

1900

Wäike

Pauluraamat

Kantate.

Ühe, kahe ja kolme heale nootidega.

Hind 50 kop.

92-55 MK LC 32364
1900.

Mäike lauluraamat

Kantate

meie ewangeliumi Lutheruse koguduste lastele

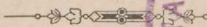
koolis, kodus ja kirikus tarvitada

ühe, kahe ja kolme heale

nootidega

A 2850

Toimetanud *

W. Gader,

koolidpetaja ja organist Tallinnas
ja

J. Kriweler,

kõster ja koolidpetaja.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

„Laulge Jehowale
uus laul!“

Taw 1. 98, 1.

Tallinnas, 1910.

G. Pihlaka raamatukaupluse kirjastus.

J. Felsbergi ja A. Tetermanni trüff, Tallinnas.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
NA 6907

Meie kõrgeste austatud Ew. Lutheruse koguduse maa- ja linna

õpetajatele

pühendatud.

Wäljaandjad.

Soowituseks.

Selles raamatus on kahe mehe ettewõte ja töö koos. J. Kriweler on sõnad Uuesti Pauluraamatust ühise wäljawaliku järele wälja kirjutanud ja W. Hacker on muusikalise osa walmis seadnud. Raamatu kokkuseadmise juures on kõige rohkem kooli ja laste tarwituft filmas peetud. Raamatul on õigus teiste omasarnastega wõistlusesse astuda, sest temal on head omadused, mis temale teiste kohta eesõigusi annawad. Meil on kaht sarnast kogu olemas: „Sada lauluwiisi“ Schnackenburgi kirjastusest ja „Meie laulud“. Wiimane kogu on teiseks otstarbeks kokku seatud ja tal on seepärast wähe kiriku lauluwiisid. Ka teine kogu oma saja lauluga ei jõua seda aset täita, mis „Wäikene lauluraamat“ (Rantate) oma 252 lauluwiisiga täitma tuleb. Ta tahab nimelt Uue Pauluraamatu wiisid kooli ja laste kätte kanda ja „Wastulaulud“ 1897. a. agenda järele kolmele laste healele weel lisa pakkuda. Ilusad ja meie kogudustes tarwitatawad wiisid ei puudu temas. Salmisid ei ole mitte, nagu Schnackenburgi raamatus sagedasste 15—18 ära trükitud, waid 3—5 ja sellest aitab. Mis muusikalisesse osasse puutub, siis on raamatus hulga laulud ühe-kahe- ja kolme-healele seatud ja see on laste koorilaulu harjutamiseks wäga sünnis. Punscheli, Stiehli, Bergneri ja Hesselbarhti koraaliraamatuid on tarwitatud. Wiisidele ja sõnadele on nende tegijate ja ümberpanijate nimed aasta arwudega juure lisatud. Lapsed wõiwad siis laulmijel laulikute ja wiisiloojatega tutwustatud saada. Nõnda on meile sünnis abinõu lauluwiiside ja sõnade õppimiseks koolis ja kodu walmistatud ja ma soowin, et teda tarwitusele wõetaks.

A. Mohrfeldt,

Raamatu koguduse õpetaja, Tallinnas.

Eesõna.

Auustatud kiriku- ja kooliõpetajad!

Siin astub Väike lauluraamat „Kantate“ Teie ette ja palub: Tehke talle kirikus, koolis ja kodus kuskil nurgas ruumi, võtke teda kes waimus vastu, milles ta valmistatud on! Meie waimulikku rõõmust laulu, mis meie oma esiwanematest pärinud oleme, tahaks ta aidata edendada ja toetada; see on ta soov ja siht. Wanem tema valmistajatest, kes juba üle kolmekümne aasta maa- ja linnakoolides tegew on, tunneb seda puudust, mis meie noorel pool, meie kooliõpetajatel, waimulikust muusikast on, iseäranes meie ew. Lutheruse kiriku laul, mis aast aastalt vähikäiku käib, — sellepärast on nemad armastusest aetud oma sugurahwale seda ülemat ja kallimat wara: Meie ew. Lutheruse kiriku laulu toetada ja edendada, et ta jälle meie esiwanemate waimus meie noore soos ja südames kirikus, koolis ja kodus kõlaks Jumalale kiituseks ja meile omale rõõmuks. Meie armjamad ja tähtsamad waimulikud laulud on siia üles wõetud ja ühe-, kahe- ja kolme healele seatud, lõpupoole meie wennaśrahwa soomlaste üks kiriku laul, niisama ka üks Rootsi rahwa kiriku koraal üleswõetud, mis Tallinnas pruugitawad on. Annaks Jumal, et meie ew. Lutheruse kiriku laul ikka ja alati meie esiwanemate waimus kirikus, koolis ja kodus kõlaks rõõmsast ja õnnelikust südamest. Lõpuks tänawad wäljaandjad õp. hra Mohrfeldt'i ja muusikakunstnikku hra Sedder't, kes oma hea ja asjaliku sooviga ja nõuga neid toetanud on. Leidku Väike Lauluraamat „Kantate“ armsa sugurahwa hulgas kirikus, koolis ja kodus lahket wastuwõtmist!

Tallinnas, Miksti-tuul 1910.

Wäljaandjad.

LauluwiiSIDE juhataja.

Lähendujeks: Wiisi number paksemast kirjast on labe ehk kolme healele seatud. Wiisi numbrid, mis klambriga ühendud, wõib laulmises ühetetsega wahetud saada, s. o. neid wiisijid wõib kôik ühe lauluga prunkida.

Punsheli noodir.	Laulu nr.		Punsheli noodir.	Laulu nr.	
	4	12	116	218, 227	
"	{ 8	125	{ 117	25, 32, 227	
"	{ 9	235	" { 118	83	
"	12	9	" { 121	201	
"	{ 14	130	" { 123	126	
"	{ 15	44	" { 125	210	
"	{ 16	198	" { 128	61, 124	
"	{ 17	134	" { 129	104	
"	{ 18	26, 29, 222	" { 132	196	
"	21	6	" { 138	188, 203	
"	{ 23	116, 160	" { 141	136	
"	{ 24	28	" { 143	16, 208	
"	{ 28	157, 223	" { 146	105	
"	{ 30	5, 120	" { 152	22, 127, 164	
"	{ 31	3, 14, 141	" { 157	95, 191	
"	{ 35	112	" { 161	59, 63, 229	
"	{ 37	65, 76, 78, 85,	" { 165	97	
"	{ 38	43 [177, 238]	" { 169	37, 140	
"	{ 40	211	" { 171	34	
"	{ 46	212	" { 174	2, 117, 226	
"	{ 48	70	" { 175	94	
"	{ 57	39	" { 176	175	
"	{ 58	129	" { 178	167	
"	{ 59	24, 98	" { 180	192	
"	{ 60	96	" { 182	113, 155, 165	
"	{ 62	204	" { 183	90, 92	
"	{ 65	205	" { 184	244	
"	{ 67	1	" { 185	138	
"	76	100	" { 187	193	
"	77	240	" { 188	189	
"	80	81	" { 194	118	
"	{ 84	147	" { 195	18, 20	
"	{ 85	88, 93	" { 196	77	
"	{ 86	142	" { 197	68	
"	88	236	" { 198	161	
"	94	231	" { 199	115	
"	{ 96	139	" { 200	174	
"	{ 99	35, 84	" { 201	60, 176, 228	
"	100	247	" { 202	21, 178, 242	
"	101	91	" { 204	171	
"	105	245	" { 205	69, 217	
"	108	170	" { 206	152	
"	112	219	" { 207	102	

Bunſcheli	Caulu	
noodir.	nr.	
208	187	
211	156	
214	19	
217	133	
221	74	
224	30	
225	31, 194	
229	137	
230	11, 79, 128,	
232	87 [184	
233	7, 38, 40, 48	
234	58	
235	42, 206	
236	111	
237	82	
239	216	
242	232 [179,	
245	56, 144, 62, 151,	
246	36 [190, 233	
249	215	
251	27	
252	8	
253	169	
255	148	
257	209	
259	143, 243	
260	41	
265	183	
266	185, 186	
270	241	
271	168	
273	4, 207	
278	213	
280	45	
282	214	
287	17	
288	57, 80, 195, 197,	
289	119 [234	
290	23	
291	162	
294	66	
295	194	
296	237	
299	166	
300	67, 149	
305	15, 153	
306	waata f. 461	

Bunſcheli	Caulu	
noodir.	nr.	
307	202	
310	86	
313	110	
314	109	
316	158, 159	
317	173	
319	163	
321	114	
323	154	
324	99	
326	123	
328	75	
332	181	
333	107	
334	132	
335	121	
338	89	
339	131, 199	
342	64, 106	
350	108	
352	135	
355	239	
356	122	
366	50	
371	146	
378	150, 182	
383	103	
385	13	
387	221	
388	248	
445	101	
451	waata f. 157	
453	10	
461	200	
471	181	
478	181	
481	47	
485	55	
486	230	
487	220	
Bunſch'li	Iifa:	
	nr.	
18	180	
31	72, 73, 145	
43	54	
46	172	
76	33	
78	224	

Saulude juhataja.

Saulu nr.

A.

Aita, Jeesus, forda minna	57
Armas Jeesus armastaja	66
Armas Jeesus, awita	140
Armas Jeesus, Sind ma	34
Armastus, sa ülem asi — lisa	4
Arm, kes Sa mind oled loon.	94
Au, fiitus olgu igawest	115
Auufuningas oh Jeesus	62

ii.

Arkage, nii wahid hliüdwad	239
Arka üles minu süda	23

D.

Dig, helge Ande bedje vi	252
--------------------------	-----

E.

Edasi, edasi, Siion mine	154
Ei lahtu mina Sinust	206
Eks mu kohus tänu teha	131
Et tulge nüüd, usklikud	51
Et tulge, oh lapsed, ja rutake	49
Et ärka, riigirahwas	38
Et ärka Waim, kes enne wan.	164

H.

Halleluja, Jeesus elab	90
Hinge peiuke	95
Hinge sõber Jeesus	248
Hosianna, kõitke healt	37

J.

Jeesus, kes Sa oled peastnud	166
Jeesus, kõige ülem hea	96
Jeesus, meie eel	191
Jeesusest ei jäta ma	97

Saulu nr.

Jeesus nõrga hinge wägi	192
Jeesus, oh aita, et wõimust	193
Jeesus rõemustaja	99
Jeesus surma ärawõitja	67
Jeesus, tule minule	98
Jerufalem, sa püha taewa	241
Jeesusele :: tahan laulda ma	108
Jeesus wara	1
Jeesus Õnnistegija	229
Jgawene koidufuld	13
Jmeline Jssand	132
Jmetäht oh Jeesuse	63
Jsa, mu eest muretse	206
Jssand Jumal, wõta kaitsta	226
Jssand kurja olen teinud	167
Jssand oma wiha sees	168
Jumal, maa ja taewa Looja	2
Jumal, keisrit kaitse sa — lisa	1
Jumal, wägew walitseja	155
Ju päew on läinud looja	32

K.

Kes Jumalat nii laseb teha	208
Kes wõib mind hukka mõista	190
Kiida nüüd Jssandat, minu	133
Kiitust toome, Jssand Sulle	149
Kolmainus Jumal igawest	116
Kolmainus Jumal suure	3
Kristuse weri, õigus ka	177
Kristus on meie patu eest	86
Kristus on tõusnud	247
Kristus see läks taewa	91
Kui Jeesust risti naelati	81
Kui Jumal siin ei kanna	156
Kui patt teeb waewa mulle	68
Kuis pean wastu wõtma	36

	Saulu nr.		Saulu nr.
Kui wara üles tõusen ma	5	Ma tulen, armas Jumal	152
Kuningas on Jeesus Kristus	92	Ma tänan Sind, et oled	6
Kõik, mis ette võtad ja	4	Ma tulen taewast ülewelt	43
Kui meil on püsti häda käes	211	Ma tänan Sind, oh Jeesuke	69
Kui purustaja pikse löök	243	Meie, kes siin ühes palweid	145
Kõik kallid hinge õnnistus	176	Meil' oma sõna kinnita	157
Kõige ahelate murdja	194	Meil' tuleb abi Jumalast	158
Kõik sündku ifka nõnda mul	209	Mis Jumal teeb on ifka hea	215
Kõik tulge minu juure nüüd	210	Meid, Issand, heldest aita	227
Kõik wagad rõõmsaks saage	40	Miks mu süda ennast waewab	214
Küll kõrgeb mäed kõiguwad	178	Mind Jumal kaitse armuga	223
Küll mitmest wiletsusest	56	Minu süda, rõemuste	153
Küll raske meile usutee	196	Mind, Jumal Isa, õnnista	143
Küll wagade elu siin seestpidi	200	Mis kallid asi Isa lapses	180
Küll wiimaks käib weel hästi	212	Minu hing, oh ole rõõmus	234
		Mis oled Sina, armas Jeesus	70
R.		Mis waewab sinu südant	216
Ras' ma läen	230	Mu armas Jeesus minu	102
Saulgem suust ja südamest	19	Mu elu Kristus ise	235
Senda üles kurbtusest	213	Mu hing, oh anna südamest	8
Sigidal on Jumal	121	Mu hinge karjane Jehowa	181
Sitanei — — — — — ifsa	5	Mu hinge sisse tule	111
Sühitene, üürikene	231	Mu hing Jehowat kiida	135
		Mu jõud, sind tahan armast.	103
M.		Mu Jeesus, kui ju Serawim.	183
Maa ja meri kiidawad	129	Mu järel. hüüab Jeesuke	201
Ma annan oma südame	198	Mu nimi taewa kirja pandud	184
Ma armastan, oh Jumal	122	Mu süda, ärka üles	9
Ma hüüan, Jeesus, appi	123		
Ma kannan Jeesuse nime	151	R.	
Ma kiitlen ükspäinis neist	100	Need kümme käsku kuulgem	147
Ma kummardan sind, armuw.	101	Neil karjastel wäljal	53
Ma laulan suust ja südamest	130	Kii kuida Jumal jaadab	217
Ma olen ristitud ja Sooga	150	Kii sündku minu asi	218
Ma olen wäike lapsuke	222	Nüüd hingwad inimesed	25
Ma püüan kõigest hingest	232	Nüüd Jumalale auustust	44
Ma südamest ja meelest	7	Nüüd, Jumal, mina kiidan	58
Ma tahan jätta maha	233	Nüüd kiitku kõigest südamest	134
Ma tean, mis mina usun	179	Nüüd kiitus olgu Sulle	20

	Saulu nr.		Saulu nr.
Nüüd on see päew ju lõpenud	26	Dh maga armas lapsuke	29
Nüüd olen mina põhja	182	Dh meile, Issand Jeesus	125
Nüüd paistab meile kauniste	106	Dh mis kallid annid saame	199
Nüüd päikse walguš iluga	27	Dh õnnis maja, kes sind	224
Nüüd, ristirahwas, laulage	187	Dh püha Waim nüüd tule	114
Nüüd furnukeha matame	238	Dh sa õnnistaw	50
Nüüd südant inimene	42	Dh süüta Tall, oh Jeesus	74
Nüüd tehke kõrgeks wärawad	41	Dh waata inimene	83
Nüüd tõtkem rõõmu heali	87	Dh waga Sumal, kes	128
Nüüd tulnud Jeesus Kristus	48	Dh wõta mind mu Sumal	252
Rõudke, nõudke wäriſedes	197	Dh wõtkem Sumalat	137
D.		Dh wõitlejad, et käige peale	203
Dh Adam, sinu ekſitus	169	Dh wõtkke katsuda	184
Dh anna tuhat keelt (188)	136	Olen Jeesu talleke	221
Dh armu juur, Mu patt on	170	Oma Hlaga mul tule	117
Dh hinge sõber, õnnis olen	107	Oma lapsi, Issand toida	15
Dh igawene armu (188)	10	Dota hing, oh wota	220
Dh Hja taewariigi sees, Sa	124	D.	
Dh Hja taewariigi sees, Su	14	Õnnis, kes ei wõta teha	195
Dh Jeesus Krist, sind	65	Õnnista ja hvia	146
Dh Jeesus Kristus tule Sa	141	Dõ läinud mööda nüüd	11
Dh Issand Sumal suurest	228	P.	
Dh Jeesus meie juure jää	160	Paganaille jaagu walguš	165
Dh Jeesus sinu walu	82	Petlemma linnas sündinud	52
Dh Jeesus, tule meile	16	Päew ajab ära und ja ööd	12
Dh Jeesus, ülem abimees	171	Päew lõpeb nüüd, Jää armas	30
Dh Sumal meie täname	21	Päew lõpeb teal	35
Dh Sumal Looja, Püha	112	Püha Waim meil taewast	113
Dh Sumala lapsed, kuis hin.	202	Püha öö, õnnistud öö	55
Dh Sumal, Sinu peal	219	Roviti koraal	251 252
Dh Sumal, tule armuga	163	R.	
Dh Sumal, tule Sina	77	Rõõmustes mu jüda kargab	45
Dh Sumal, waata heldeste	161	Rõõmu rahumaalt sa pead	246
Dh jäta mind Su omaks	144	S.	
Dh Kristus Lunastaja	118	Sa koidu täht	64
Dh Kristus, päike oled Sa	28	Sa meie lootus Jeesuke	104
Dh kui õndsad on need hing.	244	Saatjaks olgu Jeesuke	59
Dh kui õndsad on need pühad	240	Sa oled Issand Jeesus	85
Dh leinagem ja kaebagem	84		

	Saulu nr.		Saulu nr.
Sa oled meile rooga annud	22	I.	
Sa püha kallis Jeesufe	54	Tere tuhatford, kes Sina	80
Sa toitfid mitu tuhat	17	Trööstige mu kurba rahwast	119
Sa wägew walumees	79	Tugewad on Jeesu käed	225
See aeg on tdest ukse ees	242	Tuhat tänu, Issand, Sulle	73
See, kes ristisambas ripub	71	Tänu olgu Jumal'	39
See päew nüüd meile kätte	88	II.	
Siion kaebab juures hädas	162	Uut aastat meie algame	61
Siin lapsed armust walitsetud	186	ü.	
Sina üksi jõuad peasta	172	Ühtlasi kiitkem	138
Sind, Issand Jeesus, täname	93	Ühte asja ihfan üle kõige	72
Sind, Issand Jumal, kiidame	120	Üht on tarwis, armas Jumal	109
Sind funi hauani ma tänan	105	Üks hingamise päew on see	142
Sind täname, oh Jeesus	78	Üks kindel linn ja warjupaik	159
Siit saadid Jumal heldeste	60	Üks roosike on tõusnud	47
Soome koraal	249	Üks Dallekene lepitas	75
Su hooleks emmast annan	236	Üksi Jeesu haawadest	24
Süda, oh jäta sa — — lisa	2	Ükspäinis armust saad sa	188
Sull', full', Jehowa tahan	127	Ülempreester, kes sa tdest	204
Su kallis weri Jeesufe	76	Üles, üles Jeesu juure	110
Su nimel lähen nüüd	31	Ülestõusma pead ometi	245
Su nimi püha olgu	18	III.	
Su peale, Issand, loodan ma	126	Waata Jumal, siin ma rumal	175
Su poole, Issand, südamest	174	Wastu laulud — — lisa	5
Su sõime juures seisat ma	46	Wäänd olen hingada	33
Su sõna see jäi ilmale	148	Wõitle hästi, kui sind armsast	205
Su peale üksnes Jeesufe	173	Wõta Issandat nüüd kiita	89
Surma laps oh inimene	297	Wõta nüüd Issandat wägewat	139
Suur prohwet kes Jumalat	189		

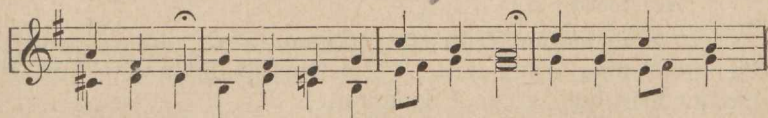
I. Hommiku laulud.

Kahe heal. f. B. G.

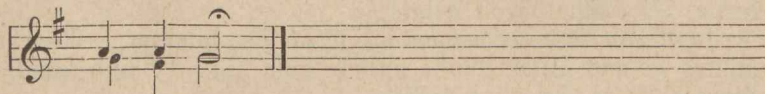

(B. 67.)

1. Jee-sus wa-ra wäl - ja töt-tab, S - ga uf - se et-

te rut-tab, Ko - pu-tab, et was - taf - se: Jee-sus tu - le

mi - nu - le!

2. Ühse ette ärge jätke Jeesusest, waid lahti tehke Hinge wäraw, paluge: Jeesus, tule hingele!

3. Lahaksid sa meile jääda, Meie waenlaksid meist keelda, Elufirja panna meid, Meile olla karjatsjeks.

4. Siis su rahumaale saame, Kus su armu tänuist näeme, Sooga, wälja läheme, Sooga jisse tuleme.

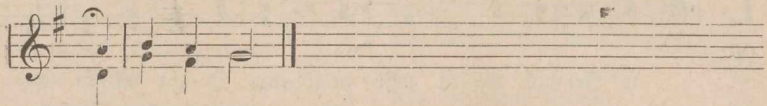
5. Amen, jah, kõik nõnda sündku! Meiega nüüd Jeesus käigu, Rõõmu tundku süda sest, Jeesuse ei jäta meid.

1. Jumal, maa ning taeva Loo = ja I-sa, Poeg ja
Si = na õõ ja päe-wa too = ja Kuu ja päi-fe

Pii-ha Waim, Si = na wä-gew fait-se = ja Hoi-ad o-
on Su loom.

ma loomi fa.

2. Mina astun Sinu ette, Tänan Sind nüüd südamest,
Et mind oma armu kätte Võsel võtsid kahju eest, Et ei
faanud waenlane Kurja teha minule!

3. Oma sõna järel kääna Ise minu eluteed, Jeesus, wal-
mista mind täna Sinu auuks teha tööd, Kui Sa mind ei
awita, Siis mu töö on asjata.

4. Sinu kätte annan mina Oma ihu hingega; Meeled,
mõtted ja mis Sina Mulle annud, hoia Sa. Ißsand, armu-
tiiwuga Võta Sa mind kaitseda.

5. Käsi oma inglid tulla Kuradit fiit ajama, Et wõin
ikka rahul olla, Võta muret pidada: Nad mind wiigu armuga
Daewariiki elama.

Heinrich Albert 1604—1651.

ii. 2. 54.

[Wiis waata selles raamatus nr. 141. P. 31.]

3. Kolmainus Jumal, suures wäes Kolm ühe olemise sees,
Dh tule ise minule Sel päewal appi heldeste!

2. Dh hoia ihu, hingekest Sel päewal kõige kurja eest,
Et kurat ei ja koguni Mind saata patu häbisse.

3. Mind Ißa heldus kaitsegu Ja Poja arm mind aitagu
Ja Püha Waimu walgustus Mu hingest saatku pimedust.

4. Mu Looja, seisa minu poolt, Mu Lunastaja kannu
hoolt, Oh Rõõmustaja ehita Mu siidant oma andega.

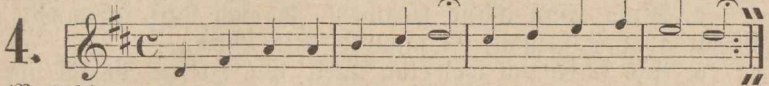
5. Meid, Island, hoia, õnnista Sa tõsta oma peale Sa
Weel meie peale heldeste, Et rahu saame rohkeste.

ii. s. 55.

Martin Behm 1557—1627

ii. p. Carl Murrach 1824—Põltsamaa õy.

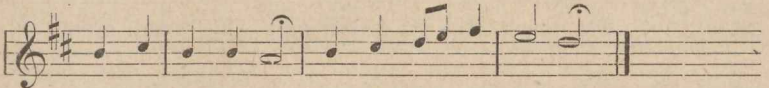
Cantor J. Grüger. 1598—1662.

(P. 273.)
1. Kõik, mis et - te mõtad sa, Jee - su - se - ga al - ga,
Jee - su jäl - gil jät - ma - ta Su - hi o - ma jal - ga!

Jee - su - se - ga är - ka ja Puh - ka - ma ka hei - da! Kui on

Jeesus si - nu - ga, Siis sul a - bi lei - da.

2. Jeesust juba hommikul Palawaste palu, Et Sa wai -
gistada sul Wõtaks waewa, walu. Dõl ja päewal heldemast
Lema arm jind hoiab, Kui ka kurat kawalast Riufata jind
püüab.

3. Kui on Jeesus jinuga, Siis saad rahu maitsta: Jee -
sus mõtab armuga Waemu eest jind kaitsta. Lema peale looda
sa, Ara lootes wäsi! Ufu, siis jind aitab Sa, Kindel on
Sa käsi.

4. Kui ja Jeesusega läed Oma tõble — waata! Jeesus
mõtab, — küllap näed, — Sihile jind saata, Siis on õnnis -
tus su peal, Tõõ siis tulu kannab, Wiimaks julle Jeesus weel
Laewariigi annab.

5. Island Jeesus, ise mind Zuhatama tõtta! Minu töö,
ma palun Sind, Oma hoolde mõta! Sinu nimel tõble läen,
Õnnista mind Sina, Siis ma tõõst ka tulu näen! Amen,
ütlen mina.

ii. s. 56.

Jakob Tamu 1861—kooliõpetaja.

Wiis waata selles raamatus nr. 120. P. 30.

5. Kui wara üles tõusen ma Ja õhtu tahan magada, Siis ole, Jeesus, minuga, Mu pattu ära mäleta.

2. Kõik sinu hoolets annan ma: Mu omad, ihu, hinge ka. Su wiie haawa mälestus On minu hinge õnnistus.

3. See weri mu eest walatud, On mind mu patust pese nud. Kas walwan siis ehk magan ma, Sa oled minu kaitseja.

4. Mind Sinu inglid hoiawad Ja oma kätel kannawad: Ei karda mina kuradit, Ei muudki kurja ühtegi.

5. Kas juren ma wõi elan weel, Sa, Jeesus, ise käi mu eel! Ma annan hinge Sinule, Wii ta jüt taewa õndsaste.

n. 2. 58.

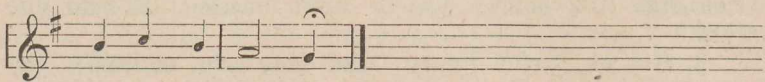
M. Präterius. 1571—1621.

6.

(P. 21.) 1. Ma tänan Sind, Et o = led mind, Oh Jumal armust

hoidnud Sel = fa = mal ööl, Et tä = na weel Mind päew

on ter = welt leidnud!

2. Sel päewal ka mind kaitse Sa, Las' mind Su abi näha, Ei kuratki Ei koguni Wõi mulle kahju teha.

3. Mind juhata Sa Waimuga Siin patu eest end hoida, Et minu töö Wõiks wiimati Ka armu Su ees leida.

4. Mu hing ja meel Ja mis mul weel, Kõik oma hoo lets wõta. Oh hoia mind, Ma palun Sind, Mull' appi, Jee sus, tõtta.

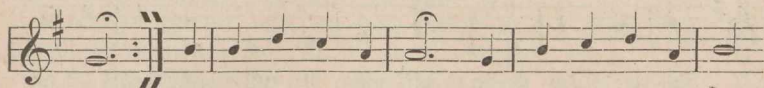
5. Sell' olgu au, Kell' armundu: Mu Isal' ja ka Pojal'! Ning Jumalal', Sell' trööstijal', Sell' ainul' rõõmu toojal'!

n. 2. 63. —

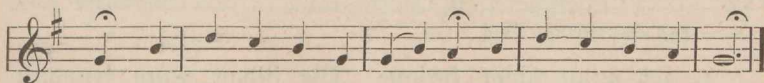
M. Präterius. 1571—1621.

(R. 233.) 1. Ma sü - da - meist ja mee - lest Müüd wa - ra hom - mi -
Sind tä - nan kõi - gest wä - est Ja fu - ni e - lu

ful
mul. Oh Su - mal tae - wa sees, Sull' tä - nu kii - tus ol -

gu, Kõik Si - nu auuks tul - gu Su Po - jas Tee - su - fes!

2. Oh armust tänna hoiat Mind kurja waimu eest, Et
tema süüd ei leia Mu sõnast ega tööst, Mind peasta patu
wäest Ja hoiat häbi, waewa, Wee, tule, tõbe, warga Ja kurja
furma eest!

3. Su hooleks wara, hilja Ma annan ülemad, Maa, ihu,
hinge, wilja Ja perewanemad, Kõik annan, Jõsand, Sull'!
Su kätte juguwõisa Ja kõik, mis on mu osa, Mis oled an -
nud mul!

4. Laf' oma inglid olla Mu juures alati Ja hädas appi
tulla, Et kurat ühtigi Ei mulle teha saa, Ei ihu, hinge wõtta,
Ei ka mind kurjast petta, Ehk kiusaku küll ta.

5. Müüd aamen mina laulan, Ei kardata ühtigi, Su hoo -
leks, Jumal, annan Ma nõuu ja teud müüd; Tee, et kõik tegu
teen Kui ristiinimene Ja anna taewast õnne, Et ma fest
kafu näen!

Johann Mathesius 1504—1565.

II. 9. 60.

(R. 252.)

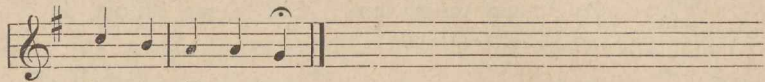
1. Mu hing, oh an - na sü - da - meist Müüd tä - nu Jõ -
kes find fel öö - fel kah - ju eest On hel - dest hoid -

fan-da = le, Su päi = ke rõõmsas = te Auu annab too-
mud jäl = le.

ja = le: Ta jä = ra hiil-gab si = nu ees Seal i = ga

kas = te = til = ga sees.

2. Oh minu hinge karjane, Ma kiidan Sinu truudust, Mis Sinu waeste lastele Päew päewalt näitab heldust; Sind tänab süda ka, Et mind mu perega Sel öösel hoidsid armuga Inglise armsa wäega. —

3. Mu armas Jumal, aita nüüd, Et nõnda elan mina, Et oma hinge peale süüid Si koorma mina täna, Waid et kõik minu töö Toob kasu hingele, Su suure nime kiituseks Ta sündku ligimese heaks.

4. See peale tahan rõõmsaste, Mis minu kohus, teha. Su Waim mind saatku tawaste, Kuni ma jõuan näha Sind püha seltsiga Su auus lõpmata: Siis päew on hästi alustud Ja Jeesusega lõpetud.

Christian Scriver 1629—1693.

ii. 2. 64.

Nic. Selnecker.
Käbe heal. j. W. S.

(R. 12.)

1. Mu sü-da är = ka ü = les Ja kti = da too = jat laul =

des, Kes kõik head meile an = nab Ja muret ik = ka kan = nab.

2. Kui magama ma heitsin, End Jsa sülle peitsin, Mind
 jaadan püüdis neelda, Kuid Jumal wõttis leelda.

3. Tõest, Jsa, kui ta wahtis, Mind kätte saada tahtis,
 Siis Sa mind sülle wõtjid Ja oma käega katjid.

4. See eest ma Sind nüüd tänan, Suurt auu Sullu an-
 nan, Sull' ohwrin õhkamiisi Ja pühi palumiisi.

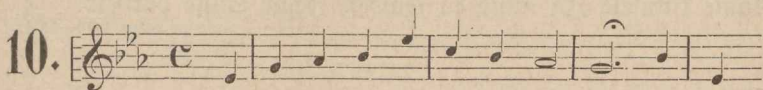
5. Mu Jumal, nii kui õõse Mind hoidis Sinu käsi, Nii
 päewa ka mind kanna, Mull' inglid warjuks anna.

6. Ka töös mind ise aita, Mis õige, mulle näita! Su
 hoolde kõik ma jätan, Mis iial ette wõtan.

7. Su heldus jäägu mulle, Mu Süda templiks sulle: Su
 sõna mind jün totku, Teed taewa poole nätku!

ii. 2. 65.

Paul Gerhardt 1606—1676.

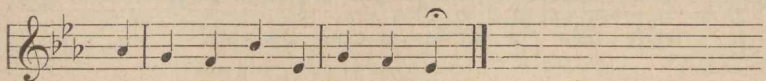

(P. 453.)

1. Oh i = ga = we = ne ar = mu wal = gus, Mind o =
 Mu sü = da = mes = se Si = nu sel = gus Nüüd paist =

mal hel = gil e = lus = ta, Päew, tõuse, tee jün ar = mu tööd
 fu o = ma i = lu = ga;

Ja a = ja ä = ra pa = tu ööd!

2. Mu Jumal, mind ka täna aitku Su püha Waimu
 walgustus, Ta tõde minu hinge täitku, Mull' olgu kallim ko-
 futus: Et kõnniksin Su selguses Ma pimedust jün põlates.

3. Mu tee peal paista, Jssand, Sina, Mind ärata Sa
 usule, Et kitsast rada kõnnin mina Nii kaua ikka kindlaste,
 Kui lõpeb ükskord raske käik Seal ülewal, kus eluläik.

4. Ma tean, Jsa, Sina waatad Mu peale Poja pärast
 tõest, Ja usupalwe täide saadad, Sa kuuled hüüdmist armu
 wäest: Siis Jeesu pärast kuule Sa, Kui tulen palweohwriga.

ii. 2. 68.

C. Fr. Strejow † 1788 Riia linnas.

ii. p. M. Lipp 1854 — Nõo õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 128. P. 230.

11. Dõ läinud mööda nüüd, Päew paistab meile jälle, Dh, Zeesus minu rõõm, Mu walgus, paista mulle! Ma ärkan unest ju, Mu süda walnis ka. Dh tule, Zeesuke, Mind heldest juhata!

2. Tee, Jumal, et mu hing Wõiks Sinu omaks jääda, Su arm, Su kallis arm, See kosutagu teda: Mu waim, see olgu ka Su päralt igawest, Ja saagu walgustud Su Waimu selgusest.

3. Mind lase täna ka Sind ikka meeles kanda Ja kõigest südamest Sull' tänu, kiitust anda, Siis minu hinge waew Su läbi otša saab Ja süda, meel ja keel Sind, Jumal, auustab.

4. Mu mõtteid, sõnu, tööd Nüüd wõta õnnistada, Mind Waimu wäega Ka truust juhata, Et ma kõik toimetan Su nime kiituseks Ja nüüd ja igawest Jään Sulle päriks.

ii. 2. 69.

Seachim Lange 1670—1744.

1539.

(P. 4.) 1. Päew a - jab ä - ra und ja ööd, Dh ris - ti rahwas,

teh-ke tööd Ja kiit-ke o - ma Loo-jat.

2. Kõik inglid rõõmsast laulawad, Ja kiitwad hulgal Jumalat, Kes walitseb kõik asju.

3. Waat' oma wiiji järele. Kõik loomad kiitwad järgeste Ja auustawad Loojat.

4. Dh inimene mõtle sa, Et sul on meel ja mõistus ka, Seepärast ole usin.

5. Ja ütle: "Jssand, igawest Sind tänan mina kõige eest, Mis oled mulle teinud!"

6. Dh aita, et ma nõnda ka Nüüd südamest wõin tänada Sind igal ajal. Amen!

ii. 2. 71.

Böömimaa mennad.

Kolme h. f. W. G.

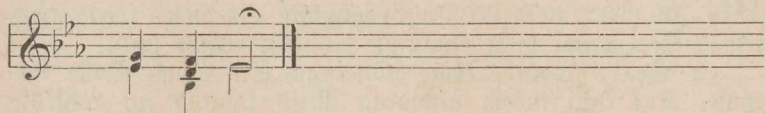

(P. 385.)

1. J = ga = we = ne foi = du fuld, Ka = du = ma = ta
 Loogu hin = ge u = fu = tuld, Uu = e päe = wa

ar = mu wal = gus. Wõitfu Si = nu ar = mu töö.
 fal = lis al = gus:

Ka = tu öö.

2. Sinu koidu kasteke Wäfind Waimul' wäge toogu,
 Hinge närtfind nõmmele Taewast magust märga loogu. Kosuta
 meid rohumaal Igal a'al!

3. Wii meid kõiki walu ra'alt Järje ette, armu walgus,
 Silmapisarate maalt Sinna, kus on jäädaw selgus, Kus on
 kões meil illumaa Lõpmata.

II. P. 53.

Gh. Knerr von Rosenroth 1636—1689
 ü. p. M. Epp 1854 — 1850 öp.

II. Sööma laulud.

a) Enne söömist.

Wiis waata selles raamatus nr. 141. P. 31.

14. Oh Ja taewariigi sees, Su lapsed wõtivad Sinu ees
 Sind südamest nüüd paluda: Meid toida, Iksand, ar =
 muga!

2. Sa helde käsi lahti tee, Meid hoia häbißt kõrwale! Ka
 kaitse kallil aja eest, Tee rahundudjaks igrameest!

3. Et wagaš eluš elame Ja saame ükskord taewasje, See
 sündku Sinu suurest wäest, Jah, aamen, Jeesu' nimel tõest!
 II. 2. 78. M. Sipp. 1854 — Nõo õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 153. P. 305.

15. Oma lapsi, Jssand, toida, Taewa troostiga meid täida,
 Wõta andeid õnnistada, Mis Sa lastnud walmistada,
 Meie elu kosutuseks, Sinu auu ülenduseks, Kinni taewa lauda
 saame, Sinna inglifeltsi jääme.

II. 2. 80.

Sohan Serrman 1585—1647.
 II. p. M. Sipp. 1854— Nõo õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 208. P. 143.

16. Dh Jeesus, tule meile wõeraks Ja oma andeid õnnista
 Ja wõta meid siit ilmast wiimaks Su taewa rooga mait-
 sema; Seal anna süüa elupuust Ja juua elujõe suust.

2. Seal, Jssand, kõige pühadega Su laual Sulle lau-
 lame, Kui kallid taewa andidega Meid kosutad nii rohkesti.
 Dh rõõmu, mis seal tunneme, Kui Sinu juures oleme.

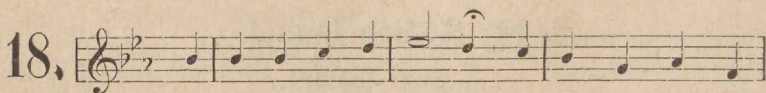
Palwe raamat „Õnnistuse tee“ S. B.

Wiis waata selles raamatus. Nr. 26. P. 18.

17. Sa toitjid mitu tuhat meest Küll pisut leiwaga. Dh Jss-
 sand, muretse mu eest, Siis elan mureta!

2. Kui leiwa wõtan tänades, Siis tule wõeraks Sa, Ja
 mis Sa annud iganes, Dh seda õnnista!

„Sindjalstegew Keetsemane aed.“

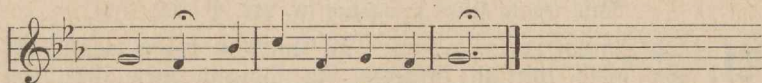
(P. 195.)

Su ni-mi pü-ha ol-gu, Dh ar-mas Ju-mal,
 Su riik ka mei-le tul-gu, Mis ta-had sünd-ku

meil,
 weel,

Ja lei-wa jät-ku an-na, Süüks pat-tu ä-ra

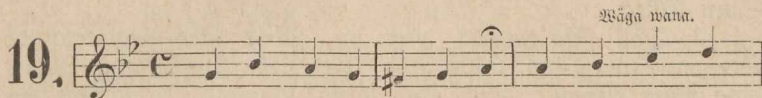

ar - wa, Ja peas-ta furjast meid!

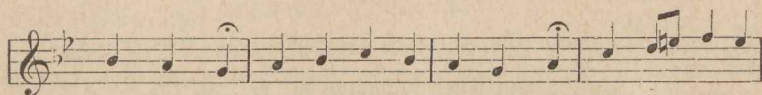
n. l. 85.

Vincenz Schmucl 1565—1628.

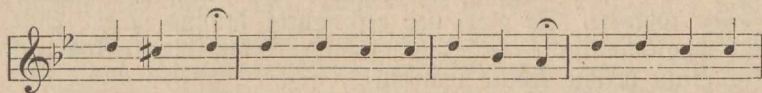
b) Pärast jõomist.

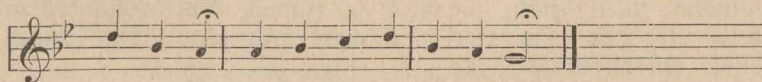
19. (P. 214.) 1. Laulgem suust ja sü - da - meist, Kiitkem Loo - jat

kõi-geft wäest! Tal on ik - ka hel - de meel, Kii kui Tema

annab weel Toi-dust kõi-ge loo-ma - le, Nõnda on Ta

helbes - te Meid ka toitnud roh-kes - te.

2. Tänu meelel palume: Anna meile õiete Oma armu mõista ka, Meie waimu walgusta, Et Su käsku täidame, Muu Sulle anname, Kristuses Sind täname.

n. l. 76.

Dr. R. Bidder, Latuse õp. 1850.

Wiis waata jelles raamatus nr. 18. P. 195.

20. Müüd kiitus olgu Sulle, Mu Jumal, järgeste, Et oled annud meile Peatoidust rohkestest; Et sest Su armu näeme, See peale kindlaks jääme, Et oled Jumal Sa.

2. Oh wõta nõnda toita ka hinge omast wäest Ja Kristuses meid hoida Kõiksugu patu eest, Et ujus kindlaks läeme Ja ikka himustame Su armu pärandust.

n. l. 83.

R. Selneker. 1530—1592.

Wiis waata selles raamatus nr. 242. P. 202.

21. Dh Jumal, meie täname Su suurrt ja heldet armu, Et Sa meid toitnud järgeste Ja söötanud meie ihu; Sa pead muret meie eest Ja jagad kõigil' rohkest käest, Mis meile tarwis läheb.

2. Ka hingel' anna toidust Sa, Kui oled ihul' annud Ja sööda oma sõnaga, Et hing saaks jahutatud Ja rammu wõtats usinast Ja kaswaks Su fees wägewast, Kui liige Sinu külls.

3. Sull' Jsa taewas, olgu au, Meid oled armastanud: See on Sul olnud kallis nõu, Et Sina lunastanud Meid oma Poja werega: Sell' olgu tänu lõpmata Ja ka Su piihal Waimul!

II. P. 84.

Nikolaus Boye † 1542.

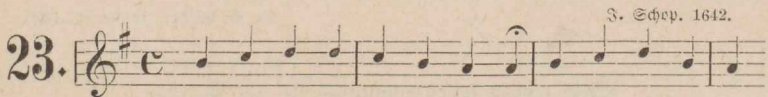
Wiis waata selles raamatus nr. 127. P. 152.

22. Sa oled meile rooga annud, Dh armurikas Jsfand, rohkest, Sa oled mei' eest muret kannud Weel enne, kui maailma sünd'sime. Jah, Jsfand, Sina oled rikkas tõest Ja Sinu heldus kestab igawest.

2. Dh aita meid, et meie ilmas Su armu iialgi ei unusta; Meil seisku südames ja silmas, Kui wäga hea ja helde oled Sa. Dh aita meid weel ifka edasi Siin, kunni õndsja elu otsani!

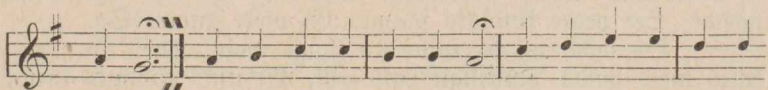
Balwe r. „Ennisturje Tee" S. B.

III. Öhtu laulud.

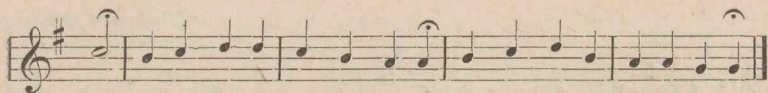

S. Schep. 1642.

(P. 290.) 1. Ar-ka ü-le, mi-nu sü-da, Ja mu meeled är-kiit-ke Su-ma-lat ja se-da, Mis Ta teinud mi-

ga = fe! Et Ta päe-wa ot-sa-ni Hä-da eest mind a-la-
nu = le:

ti Heldeft hoidnud ja on feelnud, Et mind saadan po-le neelnud.

2. Riitust, tänu laulan Sulle, Armas Isa, Jüdamest, Et mu töö läks korda mulle, Et Sa kõige kurja eest Mind veel hoidsid armu wäest, Peastfid mitme patu käest, Waenlast oled peletanud, Et ma kahju pole saanud.

3. Issand, anna andeks armust Kõik mu üleastumist, Tõsta minu südant põrmust; Kurja wainu kiusamist Keela wägewast, et ta Põrgu heita mind ei saa. Sina iikfi wõid mind katta: Oh mind jäta nuhtlemata!

4. Oh ja waga hinge walguš, Jgawene paistus ka! Sinu peale on mul julguš, Sind wõin julgest uskuda. Armas Jumal, mulle jää, Et nüüd pimedus on käre; Sa mind rõõmustama tule, Näita oma armu mulle.

5. Lase mind nüüd magufaste Täna böse magada, Kurja eest mind wägewaste Kaitse, kata õnnega. Jäägu kõik mu omaksed, Pere, sõbrad, waenlased, Hing ja ihu, kodu, wara, Sinu armu hoole alla.

6. Oh Sa wägew Jumal, kuule Oma lapse palumist! Nõuu ja warju anna mulle, Oh mu Issand Jeesus Krist! Püha Waim, ja abimees, Rõõmustaja häda sees: Wõta kuulda minu hüüdimist: Amen, jah! see sündku wistist!

ii. 2. 87.

Sehan Riit 1607—1667.

ii. p. Dr. R. Bidder 1850—Latuse õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 98. P. 59.

24. Ükfi Jeesu haawadest Leian mina hingamist, Nemad jäägu ööselgi Rahusängiks minule.

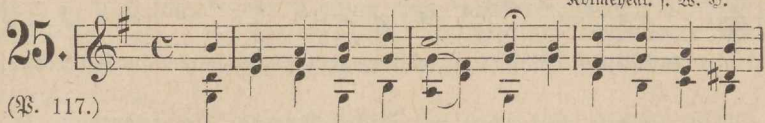
2. Päewal mu peal' halastad, Döfel Sa mind juhata, Jeesus, kui mind warjad Sa, Magan mina rahuga.

ii. 2. 106.

Chr. Carl Lud. v. Pfeil 1712—1784.

ii. p. Ferd, Br. Meyer 1799—1871. Sõhwi õp.

S. Sjaak, enne 1550.
Kolmeheal. f. B. G.

(N. 117.)

1. Nüüd hingwad i - ni - me = fed, Mets weiffed, lin - mu -

fe = fed, Kõik ilm on ma - gamas. Dh tõu - se meel ja mõ - te

Nüüd ü - les, wõ - ta et = te, Mis So - ja mee - le pä - rast on.

2. Kus on nüüd päike jäänud? Ta on ju looja läinud! Dõ afemetele saab. Et mingu! sest mu jisse Mu päike, Jeesus, ise, Mull' tõuseb, kes mind walgustab.

3. Jah looja läinud päike Ja kuldse tähte läige Teeb taewa särama. Nii jaan ka mina paistma, Kui maast saab taewa tõstma Mind Jeesus suure auuga.

4. Mind tiirwa alla wõta, Dh Jeesus, hästi kata Su kanapojulest. Kui kurat tahab neelda, Siis lae inglid keelda: Mu laps ja jätta rahule!

5. Ka teil, mu armsad, olgu Hea õõ ja ärgu tulgu Teil häda waewajaks! Head und teil Jumal andku Ja woodi ümber pangu Teil' ingliwägi kaitsejaks.

II. 2. 94.

Paul Gerhard 1606—1676.

1690.
Kolme h. f. B. G.

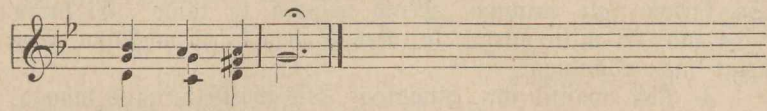

(N. 18.)

1. Nüüd on see pääw ju lõp - pe = nud Ja kät - te jõud =

nud öö, Kõik ma-gab, mis on vä-ji-nud, Ja lõp-

nud ras-fe töö.

2. Sul, Jumal, pole väsimust, Ei maga, uinu Sa, Sa
wihkad ikka pimedust, Et walgus oled Sa.

3. Mu peale mõtle, Issand, nüüd, Et pime öö on kae,
Mull' anna andeks minu süüd, Mind hoia heldeste!

4. Kui wahest see on wiimne öö Siin hädaoru sees! Siis
faada mind ka taewasse, Seal olen Sinu ees!

5. Ja nõnda elan, furen ma, Oh Jumal, Sinule! Mind
elus, furmas awita, Wii taewa wiimati!

ii. 2. 95.

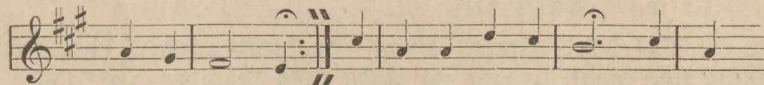
Joh. Fr. Herzog 1647—1699.

Luther?

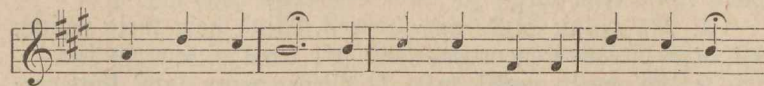

(B. 251.)

1. Nüüd päit-se wal-gus i-lu-ga Dn ju-ba
Kõik ilm nüüd hin-gab ra-hu-ga; Tee hing, mis

loo-ja läi-nud, Oh mi-ne rõõmsas-te Nüüd u-
Jumal sead-nud:

fus pal-we-le Ja sil-mad, sü-da pöö-ra sa

Nüüd See-su poo-le hoo-le-ga!

2. Küll uni paneb igal ööl Kõik rahwa filmad finni:
Üks jiiiski walwab üleweel, Ei waewa teda uni. Su film, oh
Jeesuke, See näeb mind armsaste: Siis peab minu süda ka
Mu Jeesufega walwama!

3. Ma tahan, Jeesus, Sinuga Nüüd oma woodi heita:
Sa kaitaja, ole minuga, Mind rahuga ka täida! Ei karda
häda ma, Ei mitte furma ka: Kes Sooga läheb magama, See
ärkab jälle rõõmuga!

4. Jää, wäsiud ihu, hingama, Siis waikselt rahus magad.
Mu filmad pane finni Sa, Kuis, helde Jumal tahad. Mul
meeles seisdu see: Ma Jeesu omane! Siis hästi lõpend päewa
tööd, Nüüd, armas Jeesus, head ööd!

ii. 2. 96.

Chr. Scriber 1629—1693.

ii. p. 8. Meyer 1799—1871. Jõhwi õp.

Wana Böömi wiis.

28.

(B. 24.) 1. Oh Kristus, päi-fe o - led Sa, Ei pi - me-dust

wõi sal - li - da; Sa J - sst mei - le paistad ka Ja o - led

tõ - e saa - ti - ja.

2. Sel öösel, Jeesus awita, Et kurat mind ei hirmuta,
Mind lasse rahul hingata Ja jääda ilma kahjuta.

3. Kui filmad jääwad magama, Siis lasse südant walwata,
Meid kaitse oma käega Ja patu eest meid hoia ka.

4. Ma palun Sind, mu abimeest, Mind hoia kurja waimu
eest, Kes püüab hinge minu käest, Et tema ei saa osa sest.

5. Las' omad inglid tulla ka Meid, Sinu lapši kaitsema;
Et nad, kui meie hoidijad Waenlase wiha keelawad.

6. Siis magame nüüd mureta, Et Sinu inglid meiega,
Sull' olgu kiitus südamest, Kolmainus Jumal, igawest!

ii. 2. 97.

Crasmus Alber † 1553.

Wiis waata selles raamatus nr. 26. V. 18.

29. Dh maga, armas lapsuke, Tee finni jilmad ka, Sest Jumal isaks sinule, Dh maga rahuga!

2. Jah Jumal isaks sinule, Jääb seks ka igawest, Kes ihu, hinge heldeste Dn annud algusest.

3. Ja et ja oled sündinud, Kui muudki, patu sees, Siis on ta Poja kinkinud, See tuli armu wäes.

4. Ta sündis nii kui lapsuke, Sai ristilöödud ka, Meid tegi armjaks Isale, Ja peastis armuga.

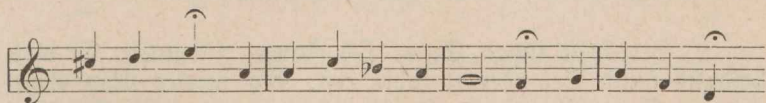
5. Jah aamen, aamen! tõeste Nii hüüdku püha Waim. Dh kaswa temas lapsuke, Kui tema armu taim!

ii. e. 99.

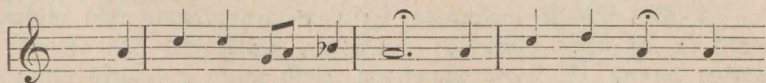
Johann Mathejius 1504—1565.
ii. p. Carl Murrach.

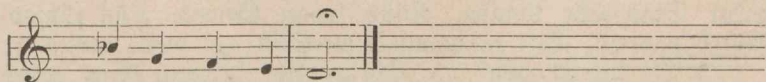
(B. 224.) 1. Käew lõ-pek nüüd, Jää, armas Jeesus mul-le, Et

mi-nu süüd Ei mul-le surmaks tu-le. Kui pi-me-dus

Mind wä-ga hir-mu-tab, Su wal-gus-tus Siis

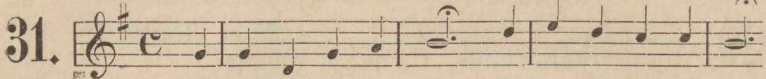
jäl-le röö-mus-tab.

2. Sull' olgu au, Dh kõigekõrgem Jumal, Dark Sinu nõu, Mu meel ja mõte rumal. Sa wäega Mind kõiges awitad, Sa armuga Mu tööd ka õnnistad.

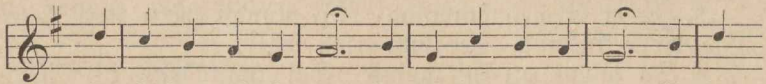
3. Mind kaitse Sa, Dh Israeli hoidja! Ja kilbiga Mind kata, wägew wõitja! Kui Peelial Mu hinge hirmutab: Su warju all Mu süda rahu saab.

ii. e. 102.

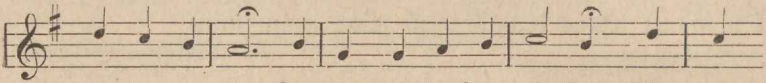
Soachim Reander 1650—1680.

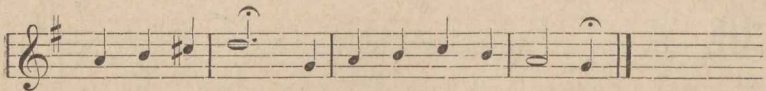
(P. 225.) 1. Su ni = mel lä - hen nüüd, Oh Jumal, ma - ga = ma,

Et i - hu wä - si = nud Ja ta = hab hin - ga = ta. Ei fe =

da te = a ma, Kas hom - mi = kut saan nä = ha: Eks surm

wõi tä = na weel Mu e = lul' ot = sa te = ha?

2. Seepärast kiidan Sind, Oh Jumal, südamest, Et oled hoidnud mind Sel päewal kahju eest. Ma meeles pean Sind Ja mis Sa mulle teinud, Kui kurat püüdnud mind Kui lõu - koer ümber käinud.

3. Mu südant walmista Sind meeles pidama, Et mina unes ka Ei kurja hinnusta; Ja inglid wõta Sa Mu woodi ümber panna, Et kahju ma ei saa, Reid minu hoidjaks anna.

4. Kui lasjed hommikul Mind üles ärgata, Siis aita wa - rakul Sind jälle tänada. Nüüd saagu kõrwale Kõik tühjad mured pandud, Sest hingamiseks on Siin uni meile antud.

5. Ja kui sel öösel ma Eht peaksin surema, Siis aita, Jeesus, Sa, Et wõiksin ärgata Su juures rõõmuga, Seal tae - was õndsaks saada Ja õndsa surmaga Siin elu lõpetada.

ii. 9. 105.

Wiisi looja on ka jõnad lüüetanud.

Wiis waata nr. 25. P. 117.

32. Ju pääw on läinud looja, Su ette, rahutooja, Weel tulen tänades: Mind wõta õnnistada, Et waimu wäge saada Wõin weel Su armu palge ees.

2. Su isaarmu peale Siis loodan ja ta na'ale Jään
 seisma uueste; Mis piilib ilm ja liha Ja kurja waimu wiha,
 Kõik jeda saada kaugele!

3. Päew hiilib päewal' jeda, Et läbi mitme häda Meil
 taewa rännata. Jah, taewas, sinu ilu, See lõpetab mu valu,
 — Siin pole meie kodumaa.

ii. l. 90.

Gerhard Terstegen 1697—1769.

ii. p. M. Lipp. 1854 — Nõo õp.

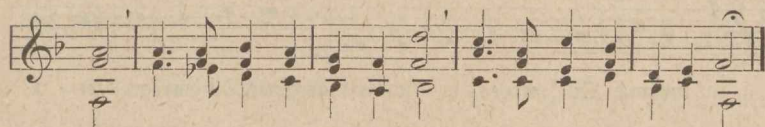
(I. wiis.)

Saksa r. laul.

(B. liifa 76.)

1. Wä-sind o = len hin = ga = ta ta-han = ma sest ui = nun

fa; Tae-wa J = sa, hoi = a ja mind nüüd o = ma ar = mu = ga!

(II. wiis.)

G. Reinecke 1824,

1. Wä-sind o = len, hin = ga = ta ta-han ma, sest

ui = nun fa; Tae-wa J = sa, hoi = a ja Mind nüüd o =

ma ar = mu = ga.

(„Meie laulud.“)

2. Olen täna pattu teind, Ekstuse tee peal käind: Anna andeks armuga, Pese Jeesu' werega!

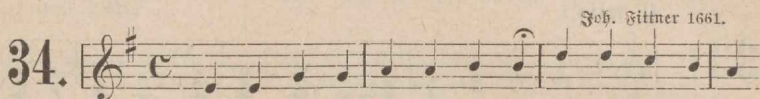
3. Kõik, kes sugulased mull', Olgu Sinu warju all! Kõik, mis fuur ehk wäikene, Jäägu Sinu hoolle!

4. Haiget südant rõõmusta, Märgi silmi kuivata: Ekstjaid oh juhata, Paganaid ka walgusta!

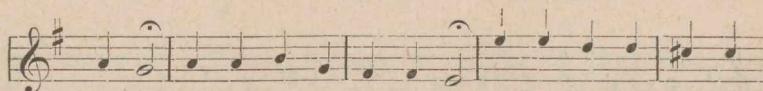
Luisse Henjel 1798—1876.

ii. 9. 107.

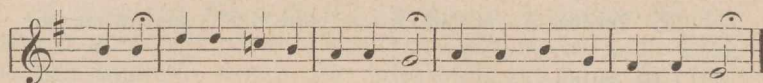
ii. p. Herd. Fried Meyer 1799—1871. Sõhwi õp.

(P. 171.) 1. Armas Jee-sus, Sind ma palun, Päew on loo- ja mi-

nemas, Sõ on pea = le tu = le-mas, Siis Su pal-ge et = te

tu-len, Wõta pu-has = ta-da keelt, Südant, kä = jt, mõtteid, meelt!

2. Anna mulle tarkust ikka Oma päiwi arwata, Wõta mu sees elada, Siis ei sünni mulle wiga; Tood Sa walguft minule, Si siis õõ mull' kurja tee.

3. Oh siis walwa, Jeesukene, Anna armu minule Ja mind hoia heldeste, Raitte mind, mu armukene, Pane hing mul walwama, Ehk küll uinun magama!

ii. 9. 86. —

L. Schicht 1681—1723.

Wiis waata jelles raamatus nr. 84. P. 99.

35. Päew lõpeb teal, Mu waim ja meel Teist päewa omal' ootab, Mis meid peastab täieste, Wabadust meil' saadab.

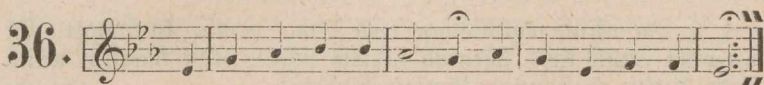
2. Ju õõ on käe, Mu juure jää, Mu Jeesus, kallisk walgus! Kadugu kõik pimedus, Ole minu selgus!

3. Ma palun Sind, Oh wõta mind, Mu Jeesus õigeks
teha: Et ma seal Su walguses Sind saan ikka näha!

ll. 9. 103.

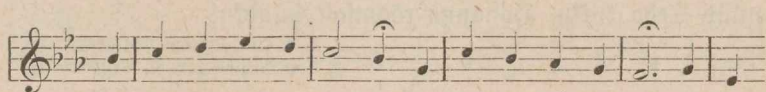
Joh. N. Freylinghausen 1670—1739.

IV. Kristuse tulemise laulud.

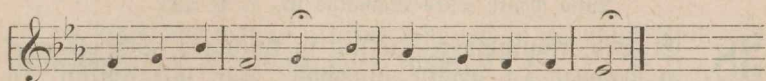

(P. 246.)

1. Kuis pe - an was - tu wõt - ma Sind, armas Jee - su - fe?
Kuis Sul - le was - tu tõt - ma, Mu hin - ge i - lu - fe?

Dh Jee - sus, Jee - sus, süü - ta Mu sü - dant põ - le - ma Ja i -

je mul - le näi - ta, Mis Sind wõib rõõmus - ta!

2. Su fogudus Sind kiidab Ja tänab rõõmsaste, Mu
jüda lauldes heidab Su ette palwele. Ma tahan auustada
Sind, armas Jeesuke, Su auu kuulutada Ka kõige rahwale.

3. Kõik oled Sina teinud Mu õnneks heldeste, Kui oli
hukka läinud hing, ihu ühtlasi, Kui olin riigist lahti, Kus
rõõm on järgeste, Siis Sinu läbi tehti Mind rõõmsaks, Jeesuke!

4. Dh teie murelised, Kes risti kannate Ja teie hädalised,
Kes walus ägate, Müüid ärge kartke: waata! Ja seisab ufke
ees, Kes teid wõib rõõmustada Kui õige abimees.

5. Neil' tuleb hukkamõistjaks, Kes Teda wihtawad, Neil
aga ärapeastjaks, Kes Teda usuwad. Dh tule, taewa päike,
Mu armas Jeesuke, Ja wõta oma riiki Meid taewa rõõmusje!

ll. 9. 114.

Paul Gerhardt. 1606—1676.

Wiis waata selles raamatus nr. 140. P. 169.

37. Hosianna, tõstke healt, Hosianna, hüüdke wah-
wast! Poeg nüüd Jsa järje pealt Tuleb waatma oma
rahwast, Kõik maailm nüüd Teda kiitku, Hosianna rõõmsast
hüüdku!

2. Keda wanad usklikud Lootes ammu igatsenud, Keda
nemad oodanud, On nüüd rõõmuks meile tulnud. Kõik maailm
nüüd Teda kiitku, Hosianna rõõmsast hüüdku!

3. Ja nüüd walmistage teed Oma armsa kuningale, Et
Ta oma armu käed Sirutab ka teie poole. Kõik maailm nüüd
Teda kiitku, Hosianna rõõmsast hüüdku!

4. Kalli päewa oled Sa, Jssand, walmistanud armust,
Anna oja meile ka Selle päewa õnnistusest. Kõik maailm
nüüd Teda kiitku, Hosianna rõõmsast hüüdku!

ii. s. 110.

Chr. Keyman 1607—1662.

ii. p. Carl Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 7. P. 233.

38. Et ärta, riigirahwas, Ju siin su kuningas, Sest ole wirt
ja wahwas Ta wastu minemas! Kõik läki ühtlasi Ta
wastu, noor kui wana, Ja laulgem hosianna usklikult hulgani.

2. Et tulge, mureliseid, Teid kutsub kuningas, Et tulge,
hädalised, Ta helde aitamas. Sa leiad Teda eest Su Jsa
pühast kojast: Ta õhtusöömaajast Ja sõnast, ristmisest.

3. Et tulge, julgest, arad, Teil ligi kuningas, Ja kõik Ta
riigi warad On teid seal ootamas: Ta tahab alati Teid häda
ajal aita Ja troostiga teid täita Ning hoida surmaski.

4. Et tulge, patu orjad, Ka teid näeb kuningas! Et tulge
kõik, kes kurjad: Siin armu hallikas! Ta aitab tõeste: Ta
tõstab üles põrmust Ja võtab wastu armust Teid lapsiks
omale.

5. Sis jätkem muret, nuttu Kõik maha korraga Ja jõud-
fem, jookskem ruttu Ta wastu rõõmuga. Ta tuleb heldeste,
Sest võtkem palmid kätte Ja heitkem Tema ette Täis lootust
põlwili. —

6. Meid rikkaks teed ja ise Sa, Issand, waeseks saad ;
Seks tuled ilma jisse, Et Sa meid lunastad. Sest tõstkem
jüdamest Müüd healed, noor ja wana Ja laulgem hosianna,
Täis tänu igawest.

ii. 2. 109.

Johann Nift 1607—1667.
Johannes Bergmann 1856 — Väistu õp.

39. (B. 57.)

1. Tä - nu ol - gu Su - ma - la! Kõi - gis pai - aus tae - wa

all, Et ta täit - nud tö - u - tuft, Saatanud mei - le õn - nis - tuft.

2. Kõik, mis wanast uskikud Himmuga ju oodanud, Kõik, mis
neile kuulunud, On nüüd täiest täidetud.

3. Abrahami pärandus, Issraeli õnnistus, Rahuwürst,
Immanuel, Keitji poeg on ilma peal.

4. Ole terve tulemast Ondsust mulle pakkumast, Minu
jüdan walmista Enesele armuga!

5. Tule, auu Issand, Sa Minu jisse elama: Minu jüdan
pühitse, Kõigest patust puhtaks tee!

6. Nii kui enne tulid Sa Oma lahke armuga, Nõnda
olgu helde weel Minu wastu Sinu meel.

7. Oh mind ise finnita, Sest ma olen rannuta Ja ka
jaadan kurjaste mind weel püüab omale.

8. Kõhu maha mau pea, Niku, ära tema töö, Et ma
usus kartmata Wõin Sind ikka teenida.

9. Et kui jälle tuled Sa, Põrgu, surma wõitija, Kõõ -
muga Su wastu läen Ja Su riiki ikka jään!

ii. 2. 123.

Geinrich Held † 1659.
ii. p. Carl Murrach 1824 — Võltjamaa õp.

Wiis maata selles raamatus nr. 7. P. 233.

40. Kõik waga, rõõmsaks saage, Sest armuaeg on käes, Ja peastjat ülendage, Kes tuleb suures wäes, Ei uhke näuga. Ja siiski wägew wõitma, Saadanat kinni kõitma, Ja riiki hukkama.

2. Ei kuninglikku krooni Ja nõua ilma peal; Ja jätab oma trooni, Mis taewas ülewal; Ja tahab oma auu Siin maa peal ära peita, Et kannatades täita Kõik oma Isa nõuu.

3. Oh ilma targad, wõtke Nüüd wastu kuningat! Kõik tühja lootust jätke, Ja annab õndsamat: Ja wiib teid taewasse! Siis aga hukka läete Ja wiha alla jääte, Kui Teda põlgate.

4. Ja teie, ristikandjad, Kel kurjas ilmas siin Ei ole armuandjat, Waid ainult oht ja piin, — Ka teie hõisake Ja laulge kuningale, Ning tooge tänu talle, Kes teie ülem hea.

5. Ja au ju eemalt särab Ja ilmub peagi; Kõik teie nutu pöörab Siis rõõmuks koguni See auukuningas! Seepärast teda ootke, Ja peale rõõmsast lootke: Ja juba tulemas!

ii. 9. 113.

Michael Schirmer 1606—1673.

Dr. R. Bidder 1850 — Ratuse õp.

Kolme heal. f. B. G.

1. Nüüd teh - ke för - gets wä - ra - wad Ja uk - sed lai - aks

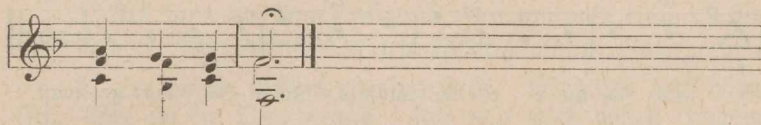
je - da - maid Sest au - us = tu = se ku - nin - gas Ja peastja on nüüd

tu = le - mas, Kes õn - nis - tuist toob e - lu - ga, Sest laul - gem suu -

re röö - mu - ga: Mu ol - gu too - ja - le, Mu ar -

mu and - ja - le!

2. Ja on üks õige abimees, Suur tasandus on tema jees, Ja kroon on selge pühadus, Ja walitsus on halastus, Ja kõik mu häda lõpetab Ja minu südant röömustab. Mu olgu Bojale, mu helde peastjale!

3. Oh õnnis maa, kus elamas Seejama auukuningas; Ka õndjad on kõik südamed, Mis on ta elu asemed. Ja on see õige röömupäew Ja ainus õnnistuse kaew. Mu olgu Waimule, Mu röömutoojale!

4. Oh tehke kõrgeks wärawad Ja andke templiks südamed, Meid ehitage röömuga Hea usu halja okstega, Siis kuningas toob teilegi kõik õnne, elu ühtlasi. Mu olgu Kiale, Mu ar - muandjale! —

5. Oh tule, Õnnistegija, Mu süda on Sull' lahti ka, Oh tule meile armuga Ja oma heldust ilmuta! Su püha Waim nüüd heldeste Meid jaatku õndja taewasse. Mu Sinu nimele Nüüd, Issand, anname!

Georg Weisfel 1590—1635.

ll. 2. 120.

ü. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

(P. 235.

1. Nüüd südant, i - ni - me - ne, Sa häs - ti walmis -
Su juu - re See - ju - ke - ne Saab pe - a tu - le -

ta,
ma.

Ta mei-le Ju-ma-last Dn an-tud tõ-e too-

jaks Ja uu-e e-lu loo-jaks, Ja ai-tab vä-ge-wast.

2. Dh wõta parandada Teed suure wõerale, Nii ennast walmistada, Et kõlbad Temaile; Dh wõta hoolega Kõik orge ülendada, Kõik künkaid alandada, Siis ilmub Peastija.

3. Kes alanduses elab, Dn armas Jumalal'; Kes kõrkust taga ajab, Dn Tema wiha all; Kes aga südamest Ta sõna kuulda wõtab, End walmistama tõttab, Sell' tuleb Jeesus Krist.

4. Nüüd wõta walmistada Mind ise heldeste, Mu peale halastada, Mu kallid Jeesuke, Siin armuajal weel; Mu südamesse tule, Siis laulab tänu Sulle Mu süda, suu ja keel. —

n. 9. 119.

Val. Ehite 1607—1662.

V. Jõulu laulud.

Dr. M. Luther. 1483—1546.
Kolme h. j. 23. 5.

1. Ma tu-len taewast ü-le-welt, Häid sõ-nu-mid

toon tei-le jealt, Reid toon ma tei-le rõõmu-ga, Reid ta-

han mi - na fuu - lu - ta.

2. Üks laps on täna sündinud, Kui ammuft ajast tõutud.
See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

3. See on see Issand Jeesus Krist, kes tahab aita häda-
list; See on see Onnistegija, Kes teid võib patuist lunasta.

4. Kõik õnne saate Tema käest, Mis Jumal pakkund iga-
west, Et teie võite meiega Müüd taewas järgest elada.

5. Müüd pange märki tähele: Et sõimest mähkmes leitakse
Laps halwas laudas magama, Kes ilma ülespidaja.

6. Seepärast läki rõõmuga Müüd karjastega vaatama,
Mis Jumal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Oh ole terve tulemast, Mind patuist mitte põlgamast!
Sa tuled hädast aitma mind, Kes see eest küllalt kiidab Sind?

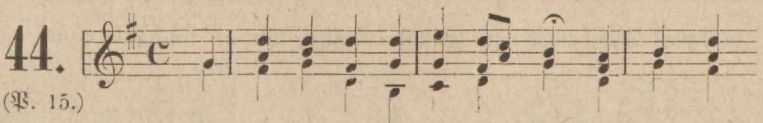
8. Oh võta armas Jeesuke, Mu süda jängiks omale! Oh
võta temas hingata, Et mina Sind ei unusta!

ii. 9. 132.

Dr. M. Luther.

ii. p. Johann Hermann 1660—1715. Karula õp.

Nikolai Hermann 1554.

1. Müüd Ju-ma - la - le a - uus - tuft Kõik and-lem

rõõ-mu - ga, Kes mei-le tae - wa õn-nis-tuift Loob o-

ma Ho - ja - ga.

2. Müüd Jsa rüpešt tuleb ta, Saab waeseks laps eks seal,
Ta peab söimes magama Ja kõwa heina peal.

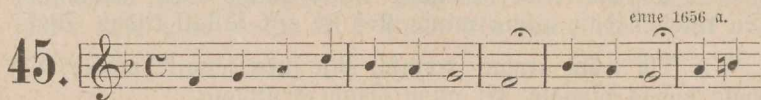
3. Ta jätab maha meelega Kõik auni meie heaks Ja wõtab
ennast alanda, Saab waeseks sulaseks.

4. Seesama pidi tulema Meil õigeks kuningaks, Maa-
ilma rahwast koguma Kõik oma omaks alamaks.

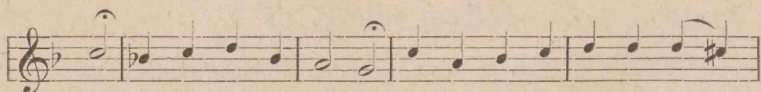
5. Ta wähetab nüüd meiega Ja wõtab omale Meilt liha,
were patuta, Meil' annab õndsuse.

II. 9. 134.

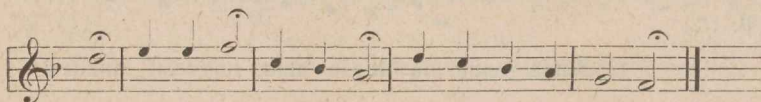
Wõlli komponist on ühtlasi ka sõnad luulet.
ü. p. Job. Hermann 1660—1715. Karula õp.

(P. 280.) 1. Kõdmustes mu sii - da kar - gab, Seit et seal Wälja

peal Tae-wa wä - gi lau-lab. Kuulge, kuul-ge, kui-das mei-

le Ilma maad, hõiskawad: „Kristus sündind tei - le!“

2. Jumal tuleb täna taewast Hädalist, Waewalist Peast-
ma kõigest waewast. Jumal sünnib inimeseks Minule, Sinule,
Meiega saab üheks.

3. Tema rõõmustada püüab Nõnda mind Kui ka find,
Lahkete Ja hüüab: „Jätke, wennad, maha jätke Kurvastus,
Mhastus! Head kõik mu käest wõtke!“

4. Oh siis noor ja wana, jõudkem Petlemma Rutuga!
Teda taga nõudkem: Tema täht nüüd jälle paistab, Walgus-
tab, Juhatab, Gluteele saadab.

5. Sinust hakkam minna kinni, Jeesuke! Minule Südamesse
fünni. Minu hinge ainus ilu Oled Sa, Sinuga Dnnis on
mu elu.

6. Truuiste Su poole hoian Elus ma, Surmas ka Si-
nust kinni pean. Sinu juure tahan tulla Rõõmuga, Lõpmata
Sinu juures olla!

Paul Gerhardt 1606—1676.

n. e. 143.

Joh. Seb. Bach 1685—1750.

46.

1. Su sõi-me juu-res sei-san ma, Oh Jee-jus mi-
Mis en-ne mul-le and-sid ja, nüüd ta-han an-

mu e=lu! Ma an-nan i=hu, hin=ge, meelt, Ja jü-dant,
da jul-le:

pal-wet, lau-lu healt, Oh wõ-ta se = da was = tu!

2. Sa oled oma armuga Mu meelt ja waimu täitnud Ja armastuse jõuuga Mu kõwa südant wõitnud: Kuis wõin Sind, oma Jeesukest, Müüd lasta minna südamest Ja meelest iial ära?

3. Weel enne kui ma sündisin, Siis sündisid Sa mulle Ja enne, kui Sind otijsin, Wind wõtjid oma sülle. Kui ma ep olnud loodud weel, Ju walmistas Su helde meel Mu osa taewariigis.

4. Mul oli raske patuöö, Ja Sa said päewaks mulle, Seks päewaks, mis mu hingele Tõi walguist, rõõmu jälle. Oh armupäike, Sina ka Mu usu süütsid põlema, Kui ilus on su paistus!

5. Üht asja, armas Jeesuke, Müüd armust mulle anna, Et südames Sind, armuke, Ma wõikjin ikka kanda: Wind omaks sõimekeseks tee, End heida minu hingesse Ja rahuga mind täida!

Paul Gerhardt 1606—1676.

ll. v. 148.

ü. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

M. Prætorius 1571—1621.

47. (F. 481.)

1. Üks roo = ji = fe on tõusnud Riilil õr = na juu-
Kuis wa = ne = mad on laulnud, Ja tu = li Jees =

re jeeft, See kal = lis lil = le = fe. Keef talwel,
je jouft

külmal a = jal, Ja kas-wis ü = les = je.

2. Mu armsast roojikest Jesajas kuulutas; Ja sündis puhtast neitsist, Mariast Petlemmas: Nii oli Jsa nõu. Keef talwel külmal ajal, On näha Jsa au.

ii. p. 150.

Wana kir. laul. uuendamid N. Peters 1862.

ii. p. G. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata jelles raamatus nr. 7. P. 233.

48. Müüd tulnud Jeesus Kristus, Kes Jsa armas Poeg Ja Tema troonil istus: Oh õnnis armuaeg! Mu Jsale see eest Kõik inglid taewast hüüdwad Ja karjastega kiitwad Müüd Jõululapsukest.

2. Müüd jõulu walgus koidab, Pikk öö ju mööda läeb! Arm patu wõimust wõidab: Silm Lunastajat näeb! Müüd Tema sündinud Meid kõiki lunastama, Maad, taewast ühendama, Kui ammu tõutud.

3. Müüd, waesed lapsed, tulge, Et Jsa kutsub meid! Ja wäga rõõmsad olge, Ja wõtab sülle teid. Müüd kaub patu hirm, Kõik wana mööda läinud Ja meid on uueks teinud Ja kallis Jsa arm.

4. Seft kiitku, inimesed, Müüd Jeda teie heal! Seft laulge, lapsukesed, Et hingab sõimes seal See Jõululapsuke! Teil lahti taewa wäraw, Kust jõulu walgus järab: Müüd jisse astuge!

Ernst Moritz Arndt 1769—1860.

ii. p. 136.

ii. p. N. Hoff 1858 — Andru õp.

1. Et tul = ge, oh lap = sed ja ru = ta = ke nüüd
Bet = lem = ma ja waat = ke, mis kal = li = mat hüüd

Nüüd J = ja jealt tae = waft sel önd = ja = mal ööl Meil' pa =

tus = tel rõõmuks on fin = ki = nud weel.

2. Oh waatke, mis sõimes sel pimedal ööl Meil' paistab,
oh waatke, mis valgus on seal: Üks taewalik lapsuke mäht =
mete sees, Kes ilusam inglisi, on sõimes seal maas.

3. Seal hingab ta heinte ja õlgede peal, Maria ja Joosep
ta juures on seal. Ka karjatsed kumardes auu andwad tall'
Ja inglid kõik laulawad: „Mu Jumalal!“

4. Oh tänage, lange põlwili seal Ja tõstke käed üles,
fui karjatsed teal, Ka rõõmustes laulge kõik inglitega, Et teile
nüüd tulnud on Lunastaja.

5. Oh õelge: „Sa kallis, Sa Jumala Tall, Mis waewa
Sa tunned mei' pattude all! Siin sõimes ju häda ja waesust
Sa näed Ja wiimaks weel risti peal surmasse läed.“

6. Mis anname meie, mis kingime Sull' See eest, oh Sa
armastud lapsuke, küll? Ei raha, ei rõõmu fiin taha Su meel,
Üks lapselik süda on armsam Sull' weel.“

8. Sest wõta, oh Jeesus, me' südamed nüüd, Sull' ohw =
riks neid toome, oh kauta süüd Ja pühitse, puhasta, öndsaks
meid tee, Et Sinuga taewasse jõuaksime! —

Siitõlia rahva wiis.

(R. 366.)

1. Oh ja õn-nis = taw, Oh ja rõõ = mus = taw

Pü = ha • kal = liš Jõu = lu aeg! Sln o = li

hu = fas, Kris = tus on siin = dind, Mis = ti rah = was, ris =

ti rahwas rõõ = mus = ta!

2. Oh ja õnnistaw, oh ja rõõmustaw Püha inglite laulu aeg! Petlemma mäe peal kuuldaske nüüd heal: Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta.

3. Oh ja õnnistaw, oh ja rõõmustaw Patustele rõõmu aeg. Kristus on ilmud, Meid lunastanud, Ristirahwas ristirahwas rõõmusta.

Portugalia rahva wiis.

1. Et tul = ge nüüd usk = li = fud tä = nu kiitust laul =

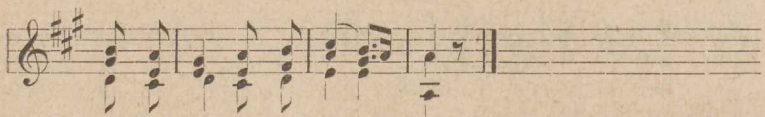
des, Et tul - ge ja lä - fi nüüd Pet - le - hemma! Waa -

da - kem last, kes kõi - gil õnneks süü - dind, Oh wõtkem

kummar - da - da, Oh wõtkem kummar - da - da, oh wõtkem

kummar - da - da auu ku - nin - gat!

2. Suur auu Sulle, kuningas, wägew walitseja, Et Sina ei põlgand me' liha werd! Tõsine Jumal, igawesest ajast! Oh wõtkem kummardada jne.

3. Et tulge ja laulge nüüd, ingli wäe hulgad, Et tulge ja hõisake, õndsad nüüd kõik! Auu andkem Ijal' taewas ja ta maa peal. Oh wõtkem kummardada jne.

4. Jah Sulle, kes peastjaks Sa täna meile süündind, Oh Jeesus, Sull' anname kiitust ja auu. Lihaks saand sõna igawesest Ijast. Oh wõtkem kummardada jne.

R. v. Gr. „Meie laulud“.

Saksa r. viis.

52. *p* Kahel healel.

1. Betlem-ma linnas jündind On meil üks Iap-su-

Kolmel healel.

mf

fe, See on mu rõõm ja ra-hu, Mu ar-mas Jee-su-

f *p*

fe, Aa-men, Aa-men, Mu ar-mas Jee-su-fe!

2. Su armastuse jisse End heidan rahuga. Ma annan
jüdanit julle Rõik oma elu ka. Amen, Amen, kõik oma elu ka.

3. Sind tahan armastada, Mu Jeesus, jüdanest, Mii
rõõmus kui ka hädas Ja taewas igawest. Amen, Amen, Ja
taewas igawest.

4. Oh Isand, anna armu! Mind aita alati; Su käe
fõrwal käia Mu elu otsani. Amen, Amen, Mu elu otsani.

ii. p. k. v. (8. „Meie laulud.“

Õrnalt.

J. G. Nägeli 1768—1836.

53.

1. Meil kar-jas-tel wäljal wist mu-re on käes, Et

pa-tus = te loo-tus ei il = mu ju wäes, Mis Ab-raami

fin-ni = tus, J = saa = fi rõdm, Mis Jaa-ko = bi jul-gus ja

Jaa-we = ti froom, ja Jaa = = = = we = ti froom.

2. Mäe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik', Üks ingel neil ilmub, seft ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi on helk, Ta särab ja hülgab :: kui heledam wälf. ::

3. Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, :: oh waatke mis arm. ::

4. Ja inglīga nähakse pühade hulk, Mis Jssandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Muü Jumalal kõrges ja rahwast heameel, Kes usust saab õigeks, jell' rahu on teal! jell' rahu on teal!”

„Kooli ja teori kannel“.

(S. Siegert, 1822.

cresc.)

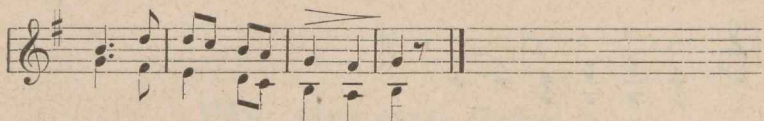

54. (P. lifa 43.)

1. Sa pii = ha, kal = lis Jee = ju = te, Sa tu-lid mei-

le las = te = le, Meid patuist puh = taks pe = se-ma Ja

o = maks las = teks te = ge = ma.

2. Maailm kõik istus pimedas, Sind Isa meile läkitas:
Meid valgustama tõega Ja õnnistama armuga.

3. Oh püha kallid Jeesuke, Su sünnimise päew on see,
Seepärast kõige ilma peal On täna lastel hea meel.

4. Mind õnnista, ma nooruke, Mu südant, Jeesus, pü-
hitse, Mu hinge patuist puhasta, Mind eluweega jahuta.

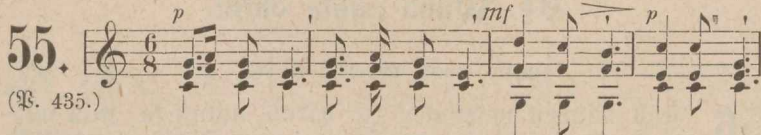
5. Mull' anna tõsist alandust Ja kaswata ka armastust,
Et püha nagu inglite Su juure saaksin taewasse!

E. M. Arndt 1769—1860.

ii. 2. 144.

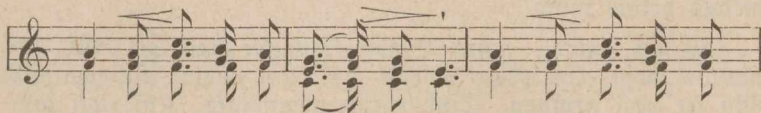
ii. p. G. E. Malm 1837 — Rayla õp.

Franz Gruber † 1863, Organist ja kooliõp.
komp. selle wiisi jõulu l. 1818 Arnsdorffis.

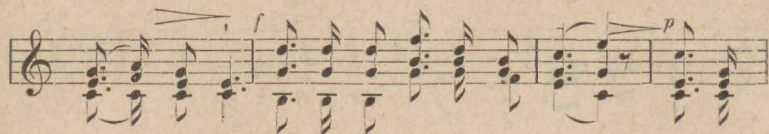

(F. 435.)

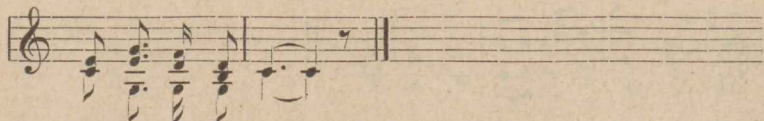
1. Pü = ha öö! Õnnis = tud öö! Hingab kõik, walwawad

Joosep, Maa-ri = a lau = da sees, Sõi-mes See = su = fe

nen = de ees. Ma-ga, Sa pa-tus = te rööm! Ma-ga

Sa patus = te rööm!

2. Püha öö, õnnistud öö! Ilmutud karjastel'; Halleluja
 siis taewast seal Hüüab röömfaste inqlite heal, Kristus meil
 peastjaks on tuln'd! Kristus meil peastjaks on tuln'd!

3. Püha öö, õnnistud öö! Isa Voeg sündind meil'; Üks-
 nes armastus teda on ann'd, Ja maailma patud on kann'd.
 Temale andkem nüüd auu! Temale andke nüüd auu!

4. Püha öö, õnnistud öö! Kes ja meil' ilmuta'nd Isa
 armu, mis kõikidele Saadab õnnistust täieste. Laulgem ists
 Halleluja! Laulgem ists Halleluja!

Seofey Mohr † 1848. abidp. Bagramis.

ii. p. R. M. Hermann.

VI. Wana aasta õhtul.

Wiis waata nr. 233. P. 245.

56. Küll mitmest wiletsusest Ja hädast, nutust ka, Küll mit-
 mest ahastusest Ja murest olen ma Sel aastal läbi
 läinud, Ka see eest kiidan Sind: Su armu olen näinud, Su
 heldus hoidis mind!

2. Sa Jumal, minu Looja, Mu elu oled Sa, Mu õn-
 nistuse tooja, Su peale loodan ma! Sel aastal olid saatjaks
 Mu tee peal armuga, Sind palun abiandjaks, Kui risti kan-
 nan ma.

3. Nüüd lõpnud on see aasta: Oh armu wala Sa Mu peale, Jsa, kasta Mind Boja werega! Mu süda uueks jaagu Ja puhtaks pattudest, Su arm see õnnistagu Mind rohkest heldusest!

ll. 2. 153.

G. B. Sacer 1635—1699.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

VII. Uue aasta laulud.

Wiis waata nr. 234. P. 288.

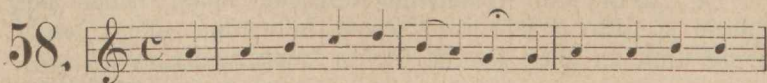
57. Aita, Jeesus, korda minna Meil uut aastat armuga, Uueks tee mu südant Sina, Ädit laf' hästi figida; Jäägu Sinu hoolele, Mis Sa annud minule. Wõta pattu kaug- tada, Et ma wõiksin uueks jaada!

2. Uuel aastal armu anna, Et ma patust pööran nüüd, Ära enam meeles kanna Minu wanu raskeid süüd. Mina waene patune Dmas mures, Jeesuke, Sinu armu peale loo- dan, Sinult üksnes abi ootan.

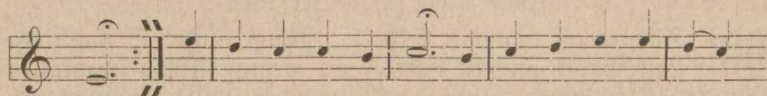
3. Anna armust lõpetada Seda aastat kahjuta, Wõta seks mind juhataada Dma armu kätega: Jeesus, jää mu kõrwa ka, Kui ma pean surema; Siis, oh Jssand, aita Sina, Il- mast rõõmsast ära minna!

ll. 2. 151.

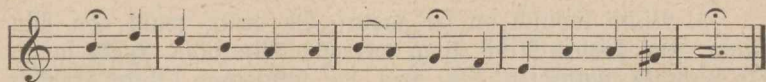
Jebann Rist 1607—1667

(P. 234.) 1. Nüüd, Jumal, mi-na fii = dan Su hel-dust rõõmu-
 Nu Sul-le an-da piü = an, Kuis ii = al mõistan

ga,
 ma, Sel uu-el aastal ka, Et hoolt Sa o-led kan-

nud Ja ra-hu mei-le an - nud, Meid aidand armu - ga.

2. Mu meele ifka jäegu Su kallis armutöö, Ja kiitus, tänu jaagu Su püha nimele. Sa oled rohkestes küll tänini meid toitnud, Ja terwisel meid hoidnud Ja kaitsnud armfaste.

3. Sa annad oma sõna Meil' koolis, kirikus, Meid toidab, noort ja wana, Su isa-armastus. Sa hoidsid heldeste Meil' linna, maad ja wälja Ja tõbe, waenu, nälja, Meilt saatsid eemale.

4. Sull' Isa, kallis Looja, Mu olgu igawest! Su Poeg, kes armu tooja, Meid peastis pattudest. Weel, Isfand, palume: Meil' rahuaastat anna Ja kätte peal meid kanna Ja toida heldeste.

ii. p. 154.

Paul Eber 1511—1569.

Wiis waata nr. 229. P. 161.

59. Saatsid olgu Jeesuke, Andku uuel aastal abi, Wõtkem lipuks omale Jeesu nimi usu läbi! Siis ta armus seifame, Tema tee peal kõnnime.

2. Jeesu sõna selgeste Kogudustes kuulda olgu, Kui ta totta läheme, Püha Waim siis pühitsegu Südant templiks temale, Muuks tema nimele.

3. Jeesu nimel läheme Rahul uue aasta teele, Paistab meil' see täheke, Siis ta annab walgust ööle, Ja kus tema walgustus, Seal on selge õnnistus.

4. Jeesu nimi rõõmustab, Saadab kõiges hädas abi; Waew ja ristki õnneks saab Tema kalli nime läbi: Jeesus, Sinu nimi on Meie täht ja kilp ja kroon. B. Schmelz. 1672—1737.

ii. p. 156.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata nr. 176. P. 201.

60. Siit saadid Jumal heldeste Mind alati on saanud; Siit saadid on mu järele Ja armu filmad waatnud, Siit saadid ta mind talutand Rättpidi ja mind rõõmustand, Siit saadid ta mind aitnud.

2. Sull' olgu kiitus, tänu, au, Truu Jumal kõrges taewas, Et alati Su armunõu Mind saatnud elu waewas. Ma jüdamesse kirjutan: Suurt armu, Issand, Sinult jain, Siit jaadik Sa mind aitsfid.

3. Weel edespidi anna Sa, Truu kaitsja, oma abi, Mind igas paigas awita Jeesuse were läbi; Mind aita kõige elu sees, Ja siis, kui surm ju ilma ees, Mind aita, kuis Sa aitsfid!

ii. 9. 158.

Memlie Sultane 1637—1706.

ii. p. Heinrich Rylander 1816 — Laitse Köster.

Wiis waata nr. 124. P. 128.

61. Nut aastat meie algame Ja Sind, oh Jeesus, palume: Et aita jeda aastat ka Meid lõpetada kahjuta! Ka sõja, nälja, katku eest Meid hoia ise armu wäest.

2. Oh anna rahu heldeste, Ja oma rahwast walitse, Weel meie maad ka õnnista Su sõna, sakramendiga, Siis aamen meie laulame, Nut aastat rõõmsast algame.

ii. 9. 159.

Georg Werner 1589—1643.

VIII. Kristuse ilmumise ehk kolmekuninga päewa laulud.

Wiis waata nr. 233. P. 245.

62. Auukuningas, oh Jeesus, Sa Jeesse wõjute, Kel taewa-riigis wõimus, Sind palun ärdaste: Oh aita, et kõik rahwas kui riigialamad Su omaks jaawad usus, Et õndsust leiawad!

2. Su riigist tunnistawad Kolum tarka Seeba maalt; Sind nemad kummardawad kui oma kuningat; Su juure meidki jaadab Täht, kirjasona ka. Sest suu ja jüda kiidab Sind, Issand rõõmuga.

3. Et kuningas küll oled, Mu armas Jeesute, Sa jüiski meile tuled, kui waene julane. Sa ilma auu ja raha Gi nõua omale. Kuldkrooni ka ei taha Su waga hingefe.

4. Ja siiski Sinu walgus Saab ilmsiks kaugele Ja Sinu riik ja wõimus Ei lõpe iialgi. Dh hoia oma rahwast, Sa wägew kaitseja, Ja wõida waenlast wahwast, Kes kiusab kurjaga!

ii. 9. 161.

M. Behm (Böhme) 1557—1622.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata nr. 229. P. 161.

63. Zmetäht, oh Zeesuke, Jakobist Sa meile tõusnud! Dh kuis ihkab hingeke Sind, kes pimedasse paistnud: Et ta Sind ka kummardaks, Tarkadega auustaks.

2. Ufu kulda Sulle toon, Mis Sa ise mulle annud. See on kallis, ilus kroon, Mis Sa mulle pähe pannud. Ristitules puhasta, Minu usku armuga!

3. Palwe wiiruk Sinule, Zeesus, meelepäraist olgu, Pühast Waimust minule Lapse õhkamine tulgu, Kui ma palun, wõta Sa „Zah ja aamen!“ ütelda.

4. Mirriks wõta wastu ka Minu patukahetsemist, Druu ja helde oled Sa, Annad andeks üleastmist. „Zeesus,“ kiidan rõõmuga, „Wõtab ohwrid wastu ka!“

ii. 9. 163.

Erk. Renmeister. 1671—1756.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata jelles raamatus nr. 106. P. 342.

64. Sa koidutäht, Sa minu kroon, Mu kuningas ja armu- troon, Kes oled Issa heldust ka paganaike näitnud seal, Et rõõmsast tunneb iga meel Su armastuse selgust. Tõest! Täieft Elu, abi Sinu läbi need kõik saamad, Kes Sind usus kummardawad.

2. Kõik jurma warjus käifime Ja pimeduses istime, Kurb oli meie elu. Su täht siis tõusis ilmale, Tõi rahu kõige rahwale: Ning otja lõppes walu! Walgust, Selgust Tõid ka mulle, Et ma Sulle, Issand, waewas Maa peal jääksin ja ka taewas.

3. Dh armu walgus, walgusta Mu südant, et ei effi ma, Wind hoidku Sinu sõna! Kui ilmast pean lahkuma, Siis tule, Zeesus, armuga Wind taewalinna kanna. Su peal' Mu meel kindlast loodab, Sind ka ootab, tõttab Sulle, Koidutäht, oh paista mulle!

ii. 9. 166.

M. Kengehl 1646—1710

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

IX. Kristuse kannatamise ja surma laulud.

Wiis waata selles raamatus 238. P. 37.

65. Oh Jeesus Krist, Sind teretan, Sa meie-rõõm ja ai-
mus õnn, Su ristisurma mälestus See olgu meie
finitus.

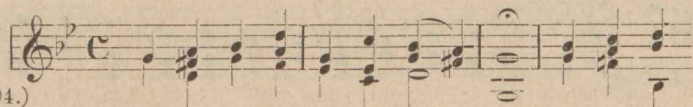
2. Kolmainus Jumal igawest, Sind kiidab rahwas kõi-
geist wäest, Mis peastid ristisurmaga, Oh tee mind õnd-
faks armuga!

n. e. 177.

S. Spangenberg 1484—1550.

ii. p. Wold. Schults 1813—1887, Tallinnas, Kindsrahsuy.

1700 a.

66.

(P. 294.)

1. Ar-mas Jee-us, ar-mas = ta = ja, Kal-lis Õn-
Suurest armust kan-na = ta = da Wõtsid ras =

nis = te = gi = ja! Mu heaks ta = pa = lammas o = lid, Pi = did
fe wae = wa = ga;

sur - ma mi - ne = ma, Kõik maail - ma pat - tu tu - lid Maks =

ma o = ma we = re = ga.

2. Arm, kes Sina oled jurnud Ja mull' risti külles seal
 Kadumata vara saatnud, Mõtlen ma Su were peal: Oh kui
 väga siis Sind tänan, Et Sa haawatud mu eest! Anna, et
 Su haavus hingam, Kui hing lahkeb ihu seest.

3. Arm, kes surma waewa näinud Ja mu külma hinge
 eest Külma hauda vied läinud, Sind ma tänan südamest!
 Sina walus hinge heitsid, Et ma võiksin elada. Dndjuse Sa
 mulle saatid: Igawest mind armasta!

H. 2. 167.

H. Drese 1620—1701.

1690. a.

67. (F. 300.)

1. Jeesus, sur=ma ä = ra wõit=ja, Jeesus, Sa tood
 Mi=mu kal = lis e = lu hoid=ja, Ennast annan

e = lu mull' Kes Sa walust waewa näi=nud, Ja mu
 o=mas Sull',

eest ka sur=ma läi=nud. Tuhat kor=da tä = nan Sind,

Jeesus, et Sa ai = tad mind!

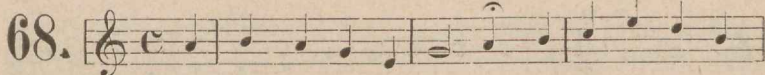
2. Sina oled näha saanud Maeru, süilge, teutust, Sidumist ka kannatanud, Haawu ja muud ahastust, Et mind waest Sa wõiksid peasta Patu kõiest, taewa tõsta. Tuhat korda tänan Sind, Jeesus, et Sa peastid mind! —

3. Müüd Sind, Jeesus, tänan mina Tuhat korda südamest Sinu walu, Sinu piina, Sinu ristisurma eest! Et Sa mu eest wärisenud, Tuhat korda waewa näinud, Ja nii kallist peastnud mind: Igawest ma tänan Sind!

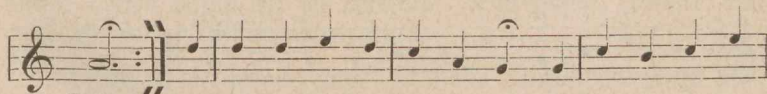
H. 2. 169.

C. G. Homburg 1605—1681.

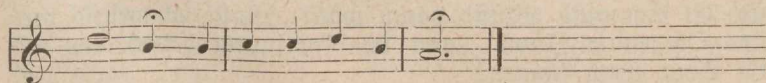
Wiis 16. aastajajaj.

(B. 197.) 1. Kui patt teeb waewa mul-le, Oh Issand Jeesus
Siis tu = le = ta mu mee-le, Et ju = rid mi-nu

Krist, eest, Ja mak-sid kõik mu pa-tu süüd, Seal ris-ti jam-ba

kül-les, Et kõik on ta-sa müüd.

2. Oh imelikku heldust, Kui mõtlen südamest, Et isand ise muhtlult On kannud orja eest, Kes õige Jumal igawest, end andis surma jässe Ja suri minu eest.

3. Seepärast tänan mina Sind, Issand, südamest Su walu ja Su piina Ja süüta surma eest; Ka kiidan Sinu ahastust, Su waewa ja Su walu Ja Sinu halastust.

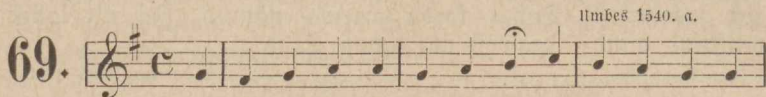
4. Mis kannatanud Sina, See kihutagu mind, Et kurja wihtan mina Ja teenin, Issand, Sind, Et iial ma ei unusta, Kui palju see Sull' maksnud, Et õndsaks saaksin ma.

5. Oh tee, et Sinu haavad, Kui wiimne tund on käes,
Mull' kinnituseks saavad, Et loodan usu wäes See peale üffi
karmata, Et Sinu surm ja weri Mind katab armuga!

ii. 2. 171.

Justus Geseuius 1601—1673.

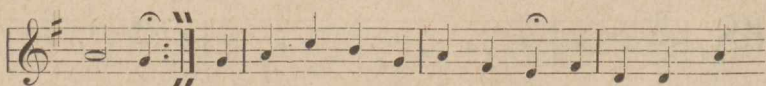
ii. p. Wold. Schulz 1813—1887, Tallinnas, kind. sup.

Ilmbes 1540. a.

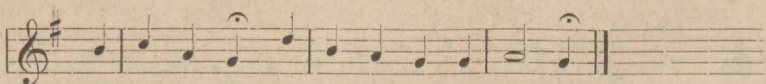
(P. 205.)

1. Ma tä-nan Sind, oh Jee=ju = fe, Et en=naist sur=ma
Ja mi=nu eest nii hel=des = te Suurt wa=lu, waewa

and=siid,
fand=siid.

Dh an-na, et Su ras=ke piin Mu hñ=ge troos=

tiks o = leks siin, Kui kus=tu = wad mu sil = mad.

2. Ma tänan Sind Su armu eest, Mis Sina mulle näit=siid,
Et Sa mind peast=siid pörgu wäest, Mull', abimeheks heit=siid.
Dh, minu Jumal, aita ka, Kui surma hädas olen ma,
Et Sinu armu tunnen!

3. Mind armus hoiab fenni ka, Kui hing saab ihust läi= nud,
Et Sina mu eest asjata Ei oleks waewa näinud. Mu
hing siis wõta wastu Sa, Kui ihust ära lahku ta, Ja tee
mind õndsaks taewas!

ii. 2. 172.

J. Scheffler 1624—1677.

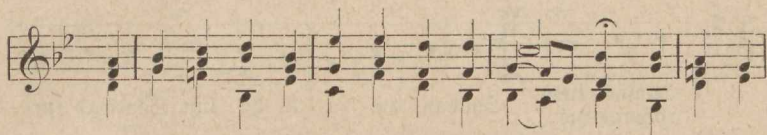
ii. p. 3. Jung 1835 — Abja fooliõpet.

(P. 48.)

Kolme h. j. W. S.

1. Mis o = led Si = na, ar = mas Jee = sus, tei = nud,

Et Si-na o - led sur-ma jis - se läi - nud? Mis on Su

jüü, Su patt, Su töö, Su sõ - nad, Et ris - ti kan - nad?

2. Üks kibuwitsjakroon Sull' pandi pähe Ja löödi piitsaga
Su püha keha, Ka sappi, äädikat Sull' juua anti, Sind
risti pandi.

3. Mis on Sul, Jssand, jüüd? kuis oled eksnud? Sind
minu rasked patud nii on peksnud! Kõik pandi, Jssand, mis
mul oli wõlga, Müüd Sinu selga.

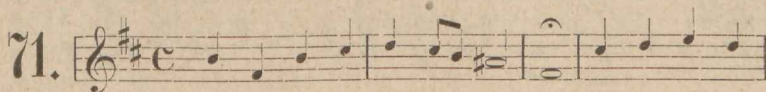
4. Oh kallist armu, mis Sa meile näitsid, Et Sina meie
töö eest hinge heitsid! Mull' oli rõõmuks ilma lust ja käre,
Sa nõrked ära.

5. Su armu tahan mina meeles kanda Ja oma südame
Sull' üksnes anda, Ei taha muud kui seda teha mina,
Mis tahad Sina.

6. Kui minu hing jüt ilmaft ära tõttab Ja Sinu arm
mind taewariiki wõtab, Siis, Jssand, tahan mina wäga kõr-
gest Sind kiita järeft.

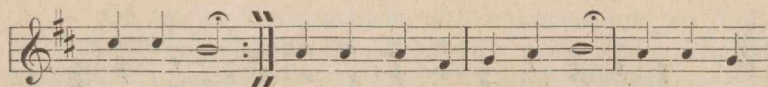
Soß. Seermann 1585—1647.

ll. 9. 174.

(B. 287.)

1. See, kes ris - ti sambas ri - pub, Jeesus, on mu
Te - ma poo - le fü - da ki - pub, Ka - du - gu muu

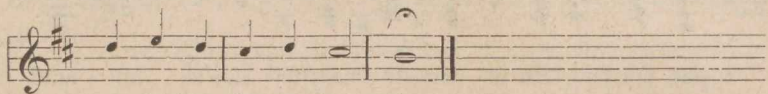

ar-mas = tus.
rõõmus-tus!

Saadan, ilm ja li-ha luft Saatwad jur-

ma hu = fa = tuft; Iõ = siit e = lu o = len saa = nud Seit,

et Jeesus kan-na - ta - nud.

2. See, kes ristisambas ripub, Jeesus, on mu armastus.
Minu usk ta juure kipub, Seal mu hinge õnnistus! Jeesus
on mu peastijaks, Minu rahufuningaks, Ja mu elukaewuks
jaanud, Et ta mu eest kannatanud.

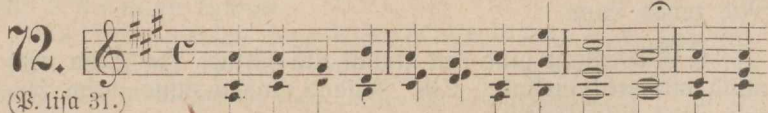
3. Hinge peigmees ristisambas, Jeesus, minu armastus!
See, mis mind Su juure tõmbas, Dn Su arm ja halastus;
Sinu arm, see hoidku mind, Kunni taewas kiidan Sind, Et Sa
mind nii armastanud, Ristisurma kannatanud.

ii. v. 184.

S. G. Greding 1676—1748.

ii. p. G. J. Masing 1811—1878.

Barby.

72. (P. liisa 31.)

1. Üh = te as = ja ih-fan ü = le kõi = ge, Üh = te
Saam ma see, siis nu = tu = o = rus õi = ge Dndsalt

roo = ga a = la = ti;
fäin ma ot = ja = ni:

Üh = te = lu = gu ol = la Te-

ma li = gi, Kel-le palgelt jook-sis we = re = hi =

gi, Kui Sa heit = les ä = ge = daft Juu-es I = fa

fa = ri = kaft.

2. Igawest ma tahan hoida silmas Teda, kes kui wainne tall Minu eest on kannatand siin ilmas Surres risti walu all: Kuis ta seal mu pärast jänutanud Ja mu hinge eest end ohwerdanud, Ning mu surma surmanud, Kui ta ütles: „Lõpetud!“

3. Surmani mull', Jeesus, jäägu meele Minu süü ja Sinu arm! Kui Sust olin pöörmud ekhiteele Ja mu hinge täitis hirm, Siis Sa hoolkast otstsid mind üles Ja mind kandsid koju omas süles, Ning mind omaks otstsid Sa Kalli werehinnaga.

4. Mina Sinu, Sina minu oma! Ütle see peal' aamen Sa, Ja jeks mulle oma armas nimi Südamesse kirjuta! Sinuga kõik teen ja maha jätan, Su sees elan, Su sees ilmast tõttan: Seda tehkem ühtlasi Tõeks surma tunnini!

ii. 2. 190.

M. Knapp 1798—1864.

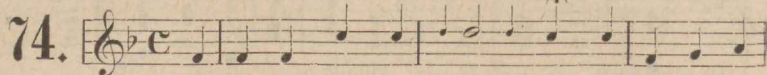
ii. p. J. Bergmann 1856 — Paistu õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 72. P. lisa 31.

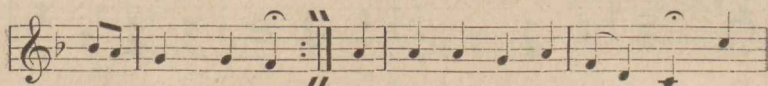
73. Duhat tänu, Issand, Sulle toome Sinu süüta surma eest. Igaweste Sulle truuiks jääme, Kes meid peastfid surma käest. Meid, oh Issand, Waimu wäes nüüd aita Sinu tahtmist igal ajal täita. Ütle: „Namen“ armuga; „Nahu olgu teiega!“

ii. 2. 189.

Süri Peterjon 1844 — Koelidp. Wändras.

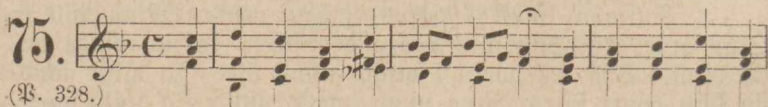
(B. 221.) 1. Oh süü-ta Tall, oh Jee = = sus, Sind ris-ti kül-
Suur o = li Si = nu kan = na-tus, Eh! Sind küll kur-

les sur = ma = ti! Küdit pa = tud Si-na kand = jid Ja
jast põ = la = ti.

en-našt peast = jaks and = jid: Meil' an = na armu, oh Jeesus!
Meil' an = na ra-hu, oh Jeesus!
II. S. 181. Wiiji looja on ka sõnad luuletanud.

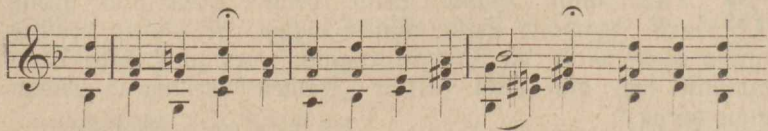

(B. 328.)

1. Üks tal = le = fe = ne lep = pi = tas Maa-il = ma ef = ji-
Ja puu peal sur = res ka = u = tas Pa = tus = te kõ = we =

tu = fed,
ru = fed: Ja käis nii hai = ge, wi = ga = ne Ja ta = pe = ti

nii hõe = las = te, Ep ol = nud rõõ = mu te = mal; Sai naerdub,

ä = ra te = u = tud Ja juures hä = das sur = ma = tud, Ring

kan = dis kõik heal = mee = lel.

2. See tall on minu armas wend Ja hinge lunastaja, Ja Jsa teda läkitand Mu lepitajaks saama, Ja ütles: "Mine, armas poeg, Ja lepita neid ära kõik, Kes pidid põrgu saama; Küll on nad wangis kangeste, Sa wõid neid peasta heldeste, Kui oma elu annad."

3. "Heal meelel, Jsa, tahan ma," Poeg ütles, "seda teha: Mis iial peale paned Sa, Kõik waewa tahan näha!" Oh arm, oh imeline arm! Mind armastad, kes olen põrm: See armuist meile tuli, See läheb armuist surema Ja hauda maetakse ka, Kes Jumala Poeg oli.

4. Ei wõi Su heldus elades Mu meelest ära minna, Mul seisab ifka südames, Kuis armastad mind Sina. Mu hinge walguis oled Sa ka siis, kui surma waluga Kord lõhki läeb mu süda. Su omaks tahan lõpmata, Nii kaua kui siin elan ma Ja igaweste jääda.

5. Kui tuleb wiimaks mulle ka Siit ilmaist ära minna, Siis wõta oma werega Mind ehitada Sina. See olgu krooniks minu peas, Et kui ma seisän Jsa ees, Ma wõiksin walmis olla Ja Sulle, kes mind ehitand Ja omal' pruudiks walmistand, Siis rõõmsast wastu tulla!

Paul Gerhardt 1606—1676.

II. 2. 191.

Wiis waata jelles raamatus nr. 238. P. 37.

76. Su kallis weri, Jeesuke, Dn ülem wara hingele. See kosutab ja jahutab, See hinge patuist puhastab.

2. Su weri minu auukuub on, Su õigus minu ülem kroon, Et Jsa ette astun ma Kui õnnis taewa pärija.

3. Oh Jeesus Kristus, Isa Poeg, Mu finnitus, mu armujärg, Su veri annab minule Nut eluõdime alati.

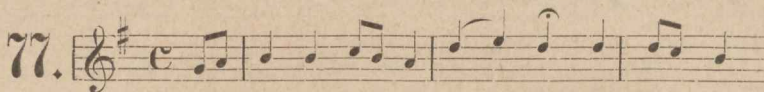
4. Oh Jeesus, wiimse häda sees, Kui kurat, põrgu, surm mu ees, Siis see mind üksnes jahutab, Et mind Su veri puhastab.

J. Dacarius 1611—1684.

n. 9. 187.

ii. p. B. Schulz 1813—1887, Tallinnas kind. sup.

umbes 1530. a.

(B. 196.)

1. Oh Ju-mal tu-le Si-na Müüid a-biks
Et mul wõiks for-da min-na Müüid laul-des

ar-mu-ga,
fui-lu-ta

Su arm-ja Po-ja kan-na-tust

Ja kan-get sur-ma wa-lu, Saks an-na õn-nis-tust!

2. Kõik pidi tõeks saama, Mis Jumal tõutand, Ei pidand waleks jääma, Mis kiri kuulutand: Et Kristus pidi tulema Ja meie peastjaks saama Ja surma minema.

3. Seepärast Poeg on tulnud Ja inimeseks saand, On Isa sõna kuulnud Ja armu kuulutand, On antud surma koh-tusje Ja jüngri Juuda läbi, Mu süüta Tallele!

4. Kui paasatalle sõiwad Seal jüngrid Jeesuga, Siis wõt-tis Tema leiwa Ja tänas, murdis ka; See juures andis kõi-gile Ja oma ihu süüa, Mis pidi surema.

5. Ka wiinas Tema joodab Meid oma werrega. Kes Tema peale loodab, See häbisje ei saa, Kui tema seda leiba sööb Ja usus joob sest wiinast, Ja surma siis ei näe.

n. 9. 179.

Heinrich Müller † 1524.

Wiis waata selles raamatus nr. 238. P. 37.

78. Sind tänane, oh Jeesus Krist, Et Sina jurid meie eest
Ja maksid meie patu süüd, Et patust lahti saame nüüd!

2. Meid surmast peasta, Jeesuse, Sa Jumal ja ka inime!
Ja oma wiie haawaga Meid wiimses hädas awita!

3. Oh hoia, Issand, armu wäest Meid kõige patu, häbi
eest, Meil anna ristis kannatust, Ring surma tunnil rõõmustust.

4. Ja seda lootust kinnita, et meid ei jäta maha Sa. Tee
meile lahti taewa tee, Kui surmast läbi läheme!

n. p. 185.

Chr. Wijcher † 1600.

ii. p. Wob. Schult 1813—1887, Tallinnas kindr. sup.

Wiis waata selles raamatus nr. 128. P. 230.

79. Sa wägew walumees, Sa rändad surma rada, Sind,
Jeesus, tänane, Et kannad meie häda: Suur Sinu
kurwastus, Su ahastus ja hirm, Su wermed werised, Ränk
Sinu ristisurm.

2. See kõik on meie süü, Mis Sina, Issand, kannad, Sa
meie asemel End armust ohwriks annad. Sa ristisambale Läed
meie koormaga: Sest Sina, süüita Tall, Mis kurja tegid Sa?

3. Su wõitlus meie wõit, Su surm meil' eluks saanud,
Su kõiend, paelad ka Meil' wabaduse toonud. Su rist on meie
rõõm, Su haawus õnnistus, Su weri patusel' Ta aimus
lunastus.

4. Oh tee, et wõideldes Si nõrke meie käsi, Et risti koor-
ma all Si meie ära wäsi; Su kibuwitsakroon Meil' andku kin-
nitust, Kui meile surmatee Doob hirmu, ahastust.

5. Su haawad olgu meil' Siin hinge kosutuseks, Su
surma walu ka Weel surmas jahutuseks, Su raske risti piin
Meid tulgu trööstima, Et Sinu teenistus Si jaoks meilt
kaduda!

n. p. 183.

M. Hebesius 1596—1652.

ii. p. M. Epp 1854 — Nõo õp.

Siis maata selles raamatus nr. 234. P. 288.

80. Tere tuhatkord, kes Sina Mind nii armsaks pidanud,
Jeesus, kes Sa kõik, mis mina Pattu teinud, tašinud!
Sunnis olen, kallis Tall, Seisan ma Su risti all, Kui Sa mu
eest hinge jätad, Kosida mu hinge võtad.

2. Maha heidan, suud ma annan Sinu jalgadele, Krist.
Rätt Su külje jesse panen, Riitlen naelte asemist: Oh kuis
igatsesid Sa Minu hinge pärida! Kes sest täiest aru saanud,
Kudas Sa mind armastanud?

3. Tee mind terveks, minu elu, Kurb ma olen, tõbine,
Võta ära kõik mu valu, Kõik mu häda täieste. Nadamaast see
tuligi Ja on minu oma süü. Kui mind aitwad Sinu haavad,
Siis kõik mured otja saavad.

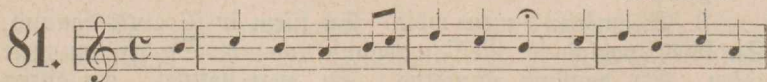
4. Omad haavad südamesse, Isjand, mulle kirjuta, Et
neid saaksin igaweste Omas meeles pidada. Sina, minu kallis
pea, Oled minu ülem hea! Sinu jalge ette tulen, Sinu
armus rõõmus olen.

5. Sinu jalust tahan mina Ujus kinni hakata, Minu
poole pööra Sina Oma pale armuga, Oma kõrge risti pealt,
Kuule minu palve healt, Ütle: „Mureta võid olla, Mina
kautan sinu võla!“

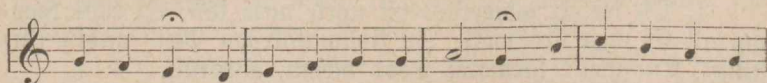
Paul Gerhardt 1606—1676.

ii. 9. 188.

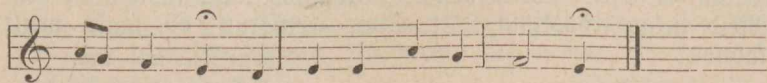
Enne 1500. a.

(P. 80.) 1. Kui Jeesust ris - ti nae - la - ti Sa meie pärast

wae-wa - ti, Siis rää - kis seit - se sõ - na; Neid tu - leb if - ta

mä - le - ta Sa häs - ti mee - le pan - na.

2. Kes Jeesu' surma auustab, Meid seitse sõna mäletab,
Küll Jumal teda hoiab, Et tema maa peal armu saab Ja
taevast rõõmu leiab.

Wana 2. 63.

G. Leo Häfker — 1600 a.

1. Oh Jee-sus, Si = nu wa = = lu, Su ras = fe
See jaa = dab mul = le e = = lu, See on mu

fan = = na = = tus, Su wer-med ja Su haa = = wad,
rõd = mus = tus;

Su fi = bu = wit = ja = kroon, Mull' õnnis = tu = jeks jaa = = wad,

Siis kui mul hä = da on.

2. Sind wastu filmi löödi, Sa kõigewägewam! Sind
hirmsast ära naerdi, Sa kõige ilusam! Kõik inglid kummar-
davad Sind suure auuga, Müüid hõelad teutavad Sind
furja teuga.

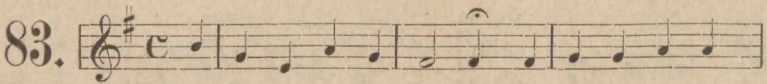
3. Su armsad silmikesed, Meil' peale sülitati, Su kaunid palekesed, Meid naeruks kateti. Sa olid kõige auusam, Müüd oled auuta, Sa olid kõige kangem, Müüd oled rammuta.

4. Mis iial Sina tegid, Et Sind nii waewati? Kõik, mis Sa kurja nägid, On minu patu süü. Mu peale armu heida, Mind ära nuhtle Sa, Waid anna armu leida, Kui hirmu tunnen ma.

5. Oh armas Lunastaja, Sind tänan südamest! Sa minu lepitaja, Mind peastid furma käest. Oh aita, et Su peale Müüd loodan kindlaste, Siis saan ma elu jälle, Kui suren Sinule!

Paul Gerhardt 1606—1676.

II. 2. 196.

(P. 118.) 1. Oh waa-ta, i - ni - me - ne, Su ar-mas Jee - ju -

ke - - ne Siin ri-pub ris - ti peal, See au-u Issand kõrgeft

Saab te - u - ta - tud jär-geft, Poob maa ja tae-wa wahel feal.

2. Kes julges seda teha! Waat Tema püha keha on üsna werine, Ta süda nii täis waewa, Et ärdaft tõuseb taewa Üks õhkamine järgeste.

3. Kes tohtis Sind nii liüia Ja risti peale wiia, Mu helde Jeesuke? Sa pole kurja teinud, Ei kurja tee peal käinud, Sa pole mitte patune!

4. Oh mina seda tegin, Sind pattudega pekfin, Kes oled patuta. Mu rasked ekstitused, Mu hirmsad kõwerused Su peale tulid otfata.

5. Sa mulle appi tõtsid Ja oma peale wõtsid Mu juured patusüüd. Sind tapatalleks tehti: Mii jain ma furnast lahti Su walu kosutab mind nüüd.

6. Su kibe suremine, Su hale õhkamine, Su filmapisarad, Su kange werehigi: Kui furnahirm mul ligi, Mull' taewa lahti wõtawad.

Paul Gerhardt 1606—1676.

II. 2. 197.

84. Enne 1640 a.

(B. 99.)

1. Dh lei = na = fem Ja fae = ba = gem! Suurt mu = ret

tu = leb kan = = da: Jee = sus, J = fa ai = nus laps,

Tuu = atf' hau = da pan = na.

2. Dh ahastust Ja kurbastust! Nüüd Kristus furnud ära, Saatnud meile kõigile Seega taewa wara.

3. Dh patune, Waat sinu töö Dn talle jeda teinud, Et ja oled kurbaste Üle keelu läinud.

4. Dh palekest, Dh kaunikest, Kui wäga löödi jeda! Kõik, mis elab ilma peal, Nutku Sinu häda.

5. Dh waadake, Kui waikseste Dn furnud Jeesukene! Et wõi jeda waluta Näha inimene.

6. Nüüd palun ma Sind nutuga: Mu armas Jeesus, aita, Et Sind wõiksin furmani, Jssand, ihaldada.

II. 2. 199.

Joh. Rist 1607—1667.

Wiis waata selles raamatus nr. 238. P. 37.

85. Sa oled, Issand Jeesus Krist, Müüd hana leidnud hingamist: Las' meid ka Sinus hingata, Su juures ikka elada.

2. Meid, keda peastid werega, Meid nõtru, Issand, kinnita, Meid pimeduses walgusta Ja Isa juure juhata.

3. Sind täname, Sa ohwri Tall, Et surid ristivaewa all; Oh anna, et Su surma piin Saaks elu ukseks meile siin!

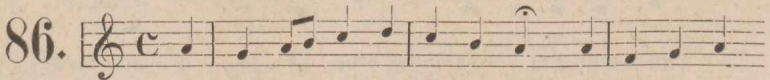
ii. v. 200.

Georg Werner 1589—1643

ii. v. Welt. Schuls 1813—1887. Fallinnas, kindr. juv.

X. Kristuse ülestõusmise laulud.

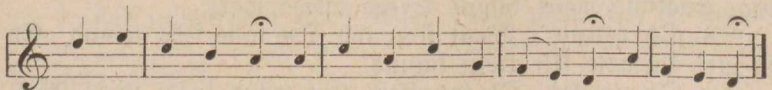
Wäga wana wiis, Lutherist paraandatud.

(P. 310.) 1. Kris - tus on mei - e pa - tu eest Kiüll surma wan -
Müüd on Ja tõusnud hau - a seest Ja mei - le e =

gifs jaa-nud, Siis pe - a - me ka rõõmuga Suurt Su-ma-
lu too-nud: lu too-nud: Siis pe - a - me ka rõõmuga Suurt Su-ma-

lat kõik tä - na - ma Ja laulma: „Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!“

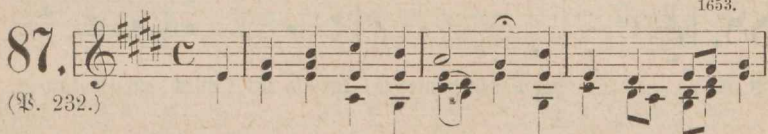
2. Ep olnud ilmas ühtegi, Kes jõudis surma wõita; Kõik jeda tegi patu süü, Ei olnud waga leida: Seest tuli surm nii kärmeSte Ja meelewald sai temale: Ja pidas kõiki wangis. Halleluja!

3. Siis tuli Issand Jeesus tõest Ja andis armu meile.
Meid peastis Tema jurma käest Ja wõttis surmalt jälle Kõik
tema suure wõimuse, Et paljas wari tale jäi, Ta astel kadus
ära. Halleluja!

4. Siis pidagem nüüd rõõmsaste Suurt kallist paasapiiha,
Et Kristus surmas heldeste Meist pöörnud Issa wiha. Nüüd
patu õõ on otsa saand, Meid armupäike walgustand: Kõik
pimedus on möödas! Halleluja!

Dr. Martin Luther 1483—1546.

II. 9. 203

(P. 232.)

1. Nüüd tõtkem rõõ-mu hea - li Ja laul-gem lah-kes-
Läind mu-re, mis kõik mee - li Nii rõ - hus rän-gas-

te:
te! Kus Jee-sus hin - ganud, Meil a - se wal-mis-tud, Kui

hin - ge hei - da - me Ja il - mast lah-fu - me.

2. Kui Kristus hauda pandi, Sai rõõmu waenlasel'; Mis
hirm, kui teada anti: Ta elab üleweel! Nüüd wäljas elu koit,
Ja hõiskab: „Minu wõit! Surm, elu minu käes, Maa, tae-
was kõik mu wäes!“

3. Ma olen Jeesu külles, Ja liikmeks mina jään; Mind
fannab Tema jüles, Ja armu, abi näen. Ta fannab wäega
Siit ilmaist, surmaist ka Mind läbi kahjuta: Ma ikka Temaga!

4. Ta läinud üles taewa, Ma läen ka järele! Ei karda risti waewa Ma enam ühtigi. Ihm olgu mäsfamas, Mu Pea mind kaitfemas, Mu Dnistegija Mind warjab armuga.

5. Ta wiib mind, kus on wäraw, Mis taewa fiske läeb, Kus sõna — kullast säraw — Silm kirjutatud näeb: „Kes põlgtud minuga, Peab krooni pärima, Kes sureb minuga, Peab mooga elama!“

ii. 2. 209.

Paul Gerhardt 1606—1676.

ii. p. Elfe Kun 1863. —

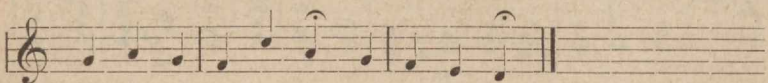
Rif. Herrmann.

(P. 85.) 1. See päew nüüd mei-le kät-te fai, Mis mei-le juu-

re röö-mu tõi: Kõik waenla-fed on wangis seal Ja rööm

ja ra-hu il-ma peal. Hal-le-lu-ja!

2. Kõik ära wõitnud Issand nüüd, Mii kuradi kui patu jüüd, Ja põrgu häda, waewa ka, Kui täna üles tõusis Ta. Halleluja!

3. Waat meie Simson wõitu fai, Lõukoera tema maha löi, Ta murdis põrgu wärawa Ja pani wangi saadana. Halleluja!

4. Kõik loodus, päike, taewas, maa, Mis kurwastasid hirmuga, Nüüd röömustawad alati, Et Kristus wõitnud kuradi. Halleluja!

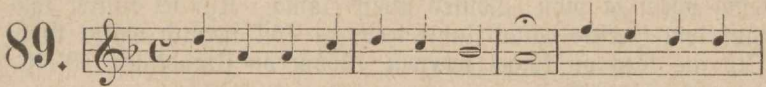
5. Seit röömustame meie ka Ja laulame halleluja Nüüd Sulle, Issand, jüdamest, Et üles tõusid hana seeft. Halleluja!

ii. 2. 212.

Rif. Herrmann † 1561.

ii. p. Wold. Schulz 1813—1887. Tallinnas, findr. sup.

Cantor Joh. Gröger, 1598—1662.

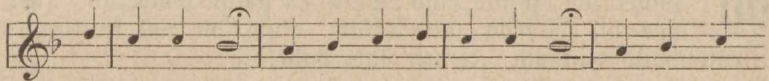

(B. 338.)

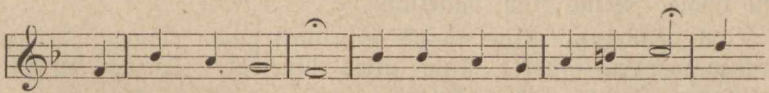
1. Wõ-ta Is-san-dat nüüd kii = ta, Wi = ha Jee-su
Wõ-ta tal = le au = u näi = ta, Seit nüüd lõ = peb

to = gu = dus, Nüüd on peasnud sur-ma kä = est Si-ge Sim-
wi = let = sus.

fon ii = le = welt, Võukoer Juuda su-gust sealt, Te-ma wõib

fa suu-rest wä = est Wi-ha, waenu lõ = pe = ta. Mis-

ti = rahwas, rõõmus = ta!

2. Kristus, Sina wõitnud oled Surma, põrgu wärawad,
Sa, kes surma hauast tuled, Peastnud surma alamad. Tema
riik on otsa saanud, Jeesus on ta häwitand. Tema wäe
hukatand, Tema wõimu kautanud: Nüüd on rahu hirmuta.
Nistirahwas, rõõmu-sta!

3. Sind, mu Jeesus, surma pandi, Sa jäid jüiski elama,
Küll Su ihu hauda kanti, Ometi jäi terweks ta; Ja kui kal-
jud lõhki läksid, Siis Sa tõusid auufaste Ja töid elu meitele;
Surmalt saagi ära wõtsid, Andsid meile taewa ka. Nistirah-
was, rõõmu-sta!

4. Küll ma tean, et mu ihu Lähed mulda magama: Aga tema põrm ja pihu Tõuseb meist elama. Kui sel suurel koh-
tupäewal Jeesus hauad lahti teeb Ja kõik surnud wälja toob,
Ots siis käes on kõigel waewal, Rõõm on ilmaotsata. Kristi-
rahwas rõõnusta!

5. Siis kõik minu ihu liikmed, Mis siin mullaks lähewad
Ja on ilmas hädalised, Suures auus elawad. Kristus teeb
neid auuliseks, Ehitab neid iluga, Päewa selge paistega, Oma
ihu aruliseks. Wiib meid ingli feltji ka. Kristirahwas, rõõnusta!

H. E. 217.

Soh Nift 1607—1667.

Wiis waata selles raamatus nr. 155. P. 182.

90. Halleluja! Jeesus elab, Surm ja põrgu mõidetud! Tae-
was nii ja maa peal kõlab, Kuis on iial kuulunud:
Ülestõusnud elutooja, Jeesus elab, halleluja!

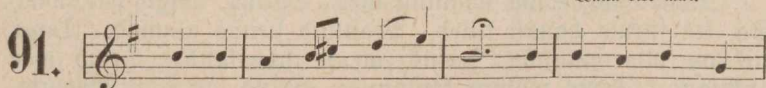
2. Halleluja! Haud on tühi, Ära leina asjata, Waid ja
filmad kuiwaks pühi Rääkimata rõõmuga, Sest et tõusnud on
su Looja, Jeesus elab, halleluja!

3. Halleluja! Urge nõudke Surmuilt enam elawat, Jüing-
ritega waatma jõudke, Kuhu ütles minewat: Taewas on see
elutooja, Jeesus elab, halleluja!

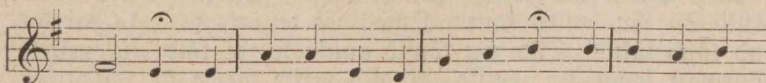
Soh. Bergmann 1856 — Paistu õp.

XI. Kristuse taewaminemise laulud.

Wana kir. laul.

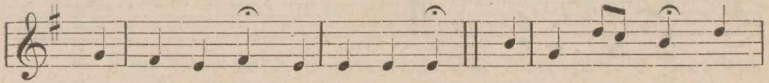

(P. 101.) 1. Kristus see läks tae = wa, Kus ep o = le wa =

e = wa, Sealt Püha Wäinu lä = fi = tab, Kes ris = ti = rah =

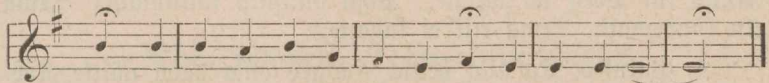
S. II.

wašt röö-mus-tab. Kii-rie = lei = son. 2, Hal-le = lu = ja! Hal-

le = lu = ja! Hal-le = lu = ja! Seit röömu meil peab o = le-

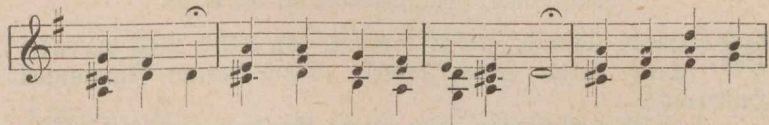
ma, Meid tahab Kristus röömus = ta. Kii-rie = lei = son.

II. 2. 218.

Kelme healele f. B. S.

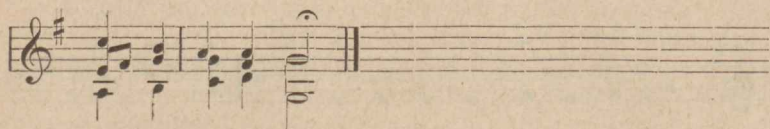
1. Ku-nin-gas on Jeesus Kristus! Kui Ta tae-wa troo-

ni is-tus, Sai kõik ilm Ta a = la = mats. S = ga feel nüüd

kuu-lu = ta = gu De-ma auu ja tun = nis = ta = gu Jee-suit

Kris-tust Jssan = daks.

2. Taewa wallad, würssti riigid, Keerubite pühad liigid
 Auu talle annawad. Walitsejad, wägewafed, Kes on taewas,
 maa peal aset, Tema käsku kuulewad.

3. Jumal wägew walitsema, Ükski pole nii kui Tema,
 Muud kui Poeg ta fugune. Poja auujärg kõikumata, Tema
 elu lõppemata, Tema riik ei kahane.

4. Patused, Ta alla heitke, Haiged oma häda näitke, Reh-
 wad, puudust kaebage! Ta on rikas õnnistama, Helde, haawu
 parandama, Surmast wiib ta elusse.

5. Riitke teda, taewa wäed, Õndsad, õiged, kelle käed Pal-
 miokse kannawad! Riitke, weretunnistajad, Kristust, oma Lu-
 nastajat, Lööge kannelt mängijad!

6. Mina ka, kes maa peal olles Taewa poole rändan alles,
 usun hüüan rõõmuga: Kuningas on Jeesus Kristus! Taewa
 trooni Tema istus, Ta on Jssand ükksinda!

ii. 2. 219.

P. Br. Siller 1699—1769.

ii. p. G. G. Malm 1837 — Rapla õp.

Wiis waata felles raamatus nr. 88. P. 85.

93. Sind, Jssand Jeesus täname, Et läksid üles taewasse!
 Sind palub Sinu Jssrael: Meid kinnita Immanuel!
 Halleluja!

2. Kõik ristirahwas rõõmustab, Et Tema nüüd ka taewa
 saab: Krist, meie wend, on jinna läind Ja aseme meil wal-
 mis teind. Halleluja!

3. Et Kristus küll on taewa läind, On tema jüiski meile
 jäänd; Kes Jumal inimene ka, On kõigis paigus keelmata.
 Halleluja!

4. Ta auuga taewa tõsteti Ja tema alla heideti Kõik
 inglid, taewas ja ka maa Ka kõige loodud asjaga. Halleluja!

5. Ja walitseb nüüd Jsa wäes, Kõik wägi, wõimus on ta käes! Kes Jumal ja ka inime, On wõtnud täie wõimuse. Halleluja!

6. Sest meie süda rõõmustab Ja meie huu ka kuulutab: Kes meie liha, weri ka, See walitseb nüüd auuga. Halleluja!

7. Veel üksford aamen laulame Ja taewatelski nõuame, Kus inglitega ühtlasi Siis aamen, aamen laulame. Halleluja!

II. 2. 224.

R. Selmecker 1530—1592.

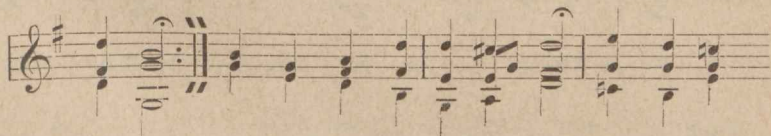
Dr. H. G. Willigerede 1816—1893 Tartu Maarja õp.

XII. Laulud Jeesuse kiituseks.

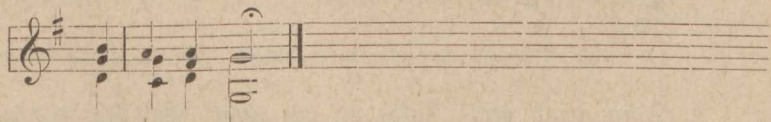
J. Ch. Bach 1735—1782. (Kantsla Bachi 11. peeg.)

1. Arm, kes Sa mind o - led loonud D - ma nä - u jä -
Arm, kes pa - tu was - tu toonud On - nis - tuist mu hin -

re = le, Arm, Sind ä - ra wa - lit - sen, Et Su pä -
ge = le:

ralt ik - ka jään.

2. Arm, kes Sa mind walitsenud, Enne kui jain loodud weel, Arm, kes inimeseks saanud Kõiges meie wiisi peal: Arm, Sind ära walitsen, Et Su päralt ikka jään!

3. Arm, kes Sa jün kannatajid Mu eest jurma, hukatuist, Arm, kes nõnda walmistajid Mulle rõõmu, õnnistust: Arm, Sind ära walitsen, Et Su päralt ikka jään!

4. Arm, kes palwes käed tõstad Mu eest ja mind armas-tad, Arm, kes truuišt mu eest kostad, Berega mind lunastad: Arm, Sind ära walitsen, Et ju päral ikka jään!

5. Arm, kes wõtad minu keha Aratada haua seešt, Arm, kes annad mulle näha Muu ja rõõmu igawest: Arm, Sind ära walitsen, Et Su päralt ikka jään!

ii. 9. 226.

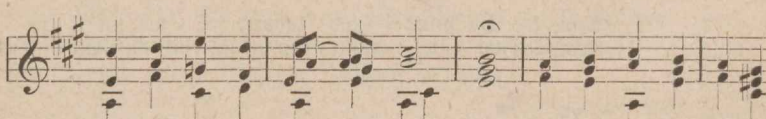
3oh. Scheffler 1624—1677.

ii. Drese 1620—1701.

95.

(B. 451 ehf 157.)

1. Hin - ge pei - u - fe, Hel - de See - ju - - fe!

Mi - na fii-dan Si - nu hel - dust, Mis mind tõmbab pa-tu

e - - lult Arm-sašt ta - ga - si, Hin - ge - pei - u - - fe.

2. Sinu armu peal' Julge on mu meel, Kui Sa heldest mu peal waatad, Oma armu maitsta saadad, Julge on mu meel Sinu armu peal'.

3. Jumal oled Sa, Inimene ka, Oled wõtnud meie liha, Kustutada Jsa wiha Oma werrega, Jumal oled Sa.

4. Uju walguſt ka Hoia armuga; Oma Waimuga mind wõia Ja mu jüdan ujuſ hoia, Ei wõi kuſtuda Siis ta walguſ ka.

5. Siis Su jõe jään, Sinu palet näen, Sinu armu tahan kiita, Ufutuld mu hinges jüita, Et Su jõe jään Sinu palet näen!

ll. 2. 231.

Romp. on ühelda ka jelle laulu lüuletaja.

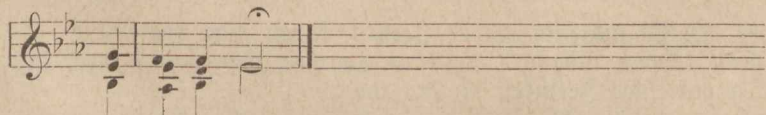
96.

(R. 60.)

1. Jeesus, kõi = ge ü = lem hea, Hin = ga = miſt toob

hin = ge = le. Mis ma ii = al hi = mustan, Se = da mi =

na Demalt jaan.

2. Alma lapſed, kuda näed, Mõudwad taga tühja head, Jeesus mulle kallim on, Kui ka kõige kallim kroon.

3. Kui ka kõige pahemad Waenlaſed mind kuſawad, Jeesus peastab põrgu käeſt, Kuradi ja jurma wäeſt.

4. Olen mina wigane Pole abiks kedagi: Jeesus wiga parandab Ja mull' õigeks arſtiks jaab.

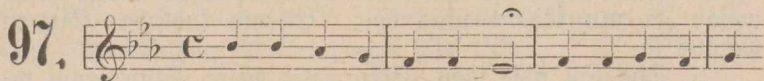
5. Olen waene, alasti, Mõu ei hakka kuhugi: Jeesus ikka halastab, Kõiges hädas awitab.

6. Oh jüis tahan mina ka Sind ükspäinis armasta! Si = miſt, armas Jeesuke, Saab ju küll mu hingele.

7. Oh jüis andku wiimselt ka Sinu riſt Su werega, Sinu ſurm, oh Jeesuke, Surmas rahu minule!

ll. 2. 235.

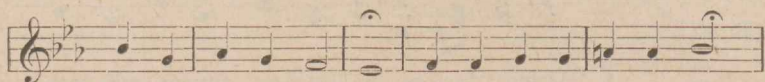
2. Bachmeiſter 1570—1638.

(K. 165.) 1. Jee = ju = fejt ei jä = ta ma, Et Ta mu eest poo =

dud ris = ti; Sejt mu ko-huſ ha = fa = ta Te = mas =

je kui taf-jas tin = ni: Ta mu e = lu, walguſ ka,

Jee = ju = fejt ei jä = ta ma.

2. Ei ma jäta elades Jeesuſt, funni maa peal elan, Ta peal loodan ſüdames, Roguni Ta oma olen: Kõik meel käib Ta peale ka, Jeesukeſt ei jäta ma.

3. Lõpku kõrwa kuulmine, Dundmine ja nägemine, Lõpku meele mõistmine, Tulgu wiimne tunnikene: Kui ka hakkas surema, Jeesukeſt ei jäta ma!

4. Ei ma jäta Teda ka Siis, kui saan Ta palge ette, Kus kõik õiged rõõmuga Saavad usu palga kätte, Näewad Teda silmaga: Jeesukeſt ei jäta ma.

5. Minu hing ei himusta Ei maailma ega taewast; Jeesu walguſt otſin ma, Kes mind peastis kohtu waewast, Lepitas mind Iſaga: Jeesukeſt ei jäta ma.

6. Ei ſiis Jeesuſt jäta ma, Hoian ikka tema poole. Jeesus ſaadab lõpmata Mind ka oma eluõdele. Önnis on, kes ütleb ka: Jeesukeſt ei jäta ma!

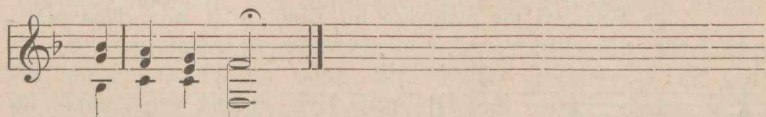

(R. 59.)

1. Jee - fus tu = le mi = nu = le, Jää mu juu = re

jär - ges = te, Tu = le hin - ge peas = ti = ja, Kõi = ge pa =

rem sõ - ber Sa.

2. Tuhatkord Sind himustan, Kõik muud rõõmu halvaks pean, Tuhatkord ma õhkan ka: Jeesus, Jeesus tule Sa!

3. Ei mu süda ilmaski Muuga ei jää rahule, Jääd Sa aga minule, See mull' rõõmuks üksine.

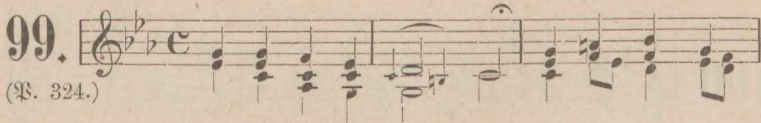
4. Jeesus, ilma Sinuta Dn kõik juurus asjata, Ingli au ja ilu ka Dn mu meelest kõlbmata.

5. Mis on minul iialgi, Annan mina Sinule; Sina oled, Jeesuke, Ükji armas minule!

ll. S. 241.

Joh. Scheffler 1624—1677.

Santor Joh. Crüger, 1598—1662.

(R. 324.)

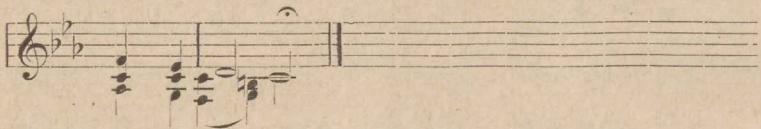
1. Jeesus, rõõmus = ta = ja, Hin - ge ja = hu =
Dh kuis wiibid kau = a! Hingel i = gaw:

ta = ja! Jee-fus kau-ni - fe! Ju-mal Hoeg, mu hin-
 Jõu = a! Sind ma i = gat = jen.

ge Peig, Ei ma muud jün kui Sind a = ga Maa peal

nõu] - a ta = ga.

2. Sinu kaitsjad tiivad katvad mind ja wiivad Mind
 Su rõõmule. Ehk küll kurat wärsab, Jlm mu wastu möllab,
 Ei ma wäri! Olgu küll nüüd wastas mull' Põrgu wägi,
 ilma wõimus: Minu abi Jeesus!

3. Mine, kurwastaja, Seft mu rõõmustaja, Jeesus, on
 ju jün. Kes jün armastawad Jumalat, need saawad Rõõmu,
 kui on piin. Tehak' küll jün häbi mull': Jeesus on mu rõõ-
 mustaja, Hinge jahutaja.

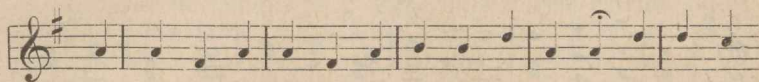
U. L. 239.

Joh. Brand 1618—1677.

(P. 76.)

1. Ma kiit-len üks - päi-nis neift we - ri = jift haawust,
 Mis Jeesus on tunnud küll kä - jift, küll ja - lust;

Ma pei-dan end neis-se ja u-sus neis o-len, [Et rõd-mu

jaan tun-da, kui tae-wa ma tu-len.

2. Jlu mäsa ja mölla ja prassi küll jina; Mu Jeesus, mu hoidja, Sind auustan mina; Eht wälku lööb, pikne ka müristab waljust, Si lahku ma Jeesusest, kindlamast kaljust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jeesus küll asub, Rõik libe-dat walu ta rõdmuga tasub; Et, südame Jeesus, see kõik mul on teada, Sest hakkas Sust finni, ei wõi Sinust jääda.

4. Mu Jeesuse peale käib kõik minu mõte, End annan Ta orjaks ja kõik Tema kätte: Ta ülemaks waraks mul olema peab, Nii kaja, kui Jumal jün elu mull' seab.

n. 248.

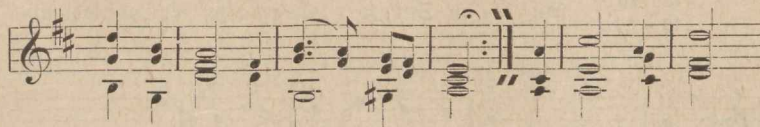
Dimitrius Bertiniansky 1751—1828.

101.

(P. 445.)

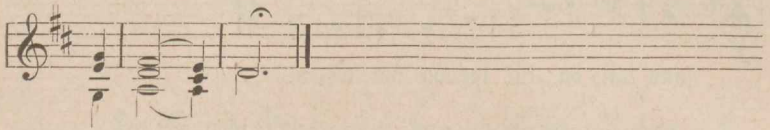
1. Ma kun-mar-dan sind, ar-mu wä-gi, Mis
Ma as-tun ar-mas-tu-je li-gi, Mis

Jee-su-ses end il-mu-tand, Mu o-ma mõ-
põrmu pea-le ha-las-tand:

te ä - ra fa = ub Ja ar-mu mer = de iit-

fi wa = ub.

2. Kui väga Sa mind armastanud Ja kuis Su süda nõuab mind! See imearm mind äratanud, Et minu hing ka ihtab Sind. Mu sees Sa asu, armu võimus, Et võisukin ka Sinu waimus.

3. Oh Jeesus, oma püha nime Mu südamesse kirjuta, Et Sinu juure armu ime Võiks hinge jisse wanda, Et sõna, töö ja terve elu Siin kuulutaks Su nime ilu!

ll. 2. 249.

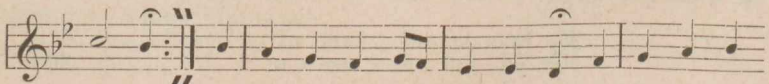
Gerh. Fersteegen 1697—1769.

ü. p. M. Epp. 1854 — Nõo õp.

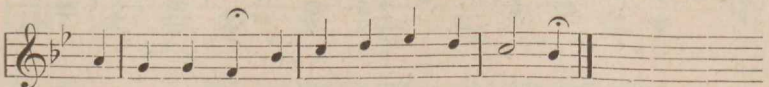
(P. 207.)

1. Mu ar-mas Jee-sus, mi-nu rõõm, Oh mi-nu kal-lis
Su ar = mu mi-na i = gat-sen, Sind mi-na nõu-an

wa-ra!
ta = ga.

Mu ol = gu Sul-le jär-ges = te, et o = led üp-

ris armsas = te Mind peastnud hä-dast ä = ra.

2. Mu imewalgus oled Sa, Mis selgest paistab mulle,
Et mulle ilma katteta On näha Sinu pale. Oh oma armu
walgega Mind ikka enam walgusta Ja peasta pimedusest.

3. Sa oled õnnistuse tee, Mis peal ma taewa jõuan, Sa
jaadad mind ka dieti, Kui ma Sind abiks nõuan. Ei mina
ilma Sinuta Ei ilal oma waewaga Wõi saada taewariiki.

4. Sa oled tõe andija, Kõik Sinuta on wale! Mind tõe
poole juhata Ja saada õige teele; Kui Sina mind siin karis-
tad Ja Jsa tundma õpetad, Siis tuleb tarkus mulle.

5. Sa oled minu karjane, Su sõna juhataja, Sa jaadad
mind nii truuste, Mu hinge armastaja! Oh wõta oma hoo-
lele Su talleke, oh Jeesuke, Sa oled õige kaitseja.

II. L. 253.

Joh. Chr. Lange † 1756.

Joh. B. König 1738.

103.

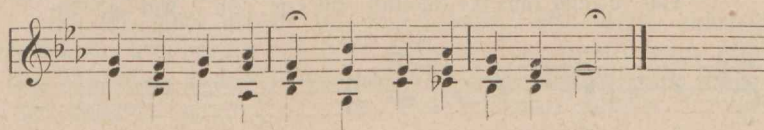
(F. 383.)

1. Mu jõud, sind ta = han armas = ta = da,
Sind ta = han ik = ka i = gat = se = da,

Ei sõ = na = ga, waid te = u = ga, Kun = ni ma
Mu walguš, fõi = ge wä = e = ga.

e - lu lõ = pe = tan, Sind, Jeesus, ar = mas = tan!

2. Ma armastan Sind, minu elu, Mu kõige parem sõber
Sa; Sind ülendan, mu hinge ilu, Nii kaua kui veel hingan
ma. Sind, Tall, ma nõuan südamest, Et surid minu eest.

3. Sind, õige päike, tänan mina, Et Sa mind oled wal-
gustand! Sind tänan, taewa rõõm, et Sina Mind wabaks
teind ja rõõmuksand! Sa kallid arst, ma tänan Sind, Et
tegid terveks mind!

4. Mind oma tee peal wõta hoida Ja keela ära ekhimaist,
Mind lasse õiget rada leida, Kui seisn, hoiu langemaist. Mu
ihu, hinge walgusta, Mu päike, armuga!

5. Sind, Jumal, tahan igatseda, Sind tahan nõuda, minu
kroon, Ja lõpmata Sind armastada, Ka siis, kui raske waew
mul on. Kuni ma elu lõpetan, Sind, Jeesus, armastan!

ll. 9. 254.

Joh. Scheffler 1624—1677.

ü. p. B. Kentmann 1861 — Kullamaa õp.

umbes 1714. a.

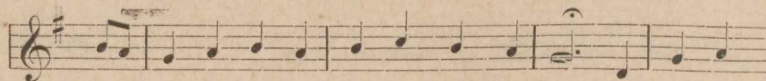

(R. 129.)

1. Sa mei = e loo = tus, Jee = su = fe, Weel Si = nu
Sa mei = e pea! küll tun = ne = me

nael = te a = se = miist, Et wa = lit = fend meid i = ga = weist.

Oh o = ma lõh = fi = kis = tud kül = ge Sa Kui e = lu =

põh = ja tundma õ = pe = ta!

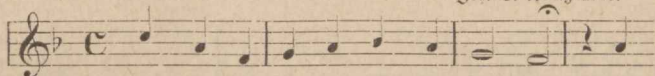
Üks imeasi tõest on see: Laps põlgab seda esiti, Ja pärast mees mõib furra ka, Ja siiski aru sest ei saa: Üst üffi jeda tundma õpetab, Ja meile Jsa südant ilmutab.

n. 9. 267.

Graf Buzendorff 1700—1760.

Joh. B. König 1738.

105.

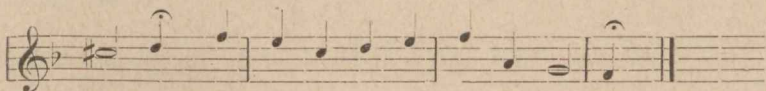

(B. 146.)

1. Sind fun - ni hau - a - ni ma tä - nan, Oh
Sull' ol - gu tä - nu, fun - ni e - lan, Su

Js - sand, kõi - geist sü - da - meit, Et furma - ga mind lunas -
ar - wa - ma - ta an - ni eest,

ta - jid, Mull' tae - wa rõõmu walmis - ta - jid!

2. Maailmal on küll palju rikkust, Ja siiski waene, tühi ta! Ei suuda peasta patu ikkest, Ei wäfind hinge jahuta. Kõik ilulik wara siin ei maks, Ei wõlga wähendada jaks.

3. Sa üffi, Jeesus, jõuad peasta Meid kõiki pimeduse wäest, Meilt patu koorma ära tõsta Ja mõinust wõtta furma käest; Su jumaliku silma sära Näeb waenlane ja kohkub ära.

4. Kui meie pattu kahetsedes Müüd Sinu ette astume, Siis wõtad Sina armastades Meid jälle wastu heldeste. Kui usu jisse kindlast jääme, Siis ükskord igawest Sind näeme.

5. Et wõta wastu siis mu südant, Mu meeli, mõtteid terwina! Su pärast üffi olen, Jsand, Su juurest leian rahu ma. Ma muud ei mõista igatseda, Kui elus, furmas Sulle jääda!

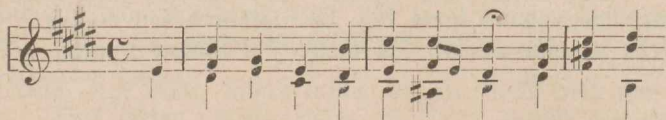
n. 9. 268.

G. Fr. Knaf 1806—1878.

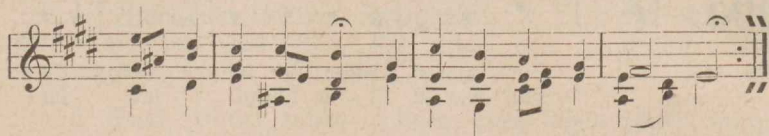
ii. v. Dr. R. Bidder 1850. — Satuse õp.

106.

(P. 342.)

1. Nüüd paistab mei-le fau-nis = te See foi-du-
 Kes Taawe = tist meil' sün-di = nud Ja fu-nin=

täht nii jel = ges = te, See Jes-se wõ = ju = fe = ne,
 gats meil' fin = gi = tud Ja pei = uks, Tee = ju = fe = ne!

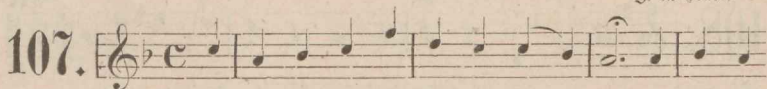
Hel = de, Sel = ge, Ar-mu = fe = ne, fau-ni = fe = ne

o = led Si = na, Sinust ei wõi jää = da mi = na.

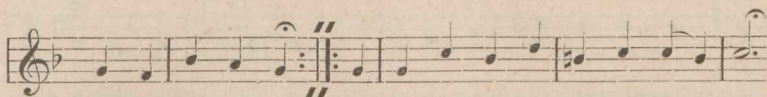
2. Sa oled, Issand, üksine Mu hinge rõõm ja meelehea,
 Kes mind on peastnud ise; Sa oled minu rõõmustus, Sest
 Sinu armuõpetus Du magusam kui mesi: Sööda, Jooda, Ho-
 fianna, taewa manna, minu hinge; Sinult püüan mina õnne.

3. Mu südant, Issand, süüta Sa ka oma armu tulega,
 Et mina armjaks pean Sind, oma kallist Jeesusest, Ja armas-
 tan ka ligimest, Et mina usus tean, Et Sa, Rõnda Armas-
 tades, valmistades omaks liikmeks Teed mind taewa osaliseks.

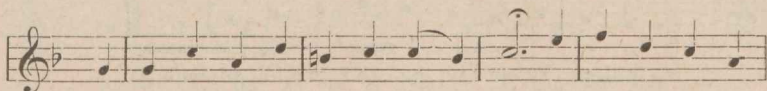

(P. 333.)

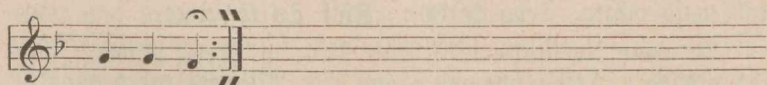
1. Oh hin-ge sõ-ber, õn-nis o - len Su ar-mas-
Kui mu-re = o = rust wäl-ja tu = len Su ar = mu

tu-ses hin-ga-tes, Kõik kurbdus fa-ub ä = ra mi = nuft,
jül-le kip-pu-des! Siis on mul taewas ju siin il = mas.

Kui tae-wa = lif = ku rõõ-mu Si = = nuft Su ar = mu lä = bi
Kes kurb wõib ol = la Si = nu hõl = mas, Rust hin-ga-mist saan

mait-sen ma:
lõp = ma = ta!

2. Oh kui maailm mind naerab, põlgab, Siis olgu peal'
mis hoolin jüst! Kui ta mind meelitada püüab, Ma jüski põ-
genen ta eest. Su fees, mu Jeesus, elan mina, Mu hinge sõ-
ber oled Sina, Su sõbrus seisab muutmata; Kui kaeban suu-
res ahastuses, Kui nutan hädas, wiletsuses: Sa jääd mu ant-
riks lõpmata.

3. Mis rahu tunneb minu süda, Kui Jeesu' peale toetab!
Ei minusse siis puudu häda, Kui hinge sõber jahutab. Oh anna
rahu mulle tunda, Et mina wõiksin siin ju maitsta, Kui ma-
gus taewa rõõmustus! Nüüd kawal ilm mind rahul' jätku,
Mu Jeesuke mind rõõmsaks tehku: Ta on mu hinge õnnistus!

(R. 350.)

Jee = fu = se = le, Jee = ju = se = le Ta = han laulda ma:
Pa = tus = te = le, pa = tus = te = le Peastjaks tu = li Ta.

Jee = fus meid siin wal = gus = tab, Pu = nas = tab ja kin = ni = tab; Tal =

le laul = gu, Tal = le laul = gu Kõik ta = gu = dus.

2. Kätel kannab :: Ta meid armu wäes, Rõõnu an =
nab, :: Kui meil kurbtus käes; Oma andega küll Ta Onnis =
tab meid otfata; Teda kiitku :: Kõik Ta kogudus.

3. Hing, oh hüüa :: Kiitust Talle ja! Teda püüa :: mee =
les pidada! Tema haawad, tema rist Mitawad mind hädalist,
Mahu, rõõnu, :: Wäge nendest saan.

4. Ta ei wäsi :: Jial armu tööl, Tema käsi :: Raitseb
päewal ööl. Jga kurwastuse sees Tema on mu abimees, Kui
ma Temast :: Uga kinni pean.

5. Lauldes Sulle :: Jeesus, tänu wiin, Seit et mulle ::
Elu toob Su piin; Sinu rist mind rõõmustab, Surmast üles
äratab; Hinge põhjast: :: Mina tänan Sind.

6. Meid Sa wõtsid :: Peasta wõla jeeft, Surma tõtsid ::
Jse meie eest, Jse kohtumõistja Sa Andsid ennast nuhelda,
Et nii meie :: Digeks saakfime.

7. Jeesus, anna :: Et ma kuulen Sind! Sinu sõna ::
Walgustagu mind! Onnistust ei taha ma Alma Sinu wereta;
Ennast ise :: Meile ilmuta!

(P. 314.)

1. Üht on tar-wis ar-mas Jumal, Se-da tund-ma
Et, mis ar-mas-tan ma ru-mal, tunnen tüh = ja

õ = pe = ta!
o = le = wa.

Seit et see mu jii-dant jii-n pii-nab
Sa-an a - ga see ii = he, mis kal = lim

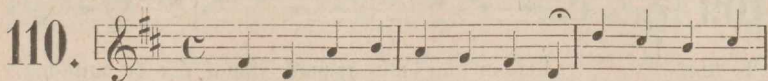
ja nä = rib, Ja il = ma, et hin = ge = ke röö = mu fest pä = rib.
on muu = st, Ei röömu = laul lah = fu jii = al mu fuu = st.

2. Hing, kui tahad jeda leida, Ära otji ilma pealt, Kõr-wale, mis kaduw, heida, Otji üksi ülewelt. Kus Jumal ja inime ühte end heitnud, Kus arm sinu lootuse täieste täitnud, Sealt otji ja juuremat, paremat head, See seal on ükspäinis, kus igawest jääb.

3. Ei ma Jumalale tuua Muud ei wõi kui, Jeesus, Sind; Sinu weri wõib ju luua Uueks kõiki ja ka mind. See-läbi on elu ja õigus mull' toodud, Et Sina, mu Jeesute, risti said poodud. Sa ehitad hästi ja ilusast mind, Kui, Is-sand, jii-n usuga iktan ma Sind.

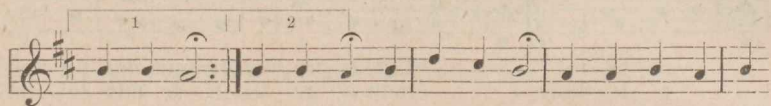
4. Dh jii = s anna hingel' rammu Saada Sinu sarnatsfeks; Pühitsufeks Sind ju annu Mulle anti, feati feks. Mis wa-gadel' eluks on iganes waja, See Jeesuse armust mull' antakie pea. Seit kaduwast himust oh puhasta mind; Su elu mull' tulgu, ma armastan Sind.

5. Küüd, oh Jeesus, pead Sina Kõik mull' kõiges olema, Katsju mind ja tee, et mina Olen kawalufeta. Dh waata, kas effin ma kurjale teele, Ja jaada ja kääna mu meel oma poole. Dh tee, et kõik pühkmeks jii-n arwab mu meel, Ja Sind ma jaan kasuks: see tarwis on weel!

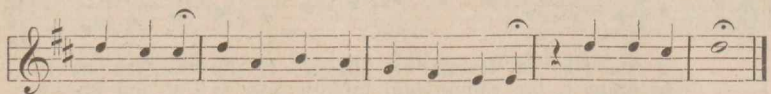

(P. 313.)

1. Ü = les, ü = les Jee = su juu = re Gen = da, mi = nu
Ma = ha, ma = ha jää = gu mu = re, Si = ge rõõm on

hing ja meel! ü = le = wel Dns puudust sul, siis on Jee = sus si =

nu wa = ra; Sütkab sind maailm ta ä = ra, Tal ruu = mi küll!

2. Ette, ette poole jõua Jeesu' juure ülesse! Mäele, mäele jaada nõua Usu jooksul kärneste! Sind hoiab Ta! Jeesus ise jääb su warjuts; Hinge waenlastele hirmuks End näitab ta.

3. Kindlast, kindlast finni pea Oma Jeesu truudusest! Lase, lase teda teha, Mis ta ise arwab heaks. Tal helde meel. Tikub waenlane su peale, Taganema peab ta jälle! Et looda weel!

4. Sisse, jisse tungi taewa, Mis ta awas sinule! Nuta kurda oma waewa, Oma häda temale. Sind aitab ta. Kui maailm sind jätab maha, Tema jätta sind ei taha! Et usu sa!

5. Üles, üles poole nõua, Otsi, mis on ülewal, Kus su Jeesus, jinna jõua, Jäta, mis maailma peal! Taewasse tõest! Ihm ei wõi sind ekhitada. Dige rahu on sul saada Jeesuse käest.

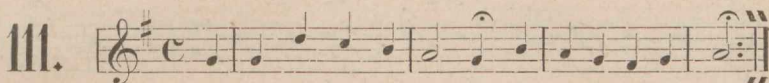
u. p. 270.

Joh. G. Schade 1666—1698.

u. p. Dr. R. Bidder 1850 — Laiufe õp.

XIII. Püha Waimu wäljavalamise ehk Nelipühi laulud.

Cantor J. Crüger. 1598—1662.

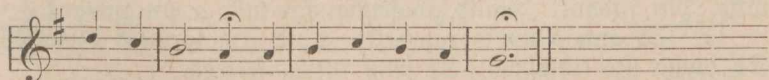

(P. 236.)

1. Mu hin=ge jis=se tu=le, Oh Eoo-ja Püha Waim!
Nnt e=lu töid Sa mul-le, Kui il-ma-le ma jain.

Dh rõõmus=ta=ja Sa, Kes tu=lid J=last, Po=last Sealt õndsä

tae-wa ko=last, Sind kii-dan rõõ-mu=ga!

2. Oh tule, anna tunda Mull' oma wäge Sa, Mis minu patu häda Wõib ära paranda. Mu südannt pühitse, Et Sulle auu annan Ja usu wilja kannan, Nii kui mu kohus see.

3. Üks kuinud oks ma olin, Mind tegid haljaks Sa; Ma furma küüfisis olin, Sa taatsid surema Mu furma ristmises; Seal Jeesu weri teinud, Et furma wõimus läinud Ja mul uus elu käes.

4. Sa palwe Waim, Su läbi Ma õpin paluma: Su palwed toowad abi Ja tõuswad wäega Siit taewa, kunni see Neid heldeste on täitnud, Kes ifka armu näitnud On oma lastele.

5. Nii meie elu sea, Kuis hea su meelest see; Ja jõuab meile pea Ehk furma tunnife, Et tuleb lahkuda, — Siis rõõm=last furra anna, Meid taewariiki kannä, Kus jäädaw elumää!

II. 9. 272.

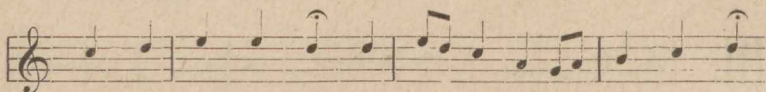
B. Gerhardt 1606—1676.

ii. p. C. Ed. Malm 1837 — Napla õp.

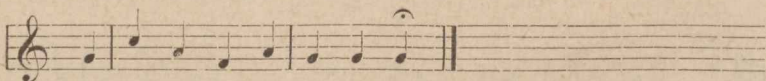
15 aastajast, Lutherist par.

(P. 35.) 1. Oh Su = mal Eoo = ja, Pii = ha Waim! Mu süda

on nii wä = ga tuim, Oh täi = da se = da ar = mu = ga

Ja kõi-geist pa-tust puhas = ta!

2. Sind rõdmustajaks hüütakse, Sind meile taewast an-takse. Mu südant, Issand, soojenda Su kalli armu tulega!

3. Sa annad andid rahwale, Sind Issa sõrmeks peetakse. Sa jagad üle ilmamaa Ja sõna tutwa keelega.

4. Tee targaks meie südamed, Su paistus walgustagu meid; Kõik waesid, nõtru kinnita Ja pea üles armuga!

5. Oh aja kurja waimu siit Ja hingel' anna rahu nüüd, Et Sinu järel' truuste, Nii kui Sa saadad, kõnnime.

6. Meid Issa tundma õpeta Ja tema Poega, Jeesust ka, Et usume kõik südamest, Et lähed wälja mõlemist.

7. Mu olgu kõigest südamest Ja tänu ikka igawest Nüüd Niale ja Pojale Ja kalli Püha Waimule!

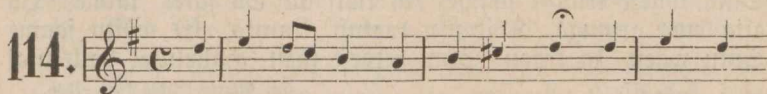
ii. 9. 273.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

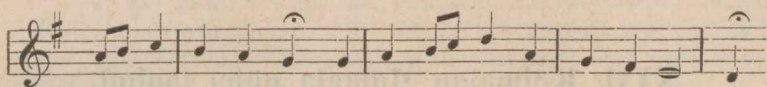
Wiis waata nr. 155. P. 182.

113. Püha Waim, meil' taewast tule, Pühitse meid palwese, Jaga julgust jõuetule, Anna kindlust usule; Saada loo-tust südamesse, Wala rahu hingedesse!

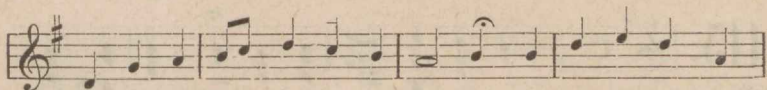
2. Ole saatjaks, ole hoidjaks Taewa wäega eluteel; Ole toeks, ole toitjaks Waimulikult ligi meil'; Ole meie meeks looja, Jgawese rahu tooja!

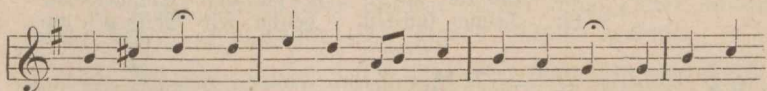
(P. 321 a.) 1. Oh Püha Waim, nüüd tu - le Sa Ja täi - da

ar - mu tu - le - ga Ka mei - e jü - da - med ja mee - led,!

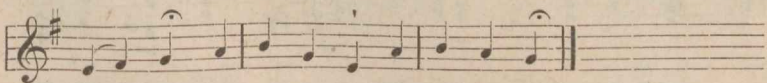
Et kiit - mad Sind Su rah - wa kee - led. Oh Iss - sand, o - ma

fö - na - ga Nüüd u - su - le meid ko - gud Sa, Ja köi - gest

il - ma - maast köit rah - wast: Sest kii - da - me Sind, Iss - sand,

wah - wast. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

2. Oh püha walguš, awita, Et meie wõime õppida kõi - t
tundma taewa Jsa täiest Ja teda Jfaks hüüdma julgest. Oh
keela kurja tegemast Ja usku ära salgamast! Meid õiges usus
hoia armsast, Et ta meil kõigil jefifaks kindlast. Halleluja,
halleluja!

3. Sa püha armu tuluke, Meid usu läbi kindlaks tee, Et
 Sinu töösse truust jääme, Ka risti all Su järel' käime. Oh
 aita oma armuga, Kõik usu lootust finnita, Et wõitu jaame
 Sinu wäest Ja krooni Sinu heldest käest. Halleluja, halleluja!

II. 2. 277.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

XIV. Kolmainu Jumala püha laulud.

Wäga wana, parand. N. Decius.

115.

(P. 199.)

1. Au, fii - tus ol - gu i - ga - wejt Kolmai - nu
 Et Te - ma suu - rejt hel - du = sejt Meid a = wi -

Su - ma - la = le, Meijt he - a meel on Su - ma - sal,
 ta - nud jäl - le.

Suur ra - hu - põlw on tae - wa all, Kõik waen on ot -

sa saa - nud.

2. Sind, Jha, meie kiidame Ja palume Sult abi, Kes pead üles targaste Kõik oma sõna läbi: Su vägi, see on ot-fata, Mis tahad, peab sündima, Sa oled kaunis Isfand.

3. Oh Jeesus, Dnnistegija, Kes Jhast tulid taewast, Meid tahtjid Sina lepita Ja peasta ära waewast. Ma palun kõigest südamest Sind, kallist, waga tallekest, Oh anna meile armu!

4. Oh püha Waim, Sa abimees, Sa rõõmustaja taewast, Meid hoia kurja waimu eest! Et Jeesus peastis waewast Meid oma kalli jumaga, Seepärast seisab lõpmata See peal ka meie lootus.

ii. p. 1.

Mic. Decius † 1541.

Wiis waata nr. 160. P. 23.

116. Kolmainus Jumal, igawest Su rahwas palub südamest: Oh paistku meile heldeste Su püha walgus selgeste!

2. Sind wara meie palume, Sind hilja meie täname, Sind kiidab ilma otfata Su rahwas rõõmsa healega.

3. Au olgu taewa Jhale, Au olgu tema Bojale, Au olgu Püha Waimule, Jah olgu au Kolmainule!

ii. p. 287.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

ii. p. H. S. Willigerode 1816—1893 Tartu Maarja õp.

Wiis waata nr. 2. P. 174.

117. Oma Jhaga mull' tule Jeesus, Sind ma armastan, Ustawaks nõuandjaks ole, Waim tee, et Su hooneks saan. Oh kolmainus Jumal Sa, Wõta mu sees elada!

2. Jeesus tee, et usun mina Sinu sõna täieste; Seda eluteeks teind Sina, Et saaks rahu hingele; Mis fuur rõõm on sõnast ka, Ei wõi üles rääkida!

3. Oma Waimu armas Jha Minu jisse läkita, Et jääb jesse minu süda, Mis Su sõnast kuulnud ma, Mis Su Boeg meid õpetab, Kes Su tahtmiist kinnitab.

XV. Wähemate pühade laulud.

118. And. Rndpfe?
(P. 194.)

1. Oh Kristus, Lu-nas-ta-ja, Sa õi-ge wal-
Sa kal-lis Se-pi-ta-ja Sa hin-ge röö-

gus-tus, Meil foi-du-tä-hets o-led Sa Is-fast mei-

le tu-led Kui õi-ge a-bi-mees.

2. Kui tõest inimene Sa tuled ilmale, Su ema neitjine
On jüski tõeste. Sest Maariat, Su ema, Et õnnistud nii tema,
Kõik õndsaks kiidame.

3. Oh armastuses aita Meid kõiki kaswada, Ja tundmi-
sega täida Sa meie hinged ka, Et usus kindlaks jääme, Ja
jünu Waimus käime, Su rahu maitseme.

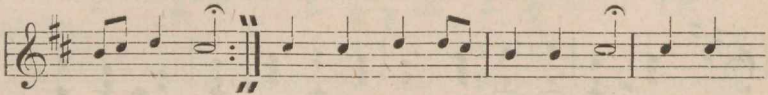
4. Sa kõige asja Looja, Meil' Isast tuled Sa, Kui wä-
gew walitseja, Su wägi otsata! Meid tõmba oma poole, Ja
meile abiks ole, Et meel ei ekki Suist.

5. Meid hinge surmast, Isfand, Müüd armust ärata Ja
meie kurja südant Sa ise jureta! Mut elu anna jälle, Et jü-
dame ja meele Su poole tõstame!

(F. 289.)

1. Tröösti = ge mu fur = ba rahwast, Hüüab S = ja
 Ko = su = ta = ge wae = sid mahwast, Kel = lel hat = ge

hel = de heal, Kes jün nut = tes fae = ba = wad, Pa = tu
 hing ja meel,

pärawt lei = na = wad, Wii = ge nei = le röö = mu jö = nu, Kuu =

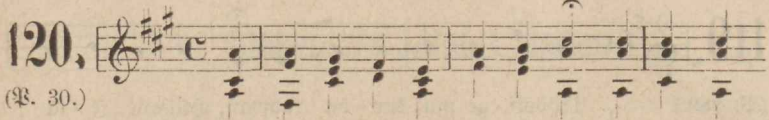
lu = ta = ge ar = mu mõ = nu.

2. Siion, wõta röömustada, Ära enam kaeba ja, Sinu
 Jumal lepitada Wõttis pattu armuga. Mõõdas, mõõdas mure,
 waew! Tõusnud, tõusnud röömu päew! Täewast paistab see
 full' ammu, Kosutab su raugend rammu.

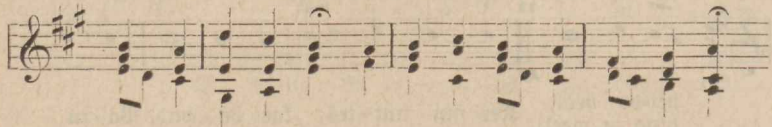
3. Heal on kõrbes kuulutama: Pöörge ümber, patused!
 Wägewaste on ta hüüdnas: Tehke lahti südamed! Olgu tee
 nüüd tasane Teie hinge sõbrale: Drud selleks ülendagem, kõr =
 ged mäed alandagem!

4. Mis on kõwer, õigeks jaagu, Mis on mätlit, tasafeks,
 Ülekohus maha jäägu, Muutugu ta õiguseks. Lootus, usk ja
 armastus, kannatus ja alandus Olgu ristirahwa ilu, Ehitaagu
 tema elu!

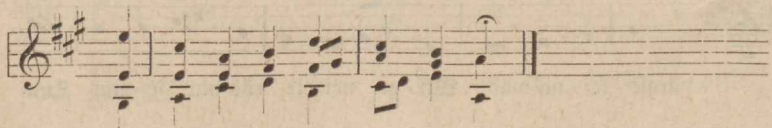
Sob. Olearius 1611—1684

1. Sind, Issand Jumal, fii - da - me, Et o - leb

loo-nud hel-des-te Kõik pühad ing - lid ja neid ka

Sind pannud truust tee - ni - ma.

2. Nad paistwad ise selguses Ja näewad Sind Su wal-guses, Su sõna nemad kuulewad, Sind nende healed kiidawad.

3. Ei neid ei leita magamaist, Ei wäsi nemad walwa-maist, Nad Sinu palet waatawad Ja Sinu rahwast saadawad.

4. Küll turtsub kurat wihaga Ja sõdib ilma otsata, Et tema Jeesu karjusest Saaks maha murda hirmsast wäest.

5. Ja eest küll hoiab nüüdki weel Meid taewa Isa helde meel: Ja ingli hulga läkitab, Kes armuga meid awitab.

6. Seist, Issand Jumal, kiidame Sind, et Sa loonud heldeste Kõik pühad inglid, ja neid ka Su auu pannud laulama!

7. Weel palume Sind iidamest: Oh tulgu ikka käst Su käest, et ingli hull Su kogudust Siin hoiaks ja Su õpetust!

XVI. Palwe laulud.

Mich. Müller 1719.

(R. 335.)

1. Si-gi-dal on Ju-mal! Te-da kummar-da-gem,
Mei-e kes-kel Ju-mal. Waikfelt jii-da seis-fu,

A-uus-ta-des li-gi tul-gem. Tun-nis-ta, A-uus-
Te-ma et-te ma-ha heit-fu.

ta Te-ma ni-me kii-tes, Sil-mi ma-ha hei-tes.

2. Sigidal on Jumal! Keerubimid kiitwad, Seerawimid maha heitwad. Piiha, piiha, piiha! Ingliseoorid laulwad, Pauldes talle auu andwad. Armuga Kuule ka, Issand, meie heali, Meie waeste keeli!

3. Meiteest jäägu maha Tühjad ilma rõõmud, Kerge meel ja liha himud! Sinu omaks olgu Meie hing ja ihu, Meel ja mõte, jõud ja elu. Issand Sa Uksinda Meie Jumal ole, Meile peastjaks tule!

4. Tõsiseks ma saagu Tasaseks ja heldeks, Rahuliseks, uhus selgeks; Puhas süda anna, Et Su palge walgust Näha saaksin ja Su paistust. Tõusegu, Lennaku Nii kui kottas, süda! Armuist anna feda!

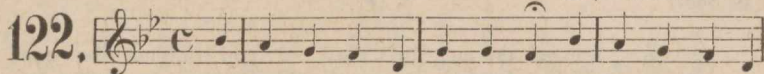
5. Minu jõe tulle, Wain ja tee mind pühaks, Taewa
Ja pühaks kojaks, Ei Sa pole kaugel! Armu anna mulle,
Südamel siis annan Sulle! Walwates, Hingates Hing Sind
tunda saagu, Ja Sind kummardagu!

ii. 2. 17.

Gerh. Tersteegen 1697—1769.

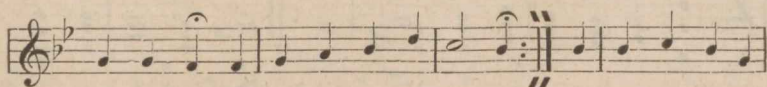
ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Mitsh. Gasterik 1594.

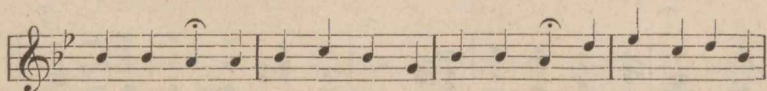

(P. 356.)

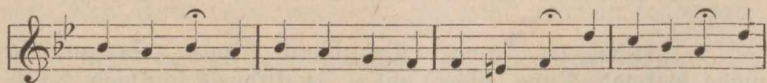
1. Ma ar-mas-tan, oh Jumal, Sind, Et ä-ra jä-ta
Mind kõik maailm ei rõõmus-ta, Ei hoo-li tae-wast

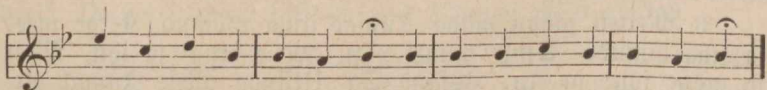
ma-ha mind, Mu pea-le ar-mu hei-da!
mi-na ka, Kui a-ga Sind wõin lei-da. Ehk mi-nu sü-da

lõh-keb küll, Sa o-led siis-fi a-biks mull', Mu õnn ja hinge

fin-ni-tus, Su we-ri on mu lu-nas-tus. Oh Jeesu-ke! Mu

a-bimees, mu a-bimees! Mind peasta ä-ra hä-bi feest!

2. Su armust, Jõhanded, on see ka, Mis omaks ma wõin
nimeta, Kõik olen Sinult saanud. Sind armastada aita Sa,
Ja ligimeest kui ennaft ka; Saks oled elu annud. Oh keela

waleõpetust Ja kuradite kawalust. Mu häda sees mind rõõ-
musta, Et wõin heal meelel kannata. Dh Jeesuke! Mu Zu-
mal Sa, Mu Zumal Sa! Mind surma hädas rõõmusta.

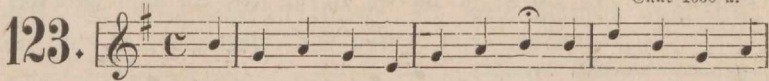
3. Ja lõppeks, Isfand, palun ma, Dh lasse omad inglid
ka Mu hinge taewa kanda, Dh wõta minu ihule, Kui teda
hauda maetakse, Head hingamist ka anda. Mind wiimisel päe-
wal ärata, Siis tulen ma Sind nägema, Dh Zumal, suure
auu sees, Sind kiitma Sinu järje ees. Dh Jeesuke! Dh kuule
mind, Dh kuule mind! Ma tahan ikka kiita Sind.

ii. 2. 18.

M. Schalling 1532—1603.

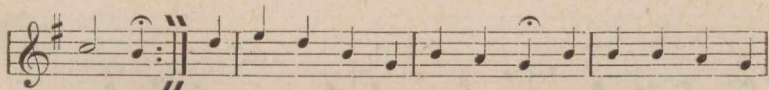
ii. p. 3. Hornung 1680—1715. Karula õp.

Enne 1550 a.

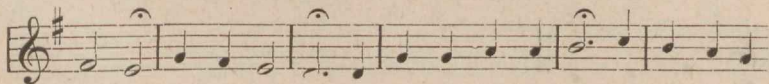
(P. 326.)

1. Ma hüü-an, Jee-sus, ap-pi Sind, Mu õh-ka-mi-fi
Ja ar-mu-ga nüüd ai-ta mind, Et kahtlust mull' ei

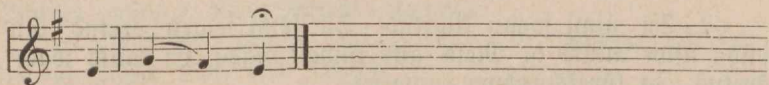

kuu = le,
tu = le,

Et Sul = le e = lan pü-has = te, Mull' wõ-ta us = fu

an = da, Riis-ti kan-da, Head te-ha wen-na = le, Ja pi-da-da

Su lõ = = = na.

2. Ma palun weel, mu Zumal, Sind, Dh wõta seda teha,
Et kurjad ei wõi naerda mind, Et saan Su abi näha, Ja
nimelt siis, kui surm on käre: Las' mind Su abi oota, Su
peal' loota; Ei kõlba minu töö, Ei see wõi julgust saata.

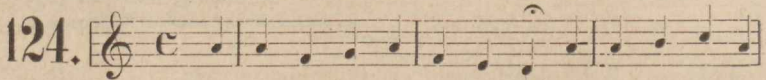
3. Ma pean järgest wõitlema, Mind nõtra, Jeesus, aita!
 Su armu poole hoian ma, Mull' anna wõinust wõita. Kui
 kuufatus mind wintfutab, Siis keela Sina ära Batu käre, Mis
 muidu hirmutab, Et saan Su abi näha!

ii. 2. 19.

P. Speratus 1484—1551.

ii. v. 3. Hernung 1660—1715 Karula õp.

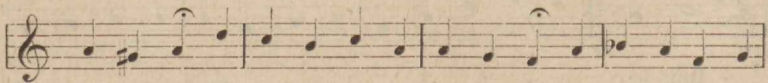
Dr. M. Luther 1483—1546.

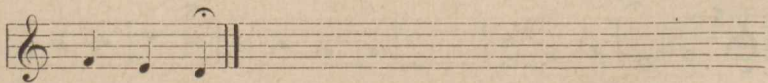
(P. 128.) 1. Dh J = ja tae = wa rii = gi sees, Sa kä = sid meid kõit

jü = damejt Kui wennak = sed Sind pa = lu = da Ja hä = das ap = pi

fut = ju = da. Dh ai = ta, et ei ük = si feel, Waid pa = lut = sid ka

hing ja meel!

2. Su nimi saagu kiidetud, Su sõna selgest õpetud, Su
 püha nime auuks ja Meid aita pühast elada, Et kauks wale =
 õpetus, Ja lõpeks rahwa rumalus.

3. Su riik see tulgu Sinu käest Meil' nüüd ja pärast
 igawest, Ja Waimu oma anniga Laf' meie juures elada;
 Kõik põrgu wiha länmata Ja kogudust ka õnnista.

4. Su tahtmine siin ilma peal Nii siindigu kui ülewel, Et
 seega rahul oleme, Mis meile sünnib ialgi, Kõik kurja taht =
 mist kauta, Mis sunnib Sinust lahkuma.

5. Peatoidust anna heldeste Ja muud, mis tarwis ihule, Meid hoia tõbe, tule eest, Ja peasta nälja, waenu käest, Et meie rahul oleme Ja kõige eest Sind täname.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et nad ei waewa enam meid, Siis oma wihameestele Heal meelel andeks anname. Meid täida armastusega, Ja kõiki rahus ühenda!

7. Meid ära jäta abita, Kui saadan hakkab kiusama, Kui kuri rahwas hukutab Ja meie liha kibutab: Siis anna wõimust rohkeste, Et usu läbi wõidame.

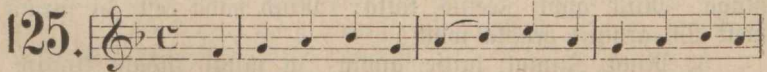
8. Meid peasta kõigest kurjast ka, Et kuri aeg on elada; Meid hoia kurja surma eest Ja peasta wiimse häda feest. Oh wõta meie hingeke Siis oma riiki jäädwaste!

Müüd laulgem aamen rõõmuga, Meid, armas Jssand, awita, Et meie kindlast usume, Et meie palweid kuuldaske, Su sõna peale julgeste Siis aamen meie laulame.

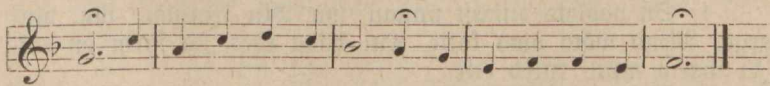
n. l. 23.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

limbes 1656 a.

(F. 8.) 1. Oh mei-le Jssand Jee - sus, Jää o - ma armu-

ga, Et pa-ha-re-ti kur-jus Meid kiu-sa-ta ei saa!

2. Oh meile Jssand Jeesus, Jää oma sõnaga, Et Sinu Waimu wõimus Meid täidaks rõõmuga!

3. Oh meile, Jssand Jeesus, Jää oma walgega, Sa kal-lis tõe selgus Meid ikka juhata!

4. Oh meile, Jssand Jeesus, Jää ja meid õnnista, Ja jõudu, wäge waimus, Meil' hästi kaswata!

5. Oh meile, Jssand Jeesus, Jää ja meid hoia ka, Et kurja waimu wõimus Ei ilmas wõitu saa!

6. Oh meile, Jssand Jeesus, Jää oma abiga, Sest tulgu meile truudus, Rõõm, usujulguš ka!

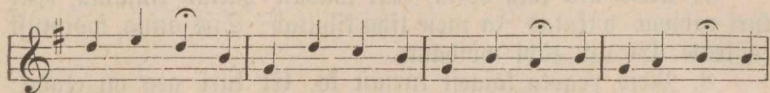
n. l. 25.

S. Stegmann. 1588—1632.

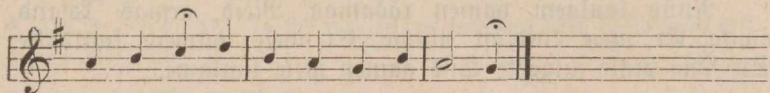
Numbes 1598 a.

(F. 123.) 1. Su pea = le, Jē-sand, loodan ma: Mind ä = ra jä = ta

a = hi = ta! Dh Jē-sand, ar = mu lä = = bi Sa ai-ta mind, Ma

pa-lun Sind, Et mull' ei tu = le hä = bi.

2. Mu poole pööra kõrwad Sa Ja kuule palweid armuga, Mull' appi, Jeesus, tötta: Mind häda eest Ja surma käest Dh armuist peasta wõta!

3. Mind, Jumal, kaitse, awita, Ja minu südannt kinnita, Et wõiksin wõimuist saada, Kui waenlane Mind kurjaste Siin püüab hukka jaata.

4. Su hooleks ennast annan ma, Mu Jumal, ihu, hingega, Mind wõta oma kätte, Kui häda käes Ja surm on ees, Ja waew mull' tuleb ette.

5. Sull' kolmeainul' Jumalal', Kes annab jõudu nõdremal', Sull' olgu tänu taewas! Dh saada weel Siin ilma peal Meil' wõitu patu waewas!

II. 9. 28.

Adam Reiskner. 1496—1575.

(F. 152.)

1. Sull', Sull' Je-hoo = wa, ta = han laul-da Si o =
Mu lau - lu wõ = ta, Jē = sand, kuul-da Ja an =

Juba 1704 a.

le üks = fi Si-nu jar-na = ne. Et je = da teen siin See-
na Wai-mu wä = ge mi-nu = le,

su ni - me sees, Siis maksab see ta lä = bi Si - nu ees.

2. Mind Poja juure, Jsa saada, Et Boeg mind jälle saadaks Sinule, Su Waim mind wõtku walgustada, Ta andku õiget mõistust minule, Siis ma Su rahu tunnen eneses Ja mängin Sulle lauldes südames!

3. Su heldusest mind aita laulda, Et õieti Sind lauldes kuulutan, Siis minu laul on ilus kuulda, Kui waimus Sind ja tões kummardan, Siis Waim mu waimu Sooga ühendab, Et minu laul Sind tõest auustab.

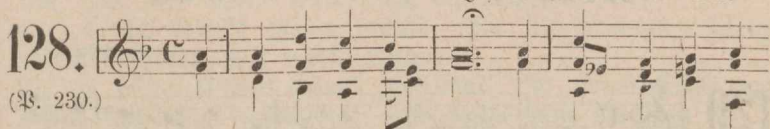
4. Waim kostab mu eest ühtepuhku, Ta õhtab rääkimata sõnaga, Mu palwel' annab õiget õhku Ja tunnistab, et Su laps olen ma King Kristusega Sinu pärija, Et: Abba Jsa! ma wõin ütelda.

5. Oh õnnis, kes ma Jeesu nimel Sind palun, sest ta palub minu eest, Ja istub jeks Su aujärjel, Sest kõik on jah ja aamen tema sees. See eest ma laulan Sulle auustust, Et kingid mulle nii suurt õnnistust!

ii. L. 27.

Bartholomäus Crasjelius 1677—1724.

Johannes Heermann? 1585—1647.

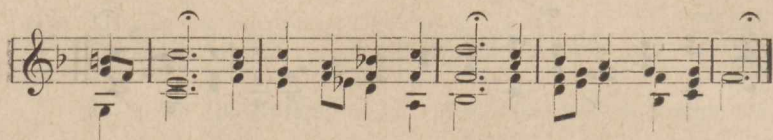

(R. 230.)

1. Oh wa = ga Ju = mal, kes Kõik an = nid mei = le
Kest on, mis ii = al on, Kes kõig' eest mu-ret

an = nad, Mull' an-na ter = wiist, ning Et ter = we i =
fan = nad:

hu fees Mul o = leks puhas hing Ja ra = hu jii = da-mes.

2. La'i, mis mu kohus on, Mind truuste ka teha, Et jaakjin omaš töös Su õnnistamišt näha. Oh anna, et ma teen Kõik tegu aegjaste, Ja aita, et mu töö Wõiks minna edasi!

3. Mind aita rääkida, Mis ikka heaks wõib tulla, Ja feela rääkimast, Mis tühi tahab olla! Kui omas ametis ma pean rääkima, Siis anna jõnale Täit wäge, mõju ka.

4. Kui mul on häda käes, Siis wõta julgust anda, Mind aita rõõmuga Kõik ristikoormat kanda; Ka wihamehega Mind aita leppida; Kui nõuu mull' tarwis on, Head nõuu jiiš anna Sa!

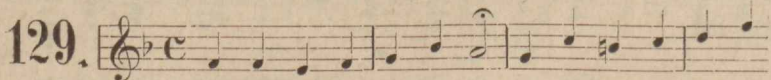
5. Tee, et ei ilmaški Muud sõbrust ma ei pea, Kuid feda ükfine, Mis Sinu meelešt hea. Kui wõtad heldeste Mu wara jätkata, See olgu puhas sešt, Mis jaadud patuga.

ii. 9. 26.

Komponist en ühtlasi laulu luuletaja.

XVII. Tänu ja kiituse laulud.

Wennaste kog.

(B. 58.)

1. Maa ja me = ri kii = da-wad, Tae-wa tä = hed Ju-ma =

lat, Mi = nu hing, oh fii = da ka Loo = jat lau = lu hea = le = ga.

2. Päike päewa teretab, Pilved ära kautab, Kuu ja tähed
hiilgavad, Dösel kiitvad Jumalat.

3. Maa on kindlast rajatud, Kauniste ka ehitud, Metsad,
väljad weistega Kõik on Tema tehtud ka.

4. Waat' kuis linnud lendawad, Loojat kiites laulawad,
Tuuled, tormid müllawad: Kõik on Tema teenijad.

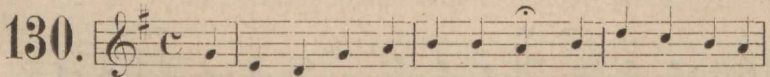
5. Weji woolab, wahutab, Tõuseb, langeb, laenetab: Ja
ta kohin kiidab ka Loojat rohke rõõmuga.

6. Hing, nüüd kiida jina ka, Tuunistades tõega: Põrn
ja pihu olen ma, Jumal, wägew oled Sa!

ii. 2. 37.

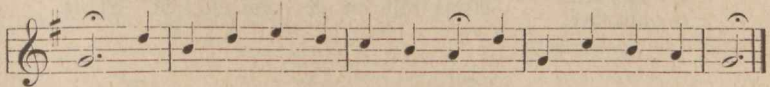
Seach. Reander 1650—1680.

ii. p. Nr. Gasselblatt 1815—1870 Karne öp.

(P. 14.)

1. Ma lau=lan fuust ja fii = da=meist Sull', Istand, minu

rõõm, Ja lauldes rää=gin kõi=gest heast, Mis suist mull' tea=da on.

2. Sa oled elu hallikas, Mis igaweste keeb, Sa õnnis=

tuse karikas, Mis hinge terweks teeb.

3. Mis siin maailmas oleme Ja mis meil' osaks jaand:
Sa, Jsa, oled ükiline Meid seega õnnistand.

4. Sa kattedks taewa lautad Mu üle armuga, Ja iga
aasta õnnistad, Mu wälja wiljaga.

5. Mind külmal talwel soojendad, Ja hoiad kahju eest,
Mind suisel ajal rõõmustad, Kõik toidu saan Su käest.

6. Mu juure tuled waewasse, Mind täitma rõõmuga, Ja
saadad wiimselt taewasse Sind kiitma lõpmata.

7. Siis hüppa, süda, rõõmusta! Sind Jumal armastab,
Kõik oma waewa unusta, Sind Tema lunastab.

8. Su wara ja su pärandus, Su kisp, su walgus ka Du
Jumal, sinu õnnistus, Su helde aitaja!

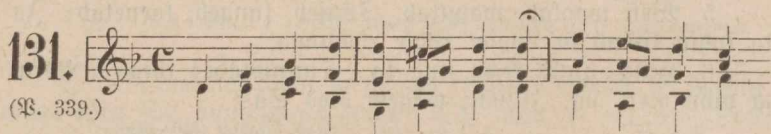
9. Sest kiida nüüd Ja walitsust, Ja ära murise, Siis
maitfed maa peal õnnistust Ja taewas rohkeste.

ii. 2. 38.

Paul Gerhardt 1606—1676.

ii. p. B. Schulz 1813—1887 Tallinnas, kindr. sup.

J. Schop. 1640.

1. Efs mu ko-hus tä-nu te-ha Ju-ma-la-le
Sest ma saan küll kõigest nä-ha, Kuis nii hel-de

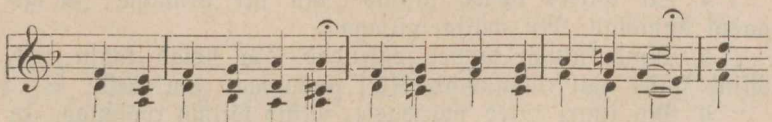

il-ma peal?
te-ma meel.

Armu täis on te-ma sü-da, Et ta

sel-le e-lu sees Kõi-ki hoi-ab kan-na-tes, Kes siin

a-us - ta - wad te - da. Aeg kõik as - jad lõ - pe - tab, Ju -

mal if - ka ar - mas - tab.

2. Nii kui kottas pojad matab Iiwa alla hoolega, Mõnda ka mind Jumal katab Kõigipidi armuga: Ta mind emahus loonud, Jhu, hinge annud mull', Ja ka pärast toidust küll On mu kätte rohkest toonud. Aeg kõik asjad lõpetab, Jumal ifka armastab.

3. Poeg liig kallis Talle pole: Mu eest Teda andis Ta, Et Ta pidi põrgu tule Kustutama werega. Oh neid armu sügawusi! Kuidas võib mu nõder meel, Ehk küll püüaks enam weel, — Mõista kõik neid saladusi? Aeg kõik asjad lõpetab, Jumal ifka armastab.

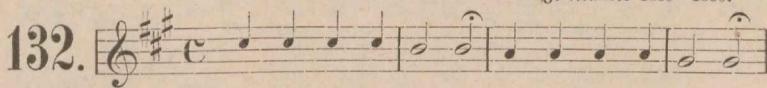
4. Oma Waimu õigeks saatjaks Annab Ta mull' sõna sees, Et ta oleks juhatajaks Taewa teed mull' näidates, Et mu südame ta täidaks Rõõmsa, kindla usuga: Selle läbi võidan ma Surma ja ka põrgu wiimaks. Aeg kõik asjad lõpetab, Jumal ifka armastab.

5. Et nüüd Jsa armastusel Pole otja ialgi, Seft ma tõstan lapse kombel Käed Su poole ülesse. Mita mind Sind auustada Kõiges omas elus tõest, Dõd ja päewad kõigest wäest, Kinni saan Sind kummardada Ja Sind kiita südamest Ükskord taewas igaweist!

II. 2. 31.

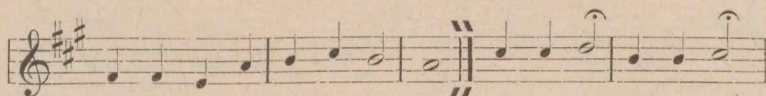
Paul Gerhardt 1606—1676.

3. Reander 1650—1680.

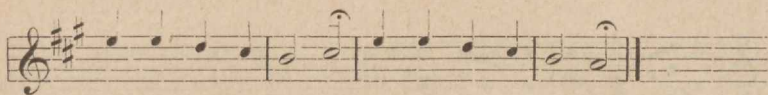

(P. 334.)

1. S = me = li = ne Isand, Wägew wa = lit = se = ja,
S = ja, i = me armul Sa neid ko = su = ta = sid,

D = le mei = e lau = lu kuul = ja! Mi = ta Sa, Kin = ni = ta
Kes Sind if - ka fur - was - ta = sid.

Meid, kui kii-tust too = me Ja Sind a = uus-ta = me!

2. Terwe loodus kiidab Taewa Isa tegu, Enam kui kõit rahwa fogu. Kuldne päike armjast kallid kiiri kallab, Kõige looma peale walab. Tähed ka Walgega kiitwad oma Loojat, Elu õhu toojat.

3. Mis siis, hing, weel ootad? Anna tänu talle, Lauka ilma Issandale! Kellel elu õhku, Heitku palwes põrmu, Ülen-dagu tema armu! Issandat, Wägewat, kiitku uinaste Müüd ja igaweste!

4. Halleluja hüüdku, Kes iin Jeesust tundwad, Südan talle ohwriks andwad. Halleluja laulgu Kõik, kes õiged armust, Lahti patu, surma hirmust. Kõõnnusta! Patuta kiidad Jeesust wiimaks, Kui saad armust õndsaks!

Il. 2. 33.

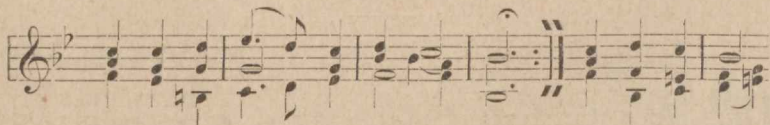
Temp. ühtlasi ka laulu luletaja.

lumbes a. 1720.

(B. 217.)

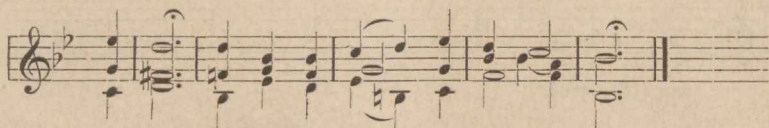
1. Kii = da nüüd Iss = jan = dat, mi = nu jü = da!
Kun = ni mul e = lu on, ta = han te = da

Ma kiidan te = da sur = ma = ni; Kes i = hu soond
Ma tõrgeks kii = ta a = la = ti!

ja hin = ge fa: Kii = de = tud ol = gu lõp =

ma = ta! Hal = le = lu = ja, Hal = le = lu = ja!

2. Wirstid ja wägewad, naefest sündind, Hauda nad peawad langema! Olgugi nemad küll kõrgest kõndind, Siiski nad peawad surema. Ei ükski peafe surma käest: Sest otsti õiget abimeest! Halleluja, halleluja!

3. Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb, Kel Jumal abiks Siionist, Kellel usk siidame põhjas põleb, Ja kellel kaljuks Jeesus Krist! Kes teda peastjaks tunnistab, Seda ta armust õnnistab! Halleluja, halleluja!

4. Taewas ja maa ja mis iial loodud, Tuleb ta Jumalikust käest, Ja mis taht ilmas on ette toodud, Saab alal hoitud tema wäest, Mis iial tarwis, Tema seab, Ja kõige ilma üles peab. Halleluja, halleluja!

5. Riitke, oh rahwad, ta kõrget nime, Ja laulge tänu temale! Sest tema tegu on selge ime, Ta au ei lõpe iiale. Jumala lapsed ühest suust Laulgem Kolmainu armust! Halleluja, halleluja!

Joh. D. Herrnschmidt 1675—1723.

ii. v. 34.

ii. p. Joh. Bergmann 1856 — Paistu õp.

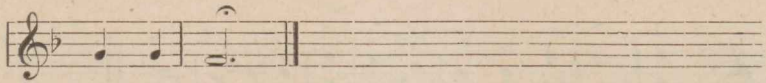
Joh. Störl, 1710.

(B. 17.) 1. Müüd kiit-ku kõigest jü - da - mest Kõik i - ni - mes-

te heal Sind, fe = da taewas i = ga = west Ka kiitwad

ing = lid seal.

2. Müüd kiitust tooge Jumalal', Kõik rahvas rõõmsaste,
Sest² juuri asju taewa all Teeb Tema alati.

3. Kes emahust järgeste Meid üles pidanud, Ja mis ei
wõinud ükfigi: Ja on meid aidanud.

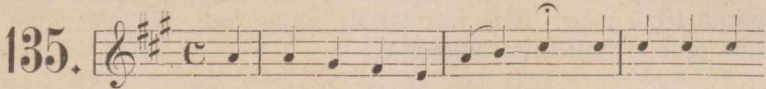
4. Kii kaua, kui siin elame, Ja meie ainus õnn, Kui
elust ära lahkume, Meil temast oja on.

5. Kui meie süda lõhki läeb, Wiib Ja meid hingama,
Siis meie film seal Teesust näeb, Kui läeme magama.

ii. 2. 40.

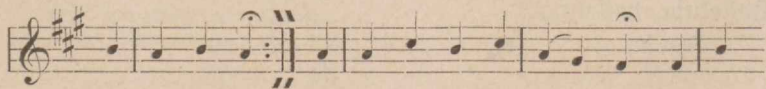
Paul Gerhardt 1606—1676.

Sune 1545 a.

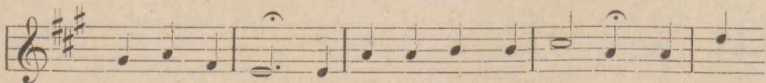

(P. 352.)

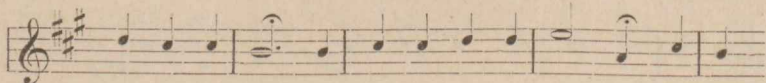
1. Mu hing, Jehoowat kii = da, Ja pü = ha ni =
Ei te = ma il = mas wii = da Head sul = le te =

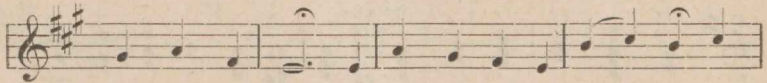
me rõõmu = ga!
hes ar = mu = ga. Ja pa = tud an = deks an = nab Ja we =

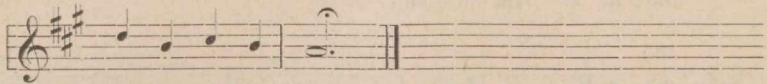
ad pa = ran = dab, Ja ar = mu = ga Sind kannab, Ja fur =

maht lu = nas = tab, Sind he = a = ga ta täi = dab, Ja uu =

efš loo-maks teeb, Ja hel-dust ful-le näi-tab, Et

hä-da ma-ha jääb.

2. Ja meile teada annud Kõik oma armu wiisijid, Et oma rahwast kannud, Keil teinud imetegusid. Ja lõpmata ei waidle, Ei pea wiha ka, Ei pattu mööda nuhtle, Ei tawu kurjaga: Waid nii kui kõrge taewas Kõib üle ilmamaa, On warjamas meid waewas Ja heldus lõpmata.

3. Kui Jsa laste peale Kõll pea heldest halastab, Nii Jumal nende peale, Kes Teda tõest kardawad. Ja tunneb meie nõdrust, Et mullast oleme, Et rohulilleks loodud Siin maa peal õitseme: Kui tuuled üle käiwad, On lilled närtsimud; Nii meie elupäewad Kõll ruttu lõppenud.

4. Jehoowa heldus aga On nende juures igawest, Kes hoolsast nõudwad taga Ja rahu armuseadusest. Ja auujärg taewas seisab, Seal on ta auustus; Ja armupäike paistab Siin maa peal kirikus. Sa, ingliwägi, kiida Seal Teda auuga! Mu hing, ta nimel' laula Siin kiitust rõõmuga!

n. l. 39.

Leh. Graumann (Voländer) 1487—1541
ü. v. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Baltb. Kõnig, 1738.

(P. 141.)

1. Oh an-na tu-hat feelt Sa mul-le, Ja tu-
Eiis tu-hat lau-lu lau-lan Sul-le, Mu Is-

hat = kord = seks tee mu suu! Kui et ma kii = tes kuu = lu =
 fand, ja ei tee = gi muud,

tan, Mis kal = list ar = mu Simult saan.

2. Oh et mu keel ka jinna kostaks, Kuus päike paistab
 hiilgades! Et tänades mu veri woolaks, Kii kaua kui hing
 ihu sees, Wiiks kiitust wiinne weretilk, Tooks tänu iga
 filmapiik!

3. Miks oled wait mu waimu wägi? Oh laula ja nüüd
 elawalt, Ja mäleta, mis Tema tegi, Mis head ja saanud Ju-
 malalt; Et ärka, ärka waim ja meel, Ja kiida Teda, suu
 ja keel!

4. Oh murud, metjad, rohukesed, Jo lilled lauldes liikuge,
 Oh puude ladwad, haljad lehed, Kõik kokku kiites kohage,
 Ning minuga kõik karmeste Jehowat kiitke kenaste!

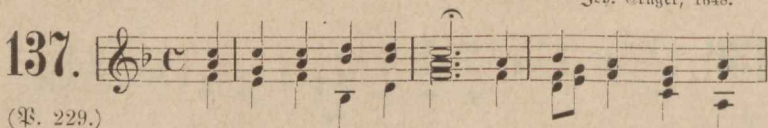
5. Mu kiitust, Jumal, wastu wõta, Ehk ta küll wäeti,
 nõdruke! Kui saan juit taewa ülles tõtma, Siis ingliskelksis
 rõõmjaste Ma laulan uue wäega Sull' tuhat halleluja ka!

n. l. 41.

Joh. Menzer 1658—1734.

ii. p. Nr. Gasjelblatt 1815—1870. Karuse öp.

Joh. Gröger, 1648.

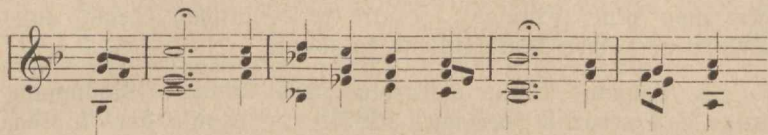

(P. 229.)

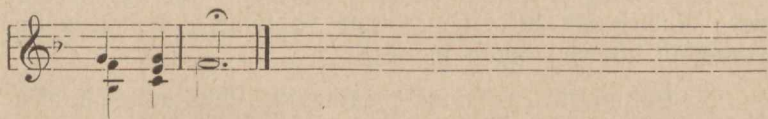
1. Oh wõt-kem Juma = lat Suust, sii = da = mest nüüd
 Kes suu=ri as = ju teeb, Ja te = ma = le auu

fii = ta, Kes e = ma i = huft ju Meil' tei = nud pal-
nää = ta,

ju head, Ja prae-gu hoidwad weel, Meid te = ma

ar = mu käed.

2. See armas Jumal nüüd ka wõtku muret kanda, Meil' röömsaid südamid Ja kallist rahu anda. Ja pidagu meid ka Siin üles armsaste, Ja wõtku häda käest Meid peasta heldeste.

3. Mu olgu Isale, Mu juure Jumalale, Ja tema Pojale, Mu auhkuningale, Ja Pühäl' Waimul' ka, Kolmainul' algu-
fest, Kes oli, nüüdki on Ja jääb ka igawest!

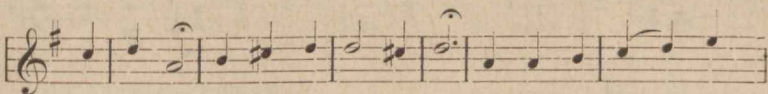
ll. L. 44.

Martin Rinckart 1586—1649.

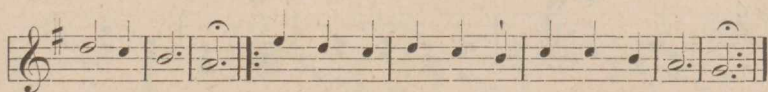
M. A. v. Löwenstern 1594—1648.

(B. 185-a.) 1. Üht = lä = ji kiit = kem Ju = ma = la ha = lastust, Waljus =

te hüüdkem Kof = ku ta fo = gu = dust. S = je ta kut = = sub

o = ma rahwast Rõõmus-ta, Is = ra = el, Rõõmusta wahwast!

2. Põlwili heitke, Jumal on kuningas! Tõutust täitke, Kes maa peal liikumas. Ingliseid kõik laulwad Tema aini, Kannel ja rahwa heal Riitwad ta nõuu.

3. Paganad kuulge, Kurbtus teilt kadugu! Rõõmsaste tulge, Saewariik kaswagu! Wõtke ta armu sõna kuulda, Patud siis tahab ta Andeks teil' anda.

4. Toidust ta annab Rõõgile rohkest, Swoolt tema kannab Rahwa eest heldeste. Annab ka wihma, kastab wilja, Dnnistab inimest Wara ja hilja.

5. Ühtlasi kiitkem Jumala halastust, Waljuste hüüdkem Kofku ta kogudust. Hädast ta peastab oma rahwast. Rõõmusta Israel, Rõõmusta wahwast!

Komp. ühes ka luuletaja

n. p. 47.

n. p. Fr. Gasselsblatt 1815—1870 Karuse õp.

Ilubes 1660 a.

(P. 96.)

1. Wõ-ta nüüd Is-san = dat, wä = ge-wat fu-nin = gat,
Oh mi = nu hin = ge = fe, ä = ra ja ae = ga nüüd

fii = ta,
wii = da!

Rõõmus = ta, meel, Sdi = fa = tes lau-la, mu

feel! Kandleid ja pa = su = nad hüüid = fu!

2. Kiida nüüd Issandat, kes on kõik targaste seadnud, Kes kotka tiibadel wägewast ikka sind kannud, Hoiab sind ka, Nõnda kui hinnustad ja. Eks ole seda ja tunnud!

3. Kiida nüüd Issandat, kes sind on kanniste loonud, Kes sulle terwist on annud, ja rahu sull' toonud; Häda sees ka Du oma tiiwaga ta Hoolstast ja heldest sind katanud.

4. Kiida nüüd Issandat, kes sulle sigidust annud, Kes sulle taewas ka õndsuse walmsis on pannud, Mõttele see peal', Et Kõigewägewam teal Ikka kui Sa sind kannud.

5. Kiida nüüd Issandat, kiida, hing, Jumala nime, Mis iial liigub, see kiitku, sest tema teeb imet! Su walgus ta: Oh seda mäleta sa! Sest ütle kiites nüüd: Amen.

n. 2. 48. —

J. Reander 1650—1680.

XVIII. Jumalateenistuse laulud.

Joh. N. Ahle 1625—1673. Cantor Erfurtis.

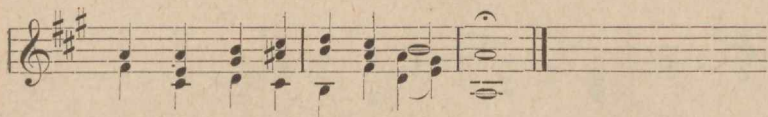

(R. 169.)

1. Ar = mas Jeesus, a = wi = ta Si = nu sõ = na
Meelt ja mõtteid wal = mis = ta, Palwed armust

häs = ti kuul = da, Si = nu Waim meid wal = gus = ta = gu,
wastu wd = ta.

Maa pealt tae-wa ju - ha - ta - gu!

2. Meil on selge rumalus, Sinu Waim meid õpetagu, Südamas on pimedus, Seda walgus kautagu! Meie kuhugi ei kõlba, Kui Sa ise meid ei jaada.

3. Oh Sa walgus walgusest, Kes meil' Ifast taewast antud, Tee, ma palun südamest, Süda, suu ja kõrwad lahti! Palwed, laulud, Jeesus, Sina Lase hästi korda minna!

II. 2. 2.

Tobias Glauzniger 1618—1684.

1650. a. ümber.

(F. 31.)

1. Oh Jeesus Kristus, tu - le Sa Ja Waimu mei-

le lä - fi - ta, Kes ar - mu - ga meid a - wi - tab Ja tõ-

e tee - le ju - ha - tab.

2. Tee lahti suud Sind tänama, Sind kütma südant walmista; Meil' õiget usku anna ka, Su nime tundina õpeta.

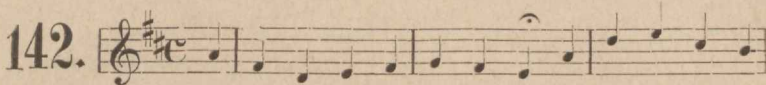
3. Siis laulame kui inglid ka: Oh püha, püha oled Sa! Ja palest palesse teal ka Sind näeme õndsas rõõmuga.

4. Au armja taewa Jiale, Au Tema ainu Bojale! Au
Pühal' Waimul' igawest, Ja tänu andkem kõigest wäest!

II. 2. 9.

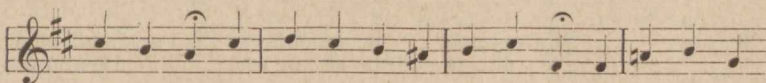
Sakſi-Weimari hertsog Wilhelm II. 1598—1662.

Baltſ-König 1738.

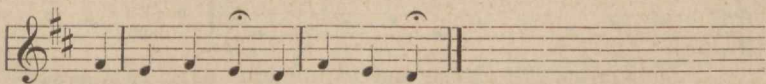

(B. 86.)

1. Üks hin - ga - mi - se - päew on see, Mis mei - e tä - na

pe - a - me; Müüd seis - ku ar - gi päe - wa töö, Et hin - gel' toi -

dust saak - ſi - me. Hal - le - lu - ja.

2. Müll praegu on üks kallis aeg, Ja püha on ka jün -
jee paik. Kes aga meelt ei paranda, Ei see sest päewast kasu
jaa. Halleluja.

3. Ei Jumal pole armuta, Ei waeſe healt ei põlga ta.
Sest kiites teda paluge: Waat' see on pühapäewa töö.
Halleluja.

4. Et kiitke Tema käte tööd, Kes loonud on kõik mered,
maad Ja taewad oma sõnaga: Suur on ta wägi otsata.
Halleluja.

5. See seisku teie meeles ka, Et Kristus tõusnud auuga
Sel päewal ja toond rõõmustust Ja meie hinge õnnistust.
Halleluja.

6. Oh kallis Õnnistegija, Kes surmast ülestõusnud Sa,
Meid saada üles ärkama Müüd patu unest hirmuga. Halleluja.

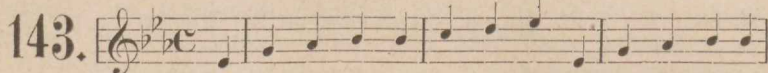
7. Oh Püha Waim, meid õpeta Su sõna meeles pidama
Ja hoidma kõigest südamest, Et usk, arm, lootus tuleks jesi.
Halleluja.

8. Sa, õige walguš, walgušta, Meid täida oma armuga,
Et meie töö ja eluviis Su meele pärašt oleks siis. Halleluja.

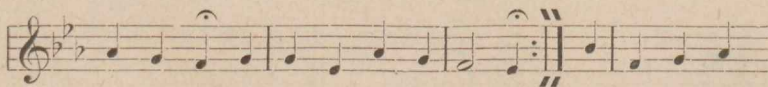
ii. 9. 12.

Nif. Selnefer 1530—1592.

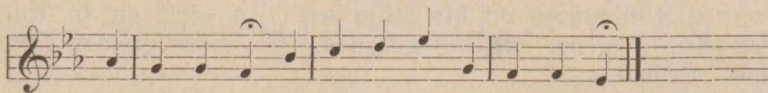
Joh. Schep, 1642.

(P. 259.) 1. Mind, Jumal I = sa, õn = nis = ta! Oh Poeg, mull' hoia
Su pa = le paist-tu mi = nu peal! Oh Pü-ha Waim, Su

ar = mu = ga, Mis Si = na mul = le an = nud; Ma pa = lun se =
ar = nu wäel Mu e = lu jaa = gu faitstud.

da a = la = ti: Mull' an-na ra = hu ot = ja = ni!

ii. 9. 6.

Emlet. Joh. Riit 1607—1667.

Wiis waata jelles raamatus nr. 233. P. 245.

144. Oh jäta mind Su omaks, Iruu Õnnistegija! Et
miski mind ei pööraks Su sõnast, anna Sa! Ka
selges õpetuses Mind kaitse kindlaste, Siis siin ja ka seal
taewas Sind tänan rõõmsaste!

ii. 9. 8.

N. Selnefer 1530—1592.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

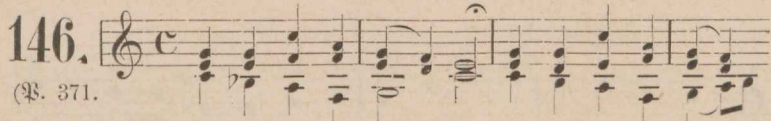
Wiis waata sellest raamatust nr. 72. P. lisa 31.

145. Meie, kes siin ühes palweid teinud, Lööme Sinu peale käed. Jeesus kofku, et Sa surma läinud, Meile jaatnud Wainu wäed, Uheks täheks, et Sa heldest meelest Rõõmu tunned meie laulu healest, Ütle: „Namen“ — armuga — „Rahu jätan teile ma!“

Wana L. 205.

Graf Renatus v. Zinzendorf † 1752.

Kristian Gregor 1784.

1. Önnis - ta ja hoi - a, Wainu - ga meid wõi -

a, D - ma pa - le tõs - ta Sa, Jõ - sand, ja meid wal - gus - ta!

2. Igal ajal jäägu Meile Sinu rahu, Oma Wainu anna Sa, Jeesuga meid ühenda!

3. Namen, aamen, aamen! Jeesu nime kiitkem! Meie Jõ - sand oled Sa, Eimene, wiimne ka!

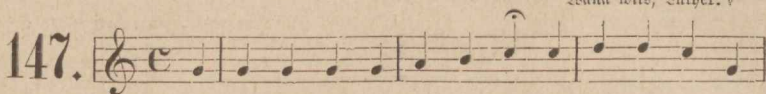
ii. L. 10.

Saksa L. ümb. E. Seckelowski 1819—1869.

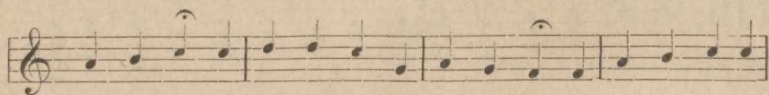
XIX. Jumala armuandidest.

a) Paulud Jumala sõnast.

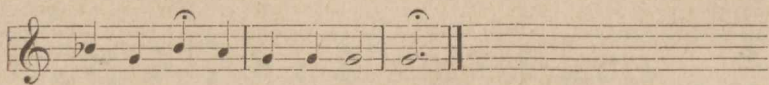
Vana viis, Luther. ?

(R. 84.) 1. Need küin-me käs=ku kuulgem nüüd, Need näitwad mei=le

pa = tu süüd; Kad saanud Mooses Su = ma = lalt, Sa toonud mei = le

ü = le-walt Kii = ri = e = lei = son.

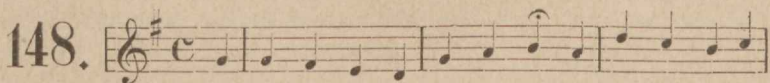
2. Keišt käskudest nüüd õpime, Et patt meid rikkund kur= jaste, Sa kuidas Jumal tahab ka, Et elu peab peetama. Kürialeison.

3. Meid, Jeesus, armuist awita, Sa oled Õnnistegija! Meil pole kaju omašt tööšt, See jaadab põrgu igawest. Kürialeison.

n. s. 305.

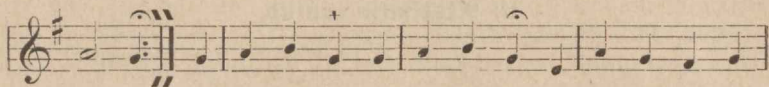
Dr. Martin Luther 1483—1546.

Lutheri ajašt.

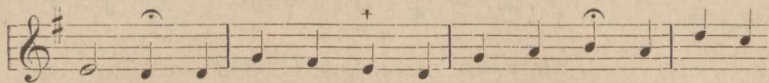

(R. 255.)

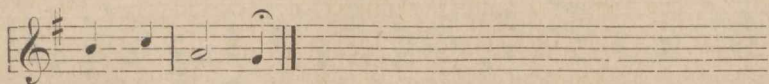
1. Su sõ = na, see jäi il = ma = le Kii = l kau = a warjul
Nüüd paistab see meil sel = ges = te: Sa kir = jas mei = le

pan-dud, Kõik prohwe-tid ja a-post-lid Nüüd taewa teed meil'
an-tud.

näi-twad, Seit rööm-sas-te nüüd tä-na-me: Kad hin-ge-

näl-ga täit-wad.

2. Tõtt selgeste ja täieste Nüüd meie silmad näewad.
Oh walgusta, mu Jumal, Sa Reid, kes Su nime salgwad,
Siin lootes weel see tühja peal', Mis inimesed seadwad. Oh
walgusta neid sõnaga, Et hukatusest peaswad!

3. Seit loodan ma, et Isjand, Sa Reil' appi tuled hel-
dest, Kes paludes ja uskudes Su peale lootwad täiest: Reid
õnnista ja röönuستا, Et nemad ei saa hukka. Siis palun
Sind: Ka aita mind, Et röömsaste wõdin surra!

n. s. 309.

Würtemb. hertsog
Ulrich † 1550.

Wiis waata selles raamatus nr. 67. P. 300.

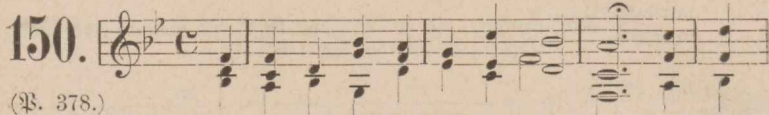
149. Riitust toome, Isjand, Sulle, Et Sa mõtled meie
peal', Ring et ikka uuest meile kõlab Sinu sõna heal,
Et Sa meile usku annad, Et meid hädaist wälja kannad,
Kunni wõitja hulgaga Riidame Sind lõpmata.

n. s. 303.

Dr. Ederberg 1859 — Kaarma õy.

b) Ristimise laulud.

Dr. Rübinstedt 1809—1858 muusiku
profes. Gifsenachi Seminariis.

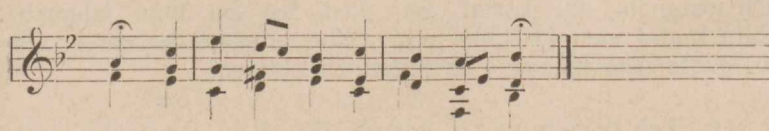

(R. 378.)

1. Ma o - len ris - ti - tud ja Soo - ga, Oh Is -
Seit kiitlen ik - ka rõõmsa juu - ga, Ka ris -

санд, täi - eist ii - hen - dud, Ma ris - ti - tud! seit rõõmus -
tiit, mu - reit wae - wa - tud.

tan, Ja tae - wa rõõmust o - ja saan.

2. Ma olen ristitud, nüüd katteks Mull kõige kallim armukumb, Mis siin maailmas mulle ehteks Ja igaveste tae - was jääb. Ma were väega ostetud Ja sellega ka ristitud.

3. Ma olen ristitud, nüüd abiks Saab Püha Waim mull ülevalt, See on mull' Isa armu pandiks, See pühitseb mu südant, meelt, See ehe kallist ehitab, Seit meile taewa õigus saab.

4. Ma olen ristitud, ja kirjast Ma olen eluraamatus, Nüüd olen taewa Isal' armas, Mu oma on ta pärandus; Mu nimi taewas kirjutud, Ja käte peale märgitud.

5. Ma olen ristitud, ei kardada Ma risti, häda, kurvastust, Ma laps ja Jumal minu Isa, Ja saadab abi, rõõmustust. Kui õhkan, nutan, kuuleb ta Ja ütleb: „Laps, siin olen ma!“

6. Ma ristitud; mind kaitseb Jumal, Dh taganege waen-lased! On Tema ligi jõuetumal, Mis teewad Talle wasta-fed? Kui keegi ahwardab Ta last, Siis kaitseb Jumal wägewast.

7. Ma olen ristitud, kui suren, Mis teewad mulle surm ja haud! Küll oma isamaja tunnen: Mul walmis taewa rööm ja laud. Ja igawene õnnistus On minu lapsepärandus!

ii. L. 318.

Seb. Gr. Stark 1680--1756.

G. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 233. P. 245.

151. 1. Ma kannan Jeesu nime, Mis sain ju ristnimes, Ta armu töö on imet Teind minu südames. Sest tahan ustaw olla Kui õige jünger ma, Mis wõiks nuu peale tulla, Ta aitab kannata.

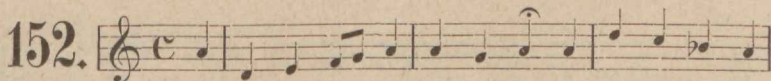
2. Ma tean, et mul taewas Üks armas Jsa on. Kui olen siin ka waewas, Siis Jeesus minu õnn. Kui tahab hukka minna Mu elu laewuke — Küll juhib Tema sinna, Kus saan ma rahusse.

3. Kui oled peale pannud Mull' ränka risti jün, Kui olen koormat kannud, Kui waewas raske piin; Kas peaksin Sind jätna, Kas nurisema ma? Ei, walmis olen kandma, Sündku, kui tahad Sa.

4. Laf' ustawaks mind jääda, Dh anna kannatust! Mu südamesse jaada Sa oma armastust. Kas elan ehk kas suren, Su oma olen ma: Ma lunastatud olen Su kallil weregaa.

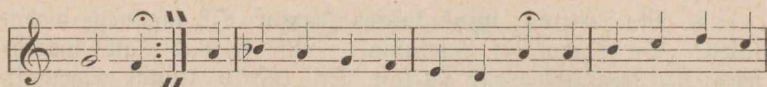
d) Püha õhtusöömaaja laulud.

H. B. Briegel, 1660.

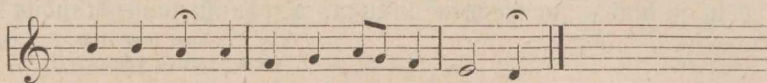

(P. 206.)

1. Ma tu - len, armas Ju - mal, nüüd, Et Sa mind fut - sud
Su lau - a - le, fust kal - list hüüd Mull' walmis - ta - fid

mõderaks, Kui tu = leb i = su hin = ge = le Sa jä = nu mi-nu
wa-raks,

wai-mu = le, Et hä = da tü = fib pea = le.

2. Sa oled hinge hoidija, Ja eest Sa muret pead, Sa oled tema toitija, Ja kõik ta häda tead, Siis tule leiwas, wiinas ka Siin jõotma, jootma armuga Meid, kes Sind himustawad.

3. Siis võta, õige karjane, Mu hinge jahutada, Ja saata taewa warale, Seal teda kosutada; Sa armulauda walmis-tad Ja neile seda ehitad, Kes Sinu peale lootwad.

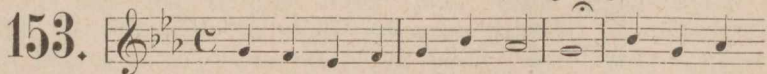
4. Kui tallekene otfin Sind, Mu hinge karjast, taga. Su elumanna jõotku mind, Kui nälg mind waewab wäga; Su kallis weri jootku ka, Et ükski mind ei lahuta Su armas-tusest ära.

5. Ma tänan wäga rõõmsaste Sind, kallis Lunastaja, Ja armastan Sind dieti Ja ootan seda aega, Mil Sina, elujagaja, Seal kõige õndsja rahwaga Mind taewa lauda kutsud. —

u. l. 331.

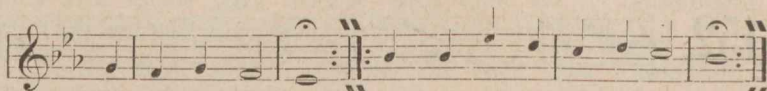
3. Zieher 1628—1695.

Cantor J. Crüger 1598—1662.

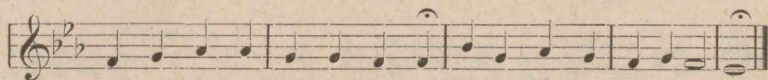

(B. 305.)

1. Mi-nu sü = da, rõõmus = te = le, Sä = ta pa =
Lõt = ta ä = ra pi = me = du = jest, Mi = ne wäl =

tu kumbed jäl = le, Seft sind lau-al' fut-su = taf = se,
ja ru = ma = lu = jest; On = nis = tuft full' pa = fu-taf = se;

Jee-sus, maa ja tae-wa Loo = ja, ta-hab su sees a-set te-ha.

2. Mine, jõua usinaste, Walmista nüüd kassinaste Südant hinge kofijale, Oma helde Jeesufese. Ära jää nüüd tulemata, Ohka, palu wiibimata: Tule, tule, Jeesufene, Jää mu omaks, armufene!

3. Üna asju ostetakse, Palju raha kulutakse, Aga Sina, armastaja, Annad muudu, mis meil' waja. Eks see ole arwamata, Mis Sa kingid tasumata? Kõik maailma kuld ja wara Ei wõi seda maksta ära.

4. Oh mis himu tuleb peale, Kui Su heldus tuleb meele, Et sa, kallid halastaja, Inimeste lepitaja, Oma ihuga mind söödad, Oma werega mind joodad: Jumal tuleb minu jisse, Elab minu waimus ije!

5. Jeesus, kallid hingetoitja, Jeesus, patu ärawõitja, Tee, et ma Su armulaual Ei söö nuhtlust oma hingel. Sinu armu mu meeles olgu Ja mu südamesse tulgu, Et ma nõnda, kui jün waewas Jään ka Sinu omaks taewas.

ii. s. 332.

Sob. Frank 1618—1677.

XX. Kristlikust kirikust.

a) Ristitoguduse wõitlemisest ja rõõmusest.

1700 a. ümber.

(R. 323.)

1. E = da = ji, e = da = ji! Sii = on, mi = ne wal =

gu = jes & = da = ji, ja seis-ta, [nõu = a] & = ji = me = se ar =

mu sees; & = lu hal = li = fa = le jõu = a, Kõrgeid uf-jest mi =

ne a = la = ti & = da = ji, & = da = ji!

2. Kannata, kannata! Siion võta otsani Häda, laitnisti julgest kanda. Ole ustav surmani, Jeesus tahab krooni anda; Siion, kui üks võtab hammusta, Kannata, kannata!

3. Tagane, tagane! Siion, tagane, kui ilm kõrkust, raha võtab näita, Pööra ära oma film; Ära mau poole heida, Siion, ilma rõõmst koguni Tagane, tagane!

4. Seleta, seleta! Siion, waimu seleta, Kes sind kõikipidi kuusab, Jäta teda kuulmata, Kõi nii, kui su täht sind saadab! Siion, head ja kurja võta ka Seleta, seleta.

5. Wägijä, wägijä Jumalasse tungi nüüd! Siion, mine waimus wahwaks; Ära jää sa unesse, Waid saa Jeesu haljaks offaks! Siion, wahwast tungi wäesse Wägijä, wägijä!

6. Ilmuta, ilmuta, Siion, wäes end ilmuta, Et ju wenna arm on süütud! Näita, mis see sooga teeb, Kelle pruudiks oled hüütud; Siion, et üks sulle lahti läeb, Ilmuta, ilmuta!

7. Kindlaks jää, kindlaks jää! Siion, pea, mis sul on, Ära võta leigeks minna, Waata, ligi jõuab kroon! Mis on taga, jäta sinna, Siion, kui on waimne häda kae, Kindlaks jää, kindlaks jää!

J. Reuter 1650—1680.

(B. 182.)

1. Sumal, wägew wa = lit = je = ja, Mei-e fdi = ge
Si = na o = led dn = ne = saatja, Mis Sa teed, on

ii = lem hea, Wägew, fuur ja ar = mu = li = ne D = led
i = me = töö,

Sa ja a = uu = li = ne!

2. Wäga pisut neid sel ajal, Kes find kõigest jüdamest
Täga nõudwad, armastawad: Wäetimaist ja nõtradest Sulle
kiitust walmistakse, Sinu nime tunnistakse.

3. Kallis on Su püha nimi Wulle, Sinu rahwale, See
teeb kõigis paigus imet, Kõiges ilmas alati; Wlaa ja taewas
hüüdwad Sulle: Kiitus olgu Sumalale!

4. Isand, wägew walitseja, Kallis oled minule, Sest ma
annan, halastaja, Ennast lauldes Sinule; Wõta mu eest mu-
ret kanda, Armutiwul warju anda!

H. 2. 348

Komp. ühes ka luuletaja.

Enne 1540 a.

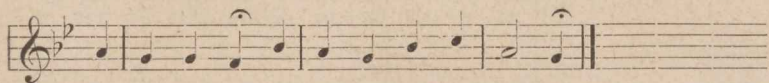

(B. 211.)

1. Kui Su-mal siin ei kan = na hoolt, Ei tu = le ap-pi
Kui ta ei o = le mei = e poolt, Kui kur-jad kiiswad

förgejt,
järkejt, Kui Jumal neid ei pil = lu = ta Ja nen = de nõuu

ei ka = u = ta Siis o = le = me kõit hu = kas.

2. Mis inimeste tarkus teeb, Ei wõi neid peletada; Kuid Jumal seda ammu näeb, Ja wõib neid alandada! Kui kurja nõmu nad peawad Ja kurja peale mõtlewad, Neid Jumal wõtab feelda.

3. Oh Isjand, Sina rõõmustad Neid, kellel oht ja häda, Sa tõeks teed, mis tõutad, Ei jõe usu seda, Waid ütleb: „Kõik nüüd hukka läeb!” Kuid ristiwägi uueks teeb Neid, kes Su armu ootwad.

4. Kõik waenlased on Sinu käes, Kõik nende nõuu ja sõna On awalik Su silma ees; Meil' aga usku anna: Ei jõe taha uskuda, Et Jumal tõest wõib aidata, Kui Tema tund on tulnud.

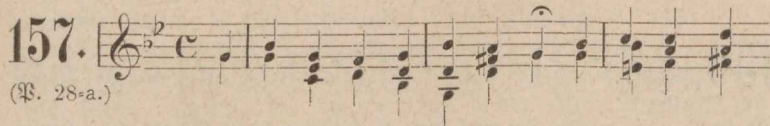
5. Nii hästi taewas kui ka maa On, Jumal, Sinu loodud, Meil' oma sõna ilmuta, Et meil' saaks walgus toodud. Neid ufus kinnita Sa nii, Et kindlaks jääme otjani: Ilm nurisegu peale!

ii. L. 349. —

Justus Jonas 1493—1555

ii. p. Seb. Herwing 1660 —1715. Karula õp.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

1. Meil' o = ma jö = na fin = ni = ta, Oh Jumal, meid

neist a = wi = ta, Kes ta = hat = si = wad tõu = ga = ta Su Poe =

ga jär = jelt wi = ha = ga!

2. Oh Jeesus Kristus, näita Sa Meil' oma wäge lõp = mata, Meid hoia, Isjand, heldeste, Et jüdamest sind täname!

3. Oh Püha Waim, meid rõõmusta, Üht meelt ka rah = wal' anna Sa, Meid surmatunnil awita, Ja elu jisse juhata!

4. Kõik kurjad nõuud tühjaks tee, Mis meie wastu pee = takse. Küll nende kätte maksad Sa, Kes jääwad patust põõrmata.

5. Siis peab mõistma nende meel, Et Sina, Jumal, elad weel, Ja oma rahwast awitad, Kes Sinu peale loodawad.

II. 2. 352. —

Komp. ühelda jelle I. lüuletaja.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

(F. 316 b.)

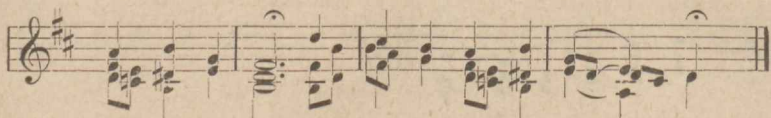
1. Meil' tu = leb a = bi Ju = ma = last, Kes it = ka
Ja peas = tab hä = dašt wä = ge = wäšt, Mis mei = e

wä = gew ol = = nud! Küll fu = ri waenla = ne Meid
pea = le tul = = nud,

wih-kab kur - jas - te, Ja tu - leb sõ - di - ma Müüid ka-

wa - lu - se - ga, Ei o - le te - ma far - = naft.

2. Kõik meie nõu on tühine, Ei mõju meie wägi; See wõib meid aita dieti, Kes patust lahti tegi. Kes see on? küsivad ja, Suur Jeesus! kostan ma, See Jssand juurest wäest, See Jumal kelle käest Kõik wõimus meile tuleb.

3. Ehk oleks ilm täis kuradid, Kes tahaksid meid neelda, Ei kardada meie ühtegi, Küll Jumal wõtab keelda: Ehk olgu hirmus meel Küll kurjal waimul weel, Ei jüiski wõimust jaa, Sest oma sõnaga Küll Jeesus teda wõidab.

4. Suur Jumal teeb, mis tõutab, Ja tahab Waimu anda: Ehk kuri selts küll ähwardab, Ei jõua wastu panna; Ehk wõetakse nüüd Meilt ihu, raha, hüüid: Et mingi igawest! Ei jaa nad kasu sest, Meil' taewariik peab jääma!

n. 2. 353. —

Kemp. ühelda selle laulu lüuletaja

Wiis waata selles raamatus nr. 158. P. 316 b.

159. 1. Üks kindel linn ja warjupaik Dn meie Jumal taewas, Ja hoiab meid kui kilt ja mõel, Ja aitab kõiges waewas. Küll wana waenlane Dn wäga wihane, Suur wägi, kawalus Dn tema tugewus: Ei ole tema farnast.

2. Ei aita meie nõu ja töö, See on küll pea lõpnuud. Üks mees on wõitlemisele Meil' Jssast appi tulnud. Kas tunned seda meest! Ja nimi: Jeesus Krist! See Jssand juurest wäest, See ainus Jumal tõest, Wõit talle peab jääma!

3. Kui oleks ilm täis kuradid, Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi, Eks Jumal wõi neid keelda? Maa-
ilma wüerstil weel Küll tige wiha meel, Ei jüiski wõimust
tal, Sest ta on kohtu all, Üks sõna rõhub teda!

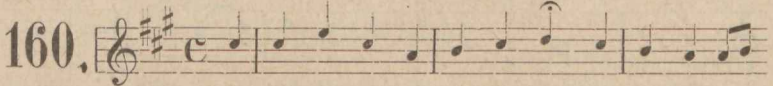
4. Eks meile sõna seisma jää, Ehk turtjugu nad wihast?
Ei^m Jeesu kirik^m hukka läe, Mis alustud ta Waimust. Kui wõt-
wad meie käest Nuu, ihu, last ja naist: Et mingi igawest!
Ei jaa nad kahu sest, Ta riik peab meile jääma!

Dr. Martin Luther 1483—1546.

ii. p. 369. —

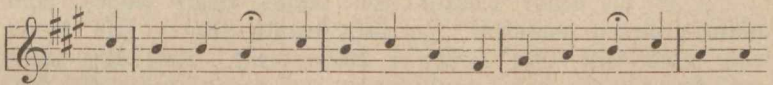
ii. p. Ferd. Schjölmann 1833 — Dr. theol. Tartus.

Nic. Hermann?

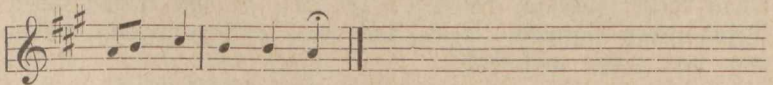

(P. 23.)

1. Oh Jee-sus, mei-e juu-re jää Päew weereb, li-

gi pi-me öö; Siis o-ma sõ-na walguist ka Oh ä-ra

la - se kus-tu - da!

2. Sel wiimsel kurjal ajalgi Meid hoia ujus kindlaste,
Su sakrament, Su sõna heal Meil' jäägu ikka puhtaks weel.

3. Oh hoia kogudust ka weel, Ehk külm ja kõwa meie meel,
Ja oma sõna õnnista, Et seda täis saaks ilmamaa!

4. Mis nõuame, on Sinu nõu, Mis palume, on Sinu au,
Sest aita meid, kes loodame Su peale ja Sind ootame.

5. Su sõna on Su linna wall Ja kilp ja mõel, ta warju
all Su rahwas jäägu rahule Ja truiks, Issand, Sinule!

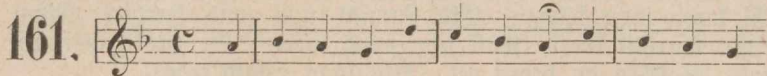
6. Oh anna, et Su sõna sees, Kõik elaksime Waimu wäes,
Et läbi waewa rõõmusse Ja wiimaks taewa saakime!

ii. p. 355.

Nikolaus Selnecker 1530—1592.

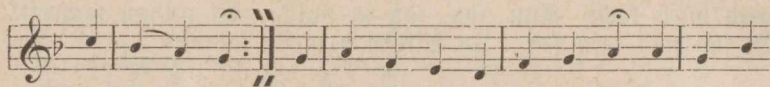
ii. p. Fr. Hasfelblatt 1815—1870 Karuse dy.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

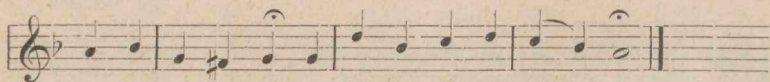

(R. 198.)

1. Oh Ju-mal, waa-ta hel-deß-te, Sul ol-gu ha-
Kui pi-jut õi-geid lei-taf-se, Meil maestel on

le sü = = da, Su kal-list jõ-na naer-taf-se Ja tüh-ja
juur hä = = da;

wa-let us-taf-se Ja õi-ge usk on lõp-nud.

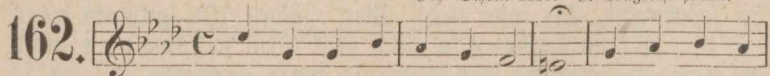
2. Ei ole nende õpetust Su pühas kirjas näha, Nad wõtwad järgest wallatuist Ja käsu wastu teha: Üks tahab jeda, teine teist, Ja ükfigi ei kõlba neist, Keel libe neil, meel tige.

3. Meil' oma sõna puhtaste Weel hoia, Jssand, ikka, Meid kaitse, Jssand, heldeste, Et meie ei jaa wiga; Seit kirjad wäga jigiwad Seal, kus weel waleprohwetid Siin maa peal palju makswad.

H. L. 358.

Kemp. ühelda jelle laulu luletaja.

Joh. Schein 1628. 3. Crügerist paran.

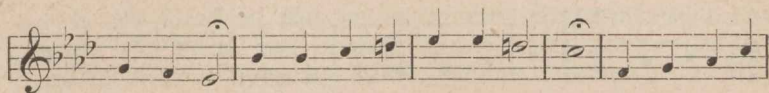

(R. 291.)

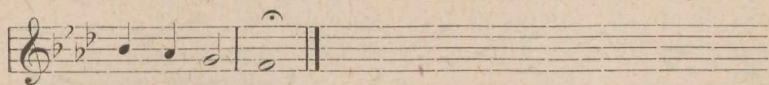
1. Sii-on kae-bab juu-res hä-das, Rut-tes o-ma
Ü-tel-des: „Ma o-len waewas Ja ka kan-ge

Ju-ma = sal' Sii-on, sel-le pä-ran-dus, Kel-lel on kõit
ris = ti all.

wa = lit = sus, On nii tüh-jaks, halwaks läi-nud, Kes on se = da

i = met näi = nud?

2. Jumal, kes mind tõutanud Ara peasta häda käest, See on mind nüüd kurvastanud Ja ei seisa minu eest. Oh kas Sa nii järgeste Mu peal' oled wihane? Eks Sa taha armu heita Ja kui ennemuiste aita?"

3. "Siion, jina kõige armjam," Kostis Issand juurest wäest, "Nüüd ja oled kõige kurwem, Alga wota! minu käest Peab sulle tulema Rahu, rõõmu Waimuga; Jäta nüüd kõik muret maha, Wihata ma jind ei taha.

4. Nii kui ema last, ka mina Sind ei iial unusta; Minu meele pead jina Jäama ilma lõpmata; Ja kui peaks ema wast Unustama oma last, Siiski pead ja mu meeles Olema ja minu süles.

5. Ara laje nüüd end petta Bahareti tigidust, Kes ei mõista muud kui teha Hirmu sulle, kawalust. Minu meeles oled ja, Sinu nime tunnen ma, Hoolt ma tahan su eest kanda, Sulle õnnistust ka anda.

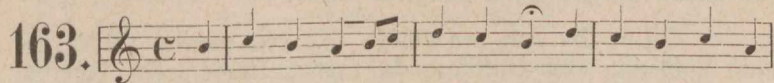
6. Sinu peale ikka waatan, Sind ma kannan riipe sees, Armukäega jind ma jaadan Kui su ustaw abimees. Ei ka häda, wiletus, Saadan ega kiusatus Wõi jind minust lahu-tada: Siion, wõta kannatada!"

II. 2. 365.

Joh. Seermann 1585—1647.

b) Missjoni laulud.

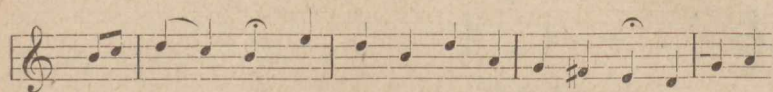
Parand. Dr. Martin Luther.

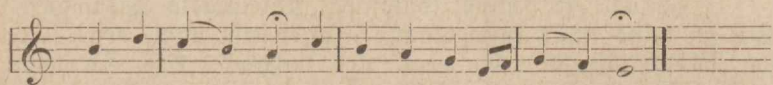
(H. 319.) 1. Oh Ju-mal, tu-le ar = mu = ga Ja õn - nis - tust meil'
Meid tae-wa poo-le ju = ha = ta, Et mõis-ta = me Su

an = = na; Ja Si = nu tööd siin tun = ne = me; Et Kris = tu = se
 sõ = = na

fuur hel = = dus Saaks tutwaks pa = ga = na = te = le Ja o = leks

nen = de wal = = gus, kui Si = nu poo = le pöör = wad.

2. Siis ilmamaa Sind auustab Ja kiidab Sinu nõuu,
 Kõik rahwas Sinust rõõmustab Ja laulab Sinu auu. Et
 oled kohtumõistija, Kes mõimust patult mõtab; Su sõna
 hoiab, toidab ka Kõik rahvast, et see tõttab Siin uues elus käima.

3. Sind, Jumal, rahwas tänagu, Kõik head hooltsast tehes,
 Su sõna wägi kaswagu Su auuks meie uähes. Oh Jsa
 Poeg, meid õnnista, Sind jüdamest kõik kartwad, Oh Püha
 Waim, meid rõõmusta, Sind wagad auustawad; Seit laul =
 gem rõõmsast: Amen.

ii. P. 375. —

Komp. ühelka jellell. lullelaja.
 ii. p. Joh. Hermann 1660—1715. Karula õp.

Wiis waata jelles raamatus nr. 127. P. 152.

164. 1. Et ärka, Waim, kes enne wanast Siioni wahimehi
 wahwastas, Et nemad ööd ja päewad waprast Su
 riigi pärast olid mõitlemas, Ja kelle heal maailmast läbi käind
 Ja rahwa hulqad Sinu jüingriks teind.

2. Oh et Su tuli pea põleks Ja kõik maailm jaoks te =
 mast täidetud, Et lõikajaid ka rohkest tuleks, Et, Issand,
 Sinu töö jaoks lõpetud. Su pärast lõikus; ära seisa wait!
 Seit lõikust palju, pisut lõikajaid.

3. Su Poeg on selle palwe pannud Su rahwa suhu oma sõnaga, Ja meile jeda julgust annud, Kui lapsed palume nüüd kartmata; Seepärast kuule, Issand, armuga Ja ütle: „See peab tõest jündima!“

4. Oh anna, et Su sõna jookseks, Kõik kohad saagu te-
mast walgustud, Et paganate hulk ka tuleks, Et saaks Su
linn ja koda täidetud! Ja ärata ka üles Iisrael, Et seegi
elaks Sinu walgusel.

5. Tee, et kõik ristirahwa koolid Su hea Waimu astjad
oleksid, Ja anna armu, et ju lapsed Su armu wara tundma
õpiks; Kes õpetawad, tehku palwega Kõik tööd, siis Sinu
riik wõib kaswada.

5. Oh kuule meie palweid heldest, Kui Jeesu nimel, Iss-
sand palume! Seft mis Sa tõutanud selgest, Teed tõeks pa-
rem weel kui mõistame. Oh anna truud, hoolsaid sulasid,
Ja wõida, wõida ära wastasid!

II. 2. 371.

G. S. v. Bogasly 1690 1774.

Wiis waata felles raamatus nr. 155. P. 182.

165. 1. Paganaille saagu walgus, Saalemile selgus ka!
Waata, uue päikse algus Njab taewad läikima: Ei
neid Issand maha jätnud, Keda kole öö on katnud.

2. Oh mis pimedus meid kattis Enne päikse tõusemist!
Oh mis wiletsus meid mattis Enue Jeesu tulemist! Ilma
ilu hoidis ilma, Süda armastas maailma.

3. Aga tõeks pidi saama, Mis on öeldud prohwetist:
Ilma tuli walgustama Täht, mis tõuseb Jakobist. Walgus
wõttis wõimust wahwast, Peastis pimedusest rahwast.

4. Aita siis, et armastuses Ning ka usus kaswame, Kurja
ilma pimeduses Walwame ja wõtleme. Kes siin wõtleb,
usub, loodab, Teda wõidufroon seal ootab.

5. Säragu siis Sinu selgus, Kui mu hingei pime käes,
Waigistagu Sinu walgus Südant kõigis tormides! Kas ma
rõõmustan ehk nutan: Sinu walgusele ruttan!

6. Kui mu päew kord lähed looja Ja mind katab surma
öö, Siis, oh Jeesus, elutooja, Paista Sina minule Sealt,
kus näeme elutrooni Helkiwat ja aautrooni!

II. L. 165.

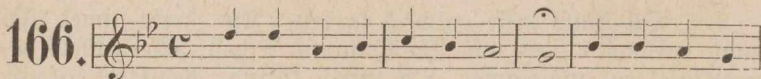
Joh. Nif 1607 1667.

II. p. W. Kentmann 1861 — Kullamaa õp.

XXI. Kristlikust elust.

a) Patustpöörmisest.

Kir. lauluks j. P. Schren, oli enne 1666 a. ilm. 1.

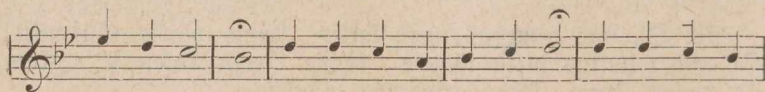
(P. 299.)

1. Jee-sus kes Sa o = led peast-nud Mi-nu hin-ge
Ja mind surmast lah = ti ost = nud We = re wä = est

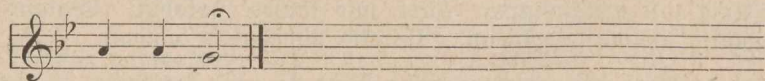

hel = des = te,
fal = lis = te,

Se = da mei = le il = mu = ta = nud, Sõ = na lä = bi

kuu = lu = ta = nud: Mi-nu pea = le ha = las = ta, Sa mu troost ja

a = bi ta!

2. Püüdmist, tahtmist küll on minul, Head ei jiiiski teha
jaa! Seda kaeban, Jeesus, Sinul' Suure häbi, waluga. Oma
liha talitseda Oma üle walitseda, See on mulle wõimata,
Oh kuis olen õnnetu!

3. Pattusid mull väga palju, Ei neid jõua lugeda! Süda kõwa on kui kalju, Ei Sind, Issand, armasta! Seega ennast ifka waewan, Seda Sulle, Jeesus, kaeban: Pattu ära mäleta, Minu peale halasta!

4. Jeesus, minu pattu taaju Oma kalli werega, Minu südamesse asu Oma jumma palgaga: Oma õigust mulle anna, Südamesse mulle kanna, Nii mind heldest lunasta, Nii mind täieft puhasta!

5. Kui ma tulen kohtu ette, Minu eest siis kosta Sa! Wõta wõlad oma kätte, Wõlakiri kustuta! Et ei wõlda hirmust mulle: Mine igawesse tulle, Sina kurjategija, Käsu üle-astuja!

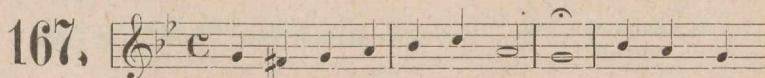
6. Mina ufun, Issand, aita Minu nõtra usku Sa! Mita wõidelda ja wõita Saadanat ja furma ka! Hoiu usku hädapäiwil, Anna julgust furmatunnil, Et ma pärast wõitlemist Saan Sult õnnist hingamist!

Joh. Nitt 1607—1667.

ii. p. 380. —

ii. p. G. Murrach 1824 — Põltsamaa õp.

Saator Joh. Crüger, 1598—1662

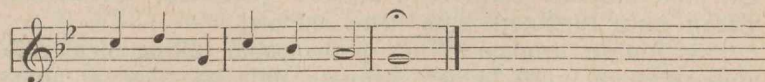

(P. 178.)

1. Issand kur-ja o - leu tei-nud, Oh mind koor-
Se-da teed ma po - le kät-nud, Mis Sa mul-

mab ras = fe patt!
le ju = ha = tad, Ja nüüd ta = hat-sin küll mi = na Hir-

mu pä-raft pak = ku min-na.

2. Aga kuhu mõiksin jõuda Sinu selge ilma eest? Ehk saaks üle mere jõuda, Hauda minna ilma feest, Olekjid mul tuuletiivad, Kas nad Su eest ära wiivad!

3. Ilmji pean tunnistama: Ei ma kivi kõlbagi Sinu lapse nime kandma! Võta mind weel armule, Ära laje minu liha Sütitada Sinu wiha!

4. Sinu selga koorma kõidan, — Wiska patud meresse! Mind, kui armujõkke heidan, Peše lumekarwale! Sinu püha Waim mind saatku, Armutiivaga mind katku!

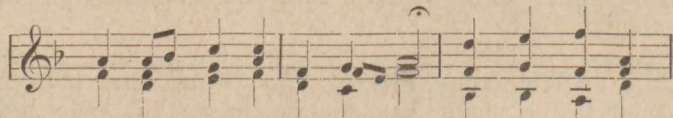
H. E. 382.

Joh. Brauck 1618—1677.

Joh. Rosenmüller, 1655.

168.

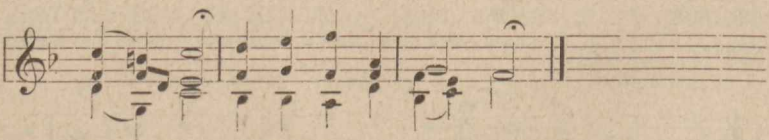
(R. 271.)

1. Isand, o = ma wi = ha sees Ä = ra Sa mind
Seit Su Boeg on wa = he = mees, Ar = mu saa = tis

nuht-le!
mul - le! Küll mul nüüd Pal-ju süüd: Siis-ki ar = mu

an = na, Ä = ra wi = ha kan = na!

2. Kes Sind furmas kuulutab Ja Su armu kiidab, Seal Su nime auustab Sulle tänu annab? Hoia Sa, Palun ma, Võrgu walu tundmasti, Mita furra õndsasti!

3. Hialiku armuga Minu peale waata, Mina olen rõõmuta, Rõõmu mulle jaada! Kannata Minuga, Tee, et hinge haawad jälle terweks saawad!

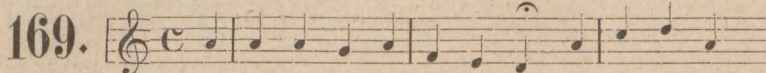
4. Taganege, waenlased! Sest mind Jumal kuuleb; Taganege, mastased! Kes teist enam hoolib? Sinu ees Usu fees, Jumal, mina feisan, Armu rohkest leian.

5. Mu nüüd olgu Jumalal', Zal' ja ta Pojal', Waimul', usu andijal', Meie pühitsejal'! Rõõmuga tänada tahan Tema nime, Kelle au on ime!

Il. 2. 383.

Joh. G. Albinus 1624—1679.

1524 a. Oli enne itinalit laul.

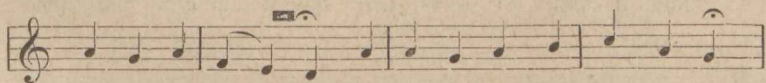

(R. 253.)

1. Oh Adam, ii = nu ef = si = tus Dn mei = e e =
Et patt on mei = e pä = randus Ja fõi = fi = des =

lu rif = fund, See us = si töö on fõi = gi = le Suurt süüd
je tif = fund;

ja nihtlust saat = nud; Mu S = ja = le, Kes hel = des = te

Meid Po = ja lä = hi peast = nub.

2. Et Gewat nõnda peteti, Et patu jisse langes, Et Looja maha jäeti, Sest pidas surm meid wangis. Ei wõinud ka Meid aidata Ei ükski loodud asi. Sest lepitasi Ja lunastasi Meid armas Jeesus ise.

3. Nüüd walgus, tee ja wäraw ka Dn üksi Jeesukene, Dn Jsa nõu, kelt üksinda Rõik rahwas leiab õnne, Kes annetud Ja saadetud Meid wägewaste hoidma, Kes südamest Head wotab sest, See peab armu leidma.

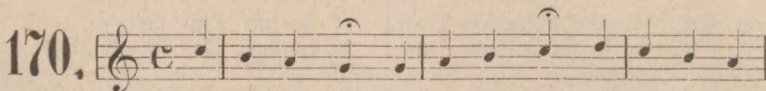
4. Kes Jeesust Kristust armastab Ja Tema peale loodab,
Ja kui ta häda kannatab, Kõik abi Temalt ootab, Ei jää siis
ka See abita, Küll Jumal võtab näha, Kui wiletus Ja
kiusatus Tal tahtvad otsa teha.

5. Oh ära võta igawest, Oh Issand, minult ära Sa
oma sõna südamest! See on mu ainus wara, Mis rõõmustab
Ja kojutab Mu südant patu vastu, Ei kuratki Wõi ialgi
Siis teha mulle hirmu.

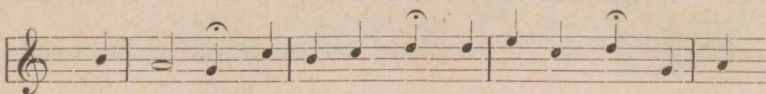
H. 2. 391. —

L. Spengler 1479—1534.

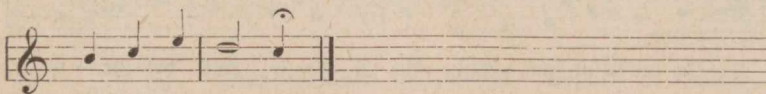
Jof. Clauderus, enne 1600. a.

(B. 108.) 1. Oh ar-mu juur! Mu patt on juur, Mis mi-na wõt-

nud te - ha; Ei o - le teal Maa-il - ma peal Mu hin-

gel a - bi nä - ha.

2. Kui jookseksin Ja tahaksin Maailma otsa jääda, Ka
sealgi ma Pean hirmuma, Seist patu palk on teada.

3. Seist Sinule Ma putune, Mu armas Issand, tõttan,
Ja palun Sind: Oh kuule mind! Käemeheks Jeesu wõtan.

4. Kui tahad Sa mind nuhelda: Ma seega rahul olen!
Siin pekka Sa, Seal halasta, Kui kohtu ette tulen.

5. Ka pööramist ja wõitlemist, Oh Issand, anna mulle!
Ja awita, Et lõpmata Ma jääksin truuiks Sulle.

6. Tee minuga Kuis tunned Sa, Su käest kõik heaks ma
wõtan. Mind tõmba Sa, Et rutuga Su juure ikka tõttan!

H. 2. 392.

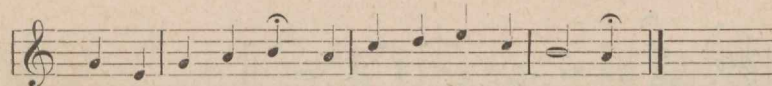
M. Rutilius 1550—1618.

(P. 204.) 1. Dh Zeesus, ii = lem a = bi = mees, Sa ar = mu hal = lif
Et waa = ta, kui = das ni = nu sees, Mu hing on suures

tae = was, Et pa = tu süüd mind wae = wa = wad Ja mind nii
wae = was,

wä = ga foor = mawad, Et kur = ja o = len tei = nud!

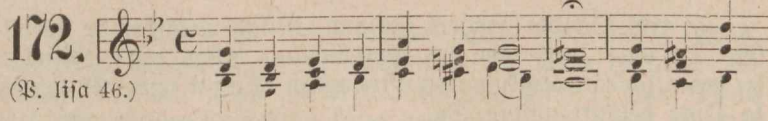
2. Seesama suure häda sees, Dh Zeesus, appi tõtta, Ja ole õige abimees, Süüd oma peale võta, Et patu jisse ma ei jää Ja surma, hukatust ei näe Ja igawest ei kau.

3. Dh Isfand Jumal, halasta Ja anna andeks mulle: Mu kurba südant rõõmusta, Siis tänu annan Sulle, Ja tahan hea meelega Su nime auuks elada, Ja Sinu sõna kuulda.

4. Mind Waimuga nüüd kinnita, Mind aitku Sinu haawad, Mind pese oma werega, Kui lõpwad elu päewad; Ning korista mind õndjaste Siit kurjast ilmast, Zeesuke, Wii taewa feltji! Amen.

II. P. 395.

P. Ringwaldt 1530—1598.

(P. liija 46.)

1. Si = na üf = ji jõu = ad peas = ta Mind, mu Dn =
Käed Su poole ta = han tõs = ta, üh = te = lu =

M. v. Kettler, 1835.

nis = te = gi = ja! Ri = fu fõi = ge wa = lu juu = red, Ri =
gu pa = lu = da:

fu mi = nu pa = tud juu = red Mu jeeft wäl = ja, lä = fi =

ta D = ma Wai = mu mul = le ka.

2. Sinu ette kumardades, Issand, põlwi nõtkutan!
Kuule, mis ma kahetsedes Sulle kaeban, tunnistan: Patuõ olen
saadud, süüand, Selget muhtlust olen teenind, Armu väärt ei
ole ma, Siiski, Issand, halasta!

3. Heida armu! Muud ei nõua Sinu kadund lambuke.
Õige tee peal võin siis käia Kartuseta kärmeste, Oma liha
risti puua, Waimu kasu Sulle tuua, Kõõmus olla Sinu sees
Sõõsja ufujulguses.

4. Waata minu hinge häda, Kuule minu õhkamist! Ega
Sa ei põlga seda, Kes Sind otsib, Jeesus Krist! Ilma wara
ma ei taha, Jäägu see kõik minust maha, Muud kui seda pa =
lun ma, Et mind patust aitad Sa.

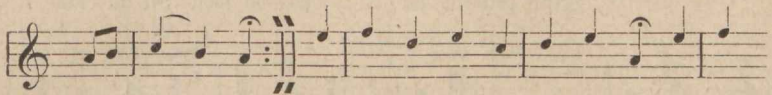
5. Eks Sa ole wägew Issand, Rikas heldusest ja tõest?
Eks Sa oma were waland Jga kadund hinge eest? Minagi
see peale loodan, Kõõkumatas usus ootan, Kõõni wiimaks mulle
ka Oma heldust näitad Sa.

Joh. G. Sabater 1741—1801.

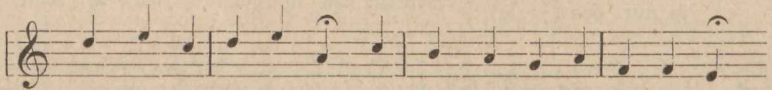

(N. 317.)

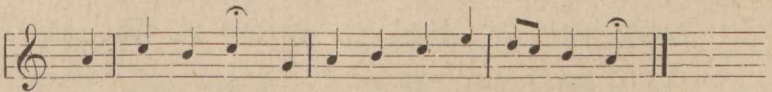
1. Su pea = le üksnes, Jee = su = fe, Siin maa peal mi =
Sa o = led rõõmuks mi = nu = le, Kust mu = jalt rõõ =

na loo = dan. Ei ol = nud en = ne fe = da = gi, Ei o =
mu oo = tan.

le nüüd = ki üh = te = gi, Kes mind wõiks hä = dast ai = da = ta.

Sind pa = lun ma, Mu loo = tus, Jeesus, a = wi = ta!

2. Mu patt on suur ja raske küll, Mu süda nutab seda;
Oh anna seda andeks mull', Sest peastnud mind Su häda.
Su Jsa seadis helduses, Et Sina oled wahemees, Sest patu
füüßt saan lahti ma, Tee tõeks Sa, Mis Sina wõtnud tõuta.

3. Oh anna armuist minule Rõik usutegu teha, Et Sinu
armu täiest Ma südames saan näha, Sind armastada tõega
Ja ligimest kui ennast ka. Mind wiimisel tunnil awita Sa
wäega Rõik kuradid mult ajada.

4. Mu olgu Jsal' ülewel, Kes palju head meil' annab,
Ja Tema Pojal', Jeesusel', Kes meie eest hoolt kannab, Ka
Pühal' Waimul' olgu au, Kelt tuleb abi, õnn, ja nõu. Mind
aitku Jsa helde meel Siin ilma peal Ja igawest seal ülewel!

(F. 200.)

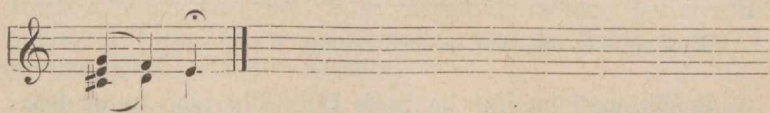
1. Su poo = le, Jssand, jü = da = mešt Ma tōs-tan
Mind peas-ta pa = tu hä = da feest Su ha = las =

o = ma hea = le, Šest kui Sa ta = hab ar = wa = ta Kdif
ta mu pea = le!

wōl = ga, mis mull' tead-ma = ta, Kes iis Su ees wōib

feis = ta?

2. Su ees ei maksa muud kui arm Kdif pattu andeks anda; Kdif meie töö on tühi põrm, Kes wōib Su wiha kanda? Kes wōib Su ees veel suurusta? Waid peame kōik hirmuma, Ja elama Su armušt.

3. Seepärast Sinu peale nüüd, Mu Jumal, mina loo-dan, Mu südames ei ole muud, Kui et Sult abi ootan. Mis Sinu sõna tõutab, See minu hinge rõdmustab, See peale olen julge.

4. Oh! Sina kava miivitad Mu hädas appi tulla, Veel usun Sind, mu Jumalat Ja tahan julge olla Nii kuidas usk-lik Jssrael, Kes sündind Waimušt ülewel, Ja Jumalat veel ootab.

5. Ehk juur küll meie jüü ja patt, Mis Sinu wastu teeme, Meid jüiski nõnda armastad, Et Sinu abi näeme. Sa oled õige karjane, Kes sõnast ja ka teust hea, Meid peasta kõigest patust!

ii. 2. 404.

Komp. ühtlasi jelle laulu lüuletaja.

1700. a. ümber.

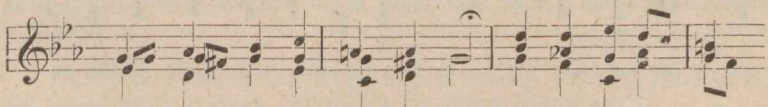

(P. 176.)

1. Waa-ta, Su-mal, jün ma ru-mal Sei-dan

ma-ha põl-wi-li, Nu-tu = hea = le, lap = se mee = le

Toon ma See-sus, Si-nu = le; An-na en-naft mul =

le lei = da, Kes ma tuhk ja põr-mu = te.

2. Waata jälle minu peale, Pööra mind Su järele; Sulle jõuan, Sind ma nõuan, Kui Su päris lapsuke. Anna ennaft mulle leida, Wõta mind, jää minusse!

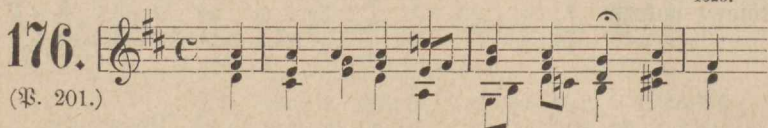
3. Taewa selgus, Hinge walgus, Ilmasüüta Talleke, Sinu küljest, Sinu sülest Dsin armu peiuke! Anna mulle ennaft leida, Kallis, wägew Jeesuke!

ii. 2. 407.

Roach. Reander 1650—1680.

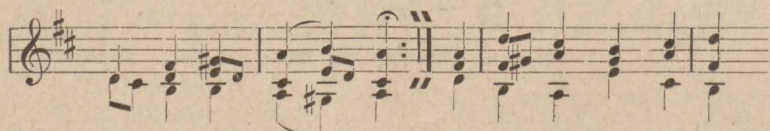
b) **Ust, usudigusest ja usujulgusest.**

1523.

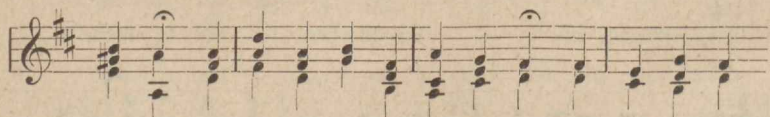

(F. 201.)

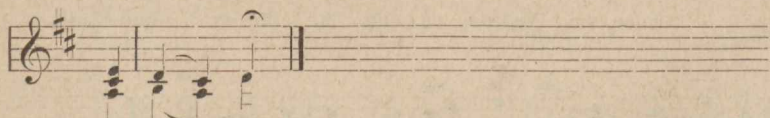
1. Kõit kal - lis hin - ge õn - nis - tus Saab mei -
 Si peas - ta o - ma tee - nis - tus Meid ii -

le jel - geit ar - must, Ust ai - tab meid siin üf -
 al pör - gu hir - must.

ji - ne, Si mak - ja mei - e o - ma töö, Waid Je - sus on

kõit mats - nud.

2. Kui inimestest üffigi, Si jõudnud käsku täita, Siis oli Jumal wihane, Meid tahtis pör - gu heita; Sest Tema käst on wainulik Ja inimene lihalik: Sest olime kõik hukas!

3. Si pidand siiski täitmata See käsusõna jääma; Sest pidi Kristus tulema Ja inimeseks saama: See täitis käsku täieste Ja saatis õigust kõigile; Meid peastis Ja wihast.

4. Sest loodan mina kartmata Su peale, armas Jeesus, Su sõna, see ei waleta, Ma usun Sinu heldust: Kes usub ja saab ristitud, Sell' taewas õndsus walmistud, Si tema lähe hukka.

5. Au, kiitus olgu südamest Nüüd meie Jumalale, Et Tema põrgu wõimusest Meid lunastanud jälle; Oh Issand, las' meid armuga Su nime pühaks pidada, Su riik nüüd tulgu meile!

6. Siin sündku Sinu tahtmine, Nii kui ta sünnib taewas; Oh anna leiba kõigile, Kes paluwad Sind waewas, Kõik patud anna andeks ka, Meid kiusatuses awita, Ja peasta kurjast. Amen.

ii. e. 411.

B. Speratus 1484—1551.

Wiis waata selles raamatus nr. 238. P. 37. —

177. 1. Kristuse weri, õigus ka Du minu auukuub lõp- mata: Ses kõlban Jumalale nüüd Ja kui ma taewa lähen siit.

2. Kui kohtu ette lähen ma, Ei ükski tohi kaebada: Ma olen adneks andmist saand, Tall on mu wõlad kautand.

3. Sest Jeesus on mu Issand nüüd, See püha Tall, kel pole süüd, Kes furnud ristil peal mu eest: Ma feda usun südamest.

4. Jah, Jeesus, ole kiidetud, Et oled lapsiks sündinud, Et lunastasid werega Wind ja ka kõige ilmamaa!

5. Auukuningas, mu Jeesuke, Sa Isa Poeg, Ja sarnane: Maailma peale halasta, Ja oma rahwast õnnista!

ii. e. 412. —

Graf H. e. Zinzendorf 1700—1760.

Wiis waata selles raamatus nr. 242. P. 202.

178. 1. „Küll kõrged mäed kõiguwad Ja madalaks nad saawad, Küll mäekünkad liiguwad Ja aset wahetawad: Ei minu arm saa muutuma, Ei midagi tast puuduma!“ — Nii ütleb meie Issand.

2. „Ka kaljud wõiwad katteda Ja tõusta mere põhi, Ka tugew tamm saab murduma, Ja nüidul närtjib rohi: See seadus aga seisma jääb, Mis sinuga mu heldus teeb!“ — Nii ütleb meie Issand.

3. See seadus tehtud were wäes, Ei wõi ta tühjaks
saada, Poeg wõttis Isa järje ees Meid seega lepitada; Ta
ise tapalambaks sai Isa seega kõigil' elu tõi, — Kuis Isa
feda seadnud.

II. 2. 413.

Martin Lipp 1854 — Nõo õp.

Wiis waata jelles raamatus nr. 233. P. 245.

179. 1. Ma tean, mis mina usun, Mis kõikumata jääb, Kus
julgeste ma asun, Kui ilm ka hukka läeb. Ma tean,
mis appi tõttab, Kui käes on surmaöö, Kui ebatarkus pe-
tab Isa nurja läeb ta töö.

2. Ma tean, mis kõiges elus Ei minust maha jää. Mul
findel' koja alus, Mis kadumist ei näe: Need on mu Jeesu
sõnad, Need selged sõnad kõik! Ses kaljukindlas linnas On
minu warjupaik.

3. Ka tunnen mina feda, Kes koda ehitab: See on see
Isjand, keda Kõik taewas kummardab, See, kellel' seerawi-
mid Muu, wäge annawad. Isa kellel' keerubimid On pühad
teenijad.

4. See on see armupäike, Muu Isjand Jeesuke, See wal-
gus, kelle läige Wiib warjud kaugele. Et tõusku tuuli palju,
Ei jüiski kõigu ma, — Muu alus ja mu kalju On Dnistegija!

II. 2. 416. —

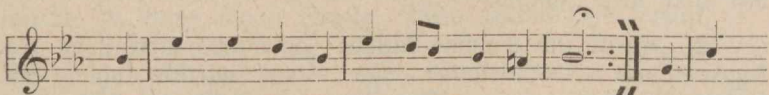
G. M. Kruudi 1769 1860.

Barby.

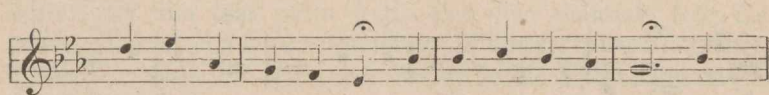
(P. liifa 18,
ehf 457.)

1. Mis kal - lis a - ji Is - ja lap - seks jaa - da
Ei juu - re - mat ei o - le il - mas tea - da!

Ja pruun - dits ol - la hel - de Tal - le - le,
Kui laps ta juu - re lä - hed a - la - ti,

Ja sü -

da on sul mu = re = ta. Ja sü = le ra = hu = ga Sa

hei = dad hii = ga = ma.

2. Kui teised mitmes mures waewa näewad Ja püüd = wad ise ennaist aidata, Siis oma häda Isale ja kaebad, Jääd kindlalt Tema tahtmist tegema; Su õnnistus Ja tahtmine, See sulle magusaks Teeb raske ristigi.

3. Küll igal isal armjad omad lapsed, Meid Jumal siiski enam armastab, Ja kui ka Tema witsahirmu tunned, Ja sel = lega ju usku kaswatab. Kui rumalaste tegid ja, Siis armust jedagi Su heaks pöörab Ja.

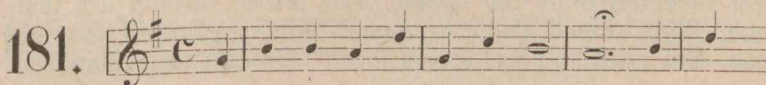
4. Oh Abba! Poeg nüüd aitab palwet teha, Sest on Su isasüda lahti mull'. Nüüd wõin ma kartmata Su palet näha, Täis halastust on, Isa, süda Sul; Ja olgu surma waewaski Täis armu, halastust Ja lahti pärani!

G. S. v. Bogakfy 1690---1774.

ii. l. 418.

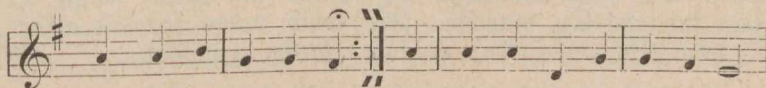
ii. p. G. Maurach 1824 — Põllijamaa õp.

1700. a. ümber.

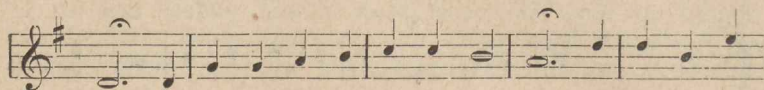

(P. 332, 471
eht: 478.)

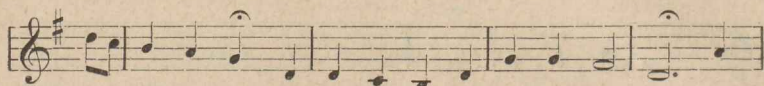
1. Mu hin = ge kar = ja = ne Je = hoo = wa, Ei saa
Ja jõõdab mind, see hel = de Loo = ja, Seal ro =

mul puudust o = le = ma. Mind wärs = ke e = lu = wee = le jaa =
hu = maa peal ar = mu = ga;

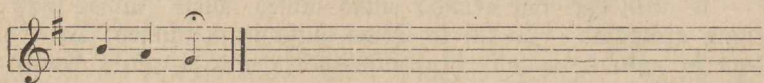
dab, Kust o = ma far = ja lambaid joo = dab. Kui mi = na wä =

hind, tõ = bi = ne, Kui sü = da pa = tu hä = das nu = tab, Siis

mi = nu jä = re = le ta rut = tab, Loob e = lu = roh = tu

hinge = le.

2. Mind saadab õige tee peal sinna, Käib ees, ma läen
ta järele, Kui on ka pimedasse miina Siin surmaorus hä-
daste, Kus on teerajad wäga kitsad, kus ohakad ja kibuwitjad,
Ei fiiski mitte kardada ma! Ta minu juures, minu walgus,
Mu kepp ja sau on Tema õigus, Ta õla peal ma hingan ka.

3. Sa, Jeesus, laua walmistanud, Mull' sõnas, sakra-
mendis ka, Waenlaste nähes ehitanud Sa wäe, rahu, rõõmuga.
Su rõõmuõli mind siis wõiab, Kõik muret, kurbtuht ära wõi-
dad, Mind täidab Sina armuga, Mind elukarikast Sa joo-
dad, Mu närtfind hinge heldest sõbdad Sa kalli taewamannaga.

4. Ei Sa mind iial maha jäta, Sa minu helde karjane,
Su trundus mind ei ilmas peta, Waid käib mu järel' hoolsaste.
Surm ihu, hinge lahutagu, Su tõutus mu päralt jäägu, Et
jään kui laps Su majasse. Kes tohib poega taewast a'ada!
Ei keegi teda ära saada! Ta läheb taewa rõõmsaste.

5. Halleluja ma laulan Sulle, Sa kallid Tall, truud kar-
jane! Kui antaks tuhat keelt ka mulle, Kõik kiidakjid Sind

ühtlasi. Ei jina taha palju keeli: See süda rõõmsaks teeb Su meele, Mis tõeste Sind armastab. Niisugust südant, Jeesus, anna! Ei muud kui Sind ma meeles kannan: Mu hing Sind ikka armastab!

ii. L. 419.

Joh. A. Freylinghausen. 1670 1739.

ii. p. G. Mairach. 1824 — Rõõtsamaa õp.

Viis waata jelles raamatus nr. 150. P. 378.

182. Müüd olen mina põhja leidnud, Mis minu ankru finnitab: Mu Jeesu haavus! Armu heitnud On ta, kes ikka halastab; See põhi ikka kindlaks jääb, Kui maa ja taewas hukka läeb.

2. Ta halastus on usu põhi, Mis ei wõi ära mõelda; Need armukäed on ikka lahti, Mis patusele pakub ta; Ta hale süda järgest keeb, Kas tuled, tulemata jääb.

3. Ei meie pea hukka saama, Meid Jumal tahab aidata. Seks tuli Boeg meid lunastama, Väks taewa, me' eest palub Ta. Ta hüüab mindki alati, Et teeksin lahti südamet.

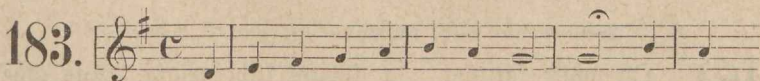
4. Oh arnumer, mis kõik patud On Jeesu surmas neelanud! Sa patu haawad kinni seud, Sa hukkandistmiste keelanud; Et Jeesu weri lõpmata Müüd hüüab: „Sia halasta!“

5. See põhja peale tahan jääda Senni kui elan ilma peal, Muud ma ei taha igatseda Kunni üks liige liigub weel. Küll igawest siis laulan ma: „See halastus on põhjata!“

ii. L. 428.

Joh. A. Rothe 1688—1758.

(J. Seb. Bach?) 1700 a ümber.

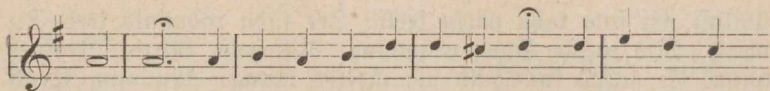

(P. 265.)

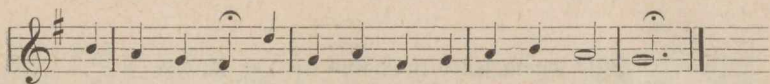
1. Mu Jeesus, kui ju see = ra = wi = mid, Need hiilg =
Kui kõrged teen = jad see = ru = hi = mid Su fat =

wad waimud a = uu fees, Kuis siis küll mei = e i = hu =
wad pal = ged Si = nu ees:

fil = mad, Mis kah = ju-te-gew pa = tu = öö On ä = ra rit =

fund fo = gu = ni, Su auu ja walguft nä = ha wõi = wad?

2. Mu usufilmil' jüiski anna Su püha paika waadata, Las' mind Su armu näha jaada, Mu õnneks ja Su auuks ka. Mu hinge peale armu heida, Mis Sind kui Ester kummardab, Ja ihkab, et Su pruudiks jaab: Siis anna ennast teemast leida!

3. Oh Jeesus, ole armuline, Kui mina armu igatsen! Oh ära kohtusse Sa mine Mu kehwaaga, kes kahetsen! Ma tean, et Sa mind ei põlga, Seit Sa ep ole asjata Mind pesnud oma weregä, Mu pattu wõtnud oma selga.

4. Mu usf wiib mind Su juure üles, Ja toob mu juure maha Sind. Oh rõõmusta mind omas jüles, Su enesega täida mind! Sind tahan karta, armastada Nii kaua, kui on hing mu sees, Ja kui ju ihu surma käes, Siis hing Sind peab armastama.

B. G. Dessler 1660—1722.

II. L. 420.

ii. p. B. Kentmann 1805—1889, Tallinnas teeliõp.

Wiis waata selles raamatus nr. 128. P. 230.

184. Oh wõtke katsuda Ja jüidant läbi waata, Kas õige usf teil on, Kas Kristus sealt on leida, Kas elab teie sees Arm, heldus, alandus, Piikmeel ja kannatus, Ja meele tafandus?

2. Usf selge walguis on, Mis jüida warjul hoiab, Ja jüiski nii kui koit Sealt tema wälja paistab, Teeb Jeesu jarnajeks. Siis näikse selgeste, Et jüidant uueks teeb, Kui Waimus kõnnime.

3. Üht loodab kindlaste, Mis Jumal tõutanud, Mis Tema rääkinud ja sõnas kinnitanud; See lootus lõpmata jääb seisma kõwaste, Ei hädas, ristis ka Ja kau ilmaški.

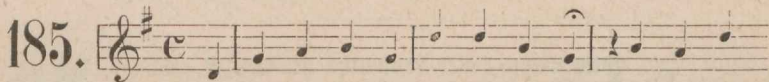
4. Üht annab õpetust, — Sest miidu oled rumal, — Kui juur su wigadus, Kui hea ja helde Jumal; See ajab palwele Ja ootab Kristusest, Et Temalt jõudu saaks, Ei mitte enesest.

5. Oh Isjand, wõta siis Mull' usku kaswatada, Ei ole elades Ma siis heast teust ilma; Kus õige walgus on, Seal tema paistab ka, Sest, Jumal, minu sees Oh ela ikka 'Sa'!

ii. 9. 431.

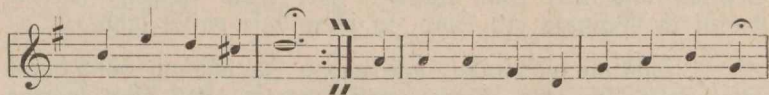
Joach. F. Breitbaupt 1658—1732.

1700. a. ümber.

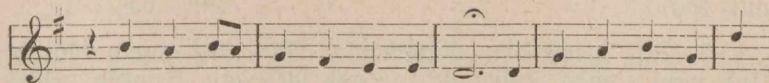

(P. 266.

1. Mu ni = mi taewas fir = ja pandud, Ma o = len
Eaan I = sa sü = les hoobsast kan = tud Ja hel = last

lapses ar = wa = tud, Ma tahan ik = ka Te = ma armus
temast armas = tud.

Siin lap = se = li = kult hin = ga = ta, Ei muud ma te = a o =

mas rõõmus, Kui ha = las = tu = sest rää = ki = da.

2. Kuis ma Sind tänan, hinge hoidja, Et Sa nii õndjaks tegid mind! Väind otšisid, oh helde kaitsja, Ehk küll ma ekkind, põland Sind. Sa hüüdsid: „Lambuke, oh tule!“ Su juure,

Zeesus, läkjin ma Ja kostjin: „Karjane, jiu olen, Dh wöta mind Su omaks ka!”

3. Eks armusiüles nüüd ma ole? Ei sest mind keegi lahuta! Ei nõdrusest mull' kahju tule: Eks Zeesus mooga kannata! Ja mida enam tunnen nõrkust, Siis jeda enam näitab ta Weel mulle armu, mis mind wõrgust Ja hädast jõuab tõmmata.‡

4. Nii ruttan orust läbi minna Siioni mäele ülesse, Et saakjin kitsa tee peal sinna, Kust hingamiist saan hingele. Seal tahan kiitust julle laulda Su taewa seltsis lõpmata, Seal kallist ingli healt saan kuulda, Saks, Jssand, Sa mind walnista!

ii. 2. 422.

S. Grand 1659—1725.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õpetaja.

Wiis waata selles raamatus nr. 185. P. 266.

186. Siin lapsed, armust walitsjetud, Seal Kristusega pärijad! Dh jeda nime igatsjetud! Dh jeda osa õndsamat! See on, mis meie süda nõuab, Mis tema kangest ihaldab, Kuni ta Wainus elu leiab Ja päranduse pandi saab.

2. Siis on meil rahu; aga parem Ja õndsam põlw meid ootab weel; Ei anta jäädwat paika warem Kui alles taewas ülewel. Siin käime rasket ristirada, Kuid olgem julged, tuleb aeg, Mil Jumal annab pärandada Meil' taewa rõõmu, auu kõik.

3. Siis läeme oma pärismaale, Mis juba ammu tõutud, Nus nimi „püha Jumalale” Saab meie otša firjutud. Mis Pühast Wainuist oli sündind: Usk, lootus, truudus, armastus, — See jääb, kui kõik on maha langend, Ja ilmub täies olekus.

4. Sest olge rõõmsad! Teie nimed On taewas üles kirjutud. Nüüd kuulutage armu imet, Et teid on eluks kutjutud. Sest kes siin usknud, armastanud, Neid Jumal üles kirjutab, Ja keda Tema kirja pannud, Kes on, kes jeda kustutab!

ii. 2. 432.

C. J. Ph. Spitta 1801—1859.

ii. p. Dr. R. Bidder 1850 — Lainsse õpetaja

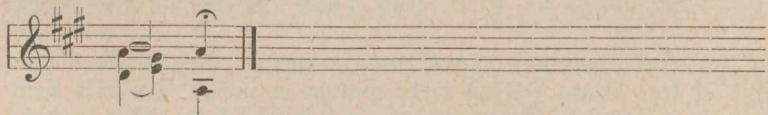
1. Müüd, ris-ti = rah-was, lau-la = ge Ja ol = ge
Ja rõõ-mu = ga kõit tä = na = ge, Ja tiit = ma

wä-ga rõõm = sad, Mis Jumal mei = le tei-nud head Ja
ol = ge wap = rad,

Te = ma suu-re ar = mu tööd, Mis Te = ma kal = list

faat = nud.

2. Ma olin kuradite käes Ja läkjin furmas hukka, Patt
ööd ja päewad minu sees Mull' tegi rasket waewa, Mu häda
kaswis otsjata, Mu elu oli kõlbmata, Seft patt mind oli
riffund.

3. Siis waatas Jumal haledast Mu ütlemata häda Ja
ise lubas wägewast Mu waewa lõretada. Ei jäänud paljaks
mõtteks see: Ja andis ära heldeste, Mis temal kõige kallim.

4. Poeg tuli Jsa rüppe seest Mu juure maha taewast,
Sai mulle wennaks igawest, Mind aitas kõigest waewast; Ehk
oli jala Tema au, Ei olnud fiiski tühi nõu: Ja tuli põrgut
wõitma.

Oh igawene armu walgus.

„Meie Laulud“ R. v. Gr.

1. Üks = päi = nis armust jaad ja õnd = saks! Kas
Mis ja siis lä = hed nõn = da a = raks? Kas

u = sud, hing, wõi kaht = led ja? Siis kuu = le fir =
ki = ri tõtt ei tun = nis = ta?

ja tunnis = tuft, Et ja saad ar = must õn = nis = tuft!

2. Jah, armust! Teud siin ei maksa, Sest teud õigeks find ei tee, Waid Jeesus teeb, mis ja ei jaks: Ta wiib find armust taewasse! Ta peastis oma surma wäest Meid patust, ilmaft, surma käest.

3. Jah, armust tuli Jeesus taewast Su pattu kandma heldeste. Miks ta find peastis patu waewast? Mis head ja tegid Temale? Ei seda wäärt ep olnud ja! Kõik selgest ar = must tegi Ta.

4. Jah, armust! Siiski ära tule, Kui patust ja weel rõd = mustad, Sest Jumal keelab armu julle, Kui Teda julgest kur = wastad. Teed armu patu kattes ja, Siis jääb ja ilma armuta.

5. Jah armust, kes nüüd seda märkab, See hoiab hool = fast patu eest. Kes patust pöörab, uneft ärkab, See tunneb armu wäge tõest. Patt põlgab armu igawest, Usk ihkab armu südameft.

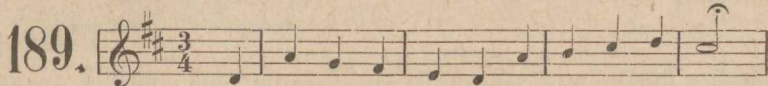
Jah armust! Kuulge, patt ja kurat! Nüüd usu lipu tõs-
tan ma: Ehk küll mind hirmutad ja murrad, Jääd jalge alla
fiiski ja! Kas tundku hing ehk tundmata, Mis Jeesus ütleb,
usun ma.

ii. 9. 438.

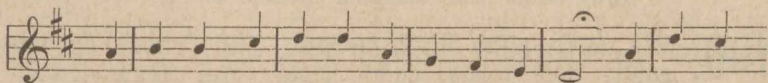
Chr. F. Scheidt 1709—1761.

ii. p. F. Fr. Meyer 1799—1871 Fõhwi õp.

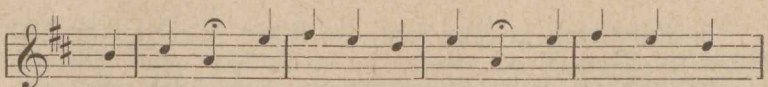
Thomas Selle, 1655.

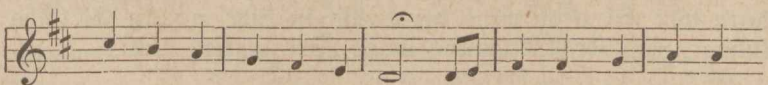
(F. 188.) 1. Suur Prohwet, kes Ju-ma - lat il - mu - tad Sa,

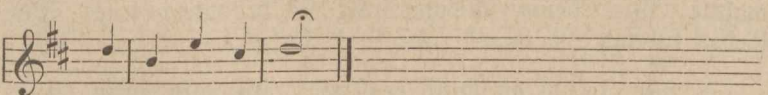
Et Si - na mind õ - pe - tad, si - gat - sen ma : Sa J - falt

meil' tulnud, Ja sõ - nu - mid toonud, Et lu - nas - tud

o - le - me ku - ra - di käest. Ja täi - de - tud proh-we-

ti sõ - nad on tõest.

2. Suur preester, Sa igawest kostad mu eest; Sest wa-
lusa, werise surmaga tõest End ohwriks jün andsid Ja patud
kõik kandsid: Küll kindlaks meil' lootuse põhjaks on see; Mu
õhkamist, palumist kõlbawaks tee!

3. Suur kuningas, wägewaht walitsed Sa, Sind kiidame inglite seltsidega, Su lunastud rahwas Sind kiitma on wahwas: Su kuningriik seisku ja kaswagu ka, Oh hingede sõber ja hoidija Sa!

4. Ka kaswagu armastus, tänulik meel, Ja hõisaku, laulagu süda ja keel. Sa waenlaste wõitja, Sa hingede toitja, Sa õpetad, lepitad, walitsed weel, Sind kiitku Su rahwa ja ilmamaa heal!

J. Neander 1650—1680

ii. l. 434.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 233. P. 245.

190. Kes wõib mind hukka mõista, Kui Jumal on mu poolt! Kes tahab wastu seista, Kui Tema kannab hoolt! Kui Tema armu wari Mu ümber järgeste, Mis wihameeeste kari Wõib teha minule?

2. Müüid tean ja usun feda Ja kiidan julgeste, Et heldeemat kui Teda Ei ole tõeste, Ja et Ta igas asjas Mu us-taw abimees, Ja et Ta kõiges hädas Müüid seisab minu eest.

3. Ja selle usu põhi On Kristus ja Ta arm, Ei ma siis karta tohi, Ei eksita mind hirm. Ma ise küll, mu elu Ei kõlba kuhugi, Mis Kristus annud mulle, See maksab alati.

4. Mu Jeesus on mu õigus, Mu au, mu walgus ka; Kui Teda mul ei oleks, Ei ilmas tohiks ma Siis piha Jumalale Weel filma näidata, Ta ees kui waha tules Ma läeksin sulama.

5. Mu Jeesus on mind peastnud, Kui olin hukka läind, Ta weripunast pattu On lumivalgeks teind. Ma kiidan feda armu, Ja loodan julgeste, Ei tunne kohtu hirmu, Et ma küll patune.

Paul Gerhardt 1606—1676.

ii. l. 410.

ii. p. C. C. Malin 1837 — Rapla õp.

d) Pühitsemisest ja waimulikust wõitlemisest.

Wiis waata selles raamatus nr. 95. P. 451 ehk 157.

191. Jeesus, meie eel Käi Sa eluteel, Siis Su järel wiimata Käime ilma kõikumata, Kunni Sa meid jätt Rodumaale wiid.

2. Tuleb kannata, Siis meid kinnita. Meie kaebada ei taha, Olgu põli kuigi paha. Wiimaks risti tee Wiib ju Sinule.

3. Olgu oma piin Meile koormaks siin, Olgu waluks wenna häda, Awita meid kanda feda, Tee meid kõigiti kindlaks otfani.

4. Jkka meiega Ole, Jssand, Sa! Ja kui kõrbest läbi käime, Aita, et kõik kanda wõime; Oma koju wii Sa meid wiimati!

ii. S. 442.

Graf H. L. Ringendorf 1700—1760.

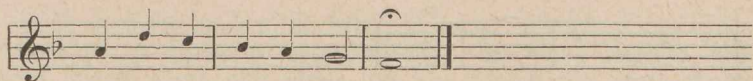
Gestis pruugitaw.

(P. 180.) 1. Jeesus, nõr-ga hin-ge wä-gi, Rõõmu-and-
Pa-tu-o-rus ar-mu-mä-gi, Arst, kui tõ-

ja kurb-tu-fes, No-hi sur-ma-haawa pea-le, Sü-
bi fü-da-mes,

da-me teed terweks jäl-le.

2. Minu hinge hallik keedab Kurjust wälja lõpmata, Kurja himu tuli täidab Luid ning liha patuga. Ei ka were piiska pole, Willest wälja patt ei tule.

3. Oh ja patutõbe rohi, Hallikas, kust elu keeb, Minu õnnistuse põhi, Kes maailma terweks teeb, Sa wõid patu walu keelda, Ja ka surma ennaft neelda.

4. Tule, näita waimus mulle Oma werist palet tõest, Siis saab minu südamele Rahu Sinu were wäest. Kui Su Waim mu haawu wõiab, Siis mu süda abi leiab.

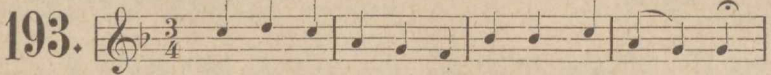
5. Kui Sa siis, mu Jeesus, wõtad Jse mu sees elada, Küll siis kõik mu sooni tõttad Täitma uue eluga. Hinges siis Su wäge kannan, Sulle kiitust ifka annan.

ll. e. 443,

Ch. R. v. Rosenroth 1636—1689

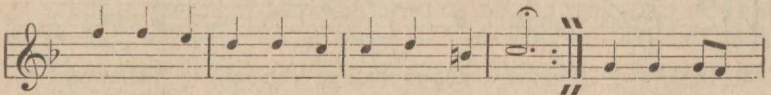
ü. v. G. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

Juba 1700. a. tuntaw.

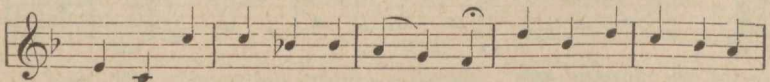

(P. 187.)

1. Jee-sus, oh ai = ta, et wõimust wõin saa = da,
Püü-ab mind pet = ta ja kah - ju mull' te = ha!

Kat-su, kui pi = me = dus ki = pub mu peal', Ku-rat mind
Jõu-e = tu po = le nüüd põrgu felt's weel:

fa - wa - last kiu - sa - ta nõu = ab, Kurwas-ta, sõe - lu = da,

rit - fu = da püü = ab.

2. Jeesus, oh aita, mind ostsid Sa omaks, Aita, et kurat, mu liha ja ilm Wägisi mind oma wõrku ei tõmbaks, Ega mind petaks ka meelitaw film, Seestpoolt ja wäljast teeb patt mulle häda! Ara Sa lae ta kätte mind jääda!

3. Jeesus, oh aita, et wõideldes wõidan, Kunni mind ehitab wõimuse kroon; Siis ma Sind kummardan, tänan ja kiidan, Mlati kiituselaulusid loon. Seal, kus Su nimi jaab kiidetud järgeist, Ilmsiks Su wägi on saanud nii rohkest.

n. 9. 444.

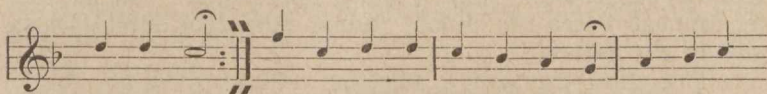
Joh. S. Schröder 1666—1699.

Suba 1700. a.

(B. 295.)

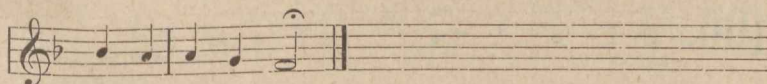
1. Kõi = ge a = he = la = te murd-ja, Kes Sa if = ka
Kel = le juu-res rist ja hä = da Näitab õndsus

mei = e = ga,
o = le = ma: Mõista if = ka pea-le huk = ka Mei-e li-

ha, kun-ni Sa, us-taw Jee-sus, wangi = hoo-nest Wiind meid

wäl-ja ar = mu = ga.

2. Kalliste meid ostsid lahti Inimeste orjusest, Oma süüta furma pärast Puhasta meid pattudest Tee meid puhtaks, wabaks, õigeks Oma näu järele, Et Su täiuselt siis armu Armu pärast wõtame.

2. Armastus, Su ristis surgu, Mis Su riiki kõlbmata;
Hinge patust ära liisu, Paradiisi juhata! Aga küll Sa võtad
kuulda, Kui meil pole hooletust, Ja kui unistajad näeme Siis
Su laste vabadust.

ii. 9. 449.

G. Arnoldt 1666—1714.

ii. p. C. C. Palm 1837. — Rapla õp

Siis waata selles raamatus nr. 234. P. 288.

195. Õnnis, kes ei võta teha Kurja nõuu järele, Ei wõi
ülekohut näha, Hõelast lahku täieste; Kes siin pilt-
jaisi põgeneb, Nende seltsist taganeb, Aga kalliks peab seda, Kui
teeb Jumal targaks teda.

2. Õnnis, kes siin rõõmu tunneb Püha käsku õppides;
Seda suureks õnneks paneb, Ei sest lahku elades: Nõnda õit-
seb kasvab see Nagu palmid kauniste Oma offe jõe kaldal
Lautawad hästi laial'.

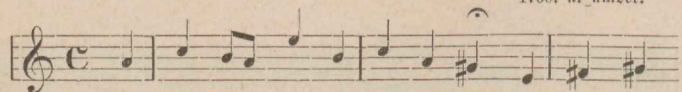
3. Nõnda jigib inimene, Kes Jehowat armastab, Sell'
kõik asi kaadab õnne, Kalliks hinge kasuks saab: Ta on puu,
kel kosuwad Lehed ikka ilusad, Jumal talle appi tõttab Kõiges,
mis ta ette võtab.

4. Keda patust kihutakse Teine lugu sellega: Tema rõõmu
aetakse Kii kui põõnu kaduma! Kus on pühad rõõmuga, Sinna
wastased ei saa: Jumal armastab kõik õigeid, Hukka lähwad,
kes on kurjad.

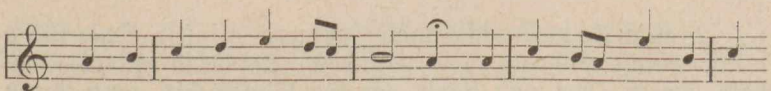
ii. 9. 474.

Paul Gerhardt 1606—1676.

1700. a. ümber.

196.

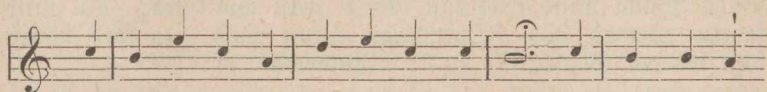
(P. 132.) 1. Küll ras - fe mei-le u - su - tee Ja Wainus

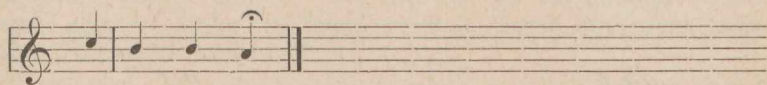
käi - a puh-ta sü - da - me - ga, Sest see on ras - fe mei-

e li = ha = le: End it = ka sur = ma an = da Kris-tu = se = ga.

Kui ii = hes wõit-lu = ses ja wõi-dad ka, Ei jest weel saa,

ei jest weel saa!

2. Täis madusid on meie tee Ja haawata meid nende wiha püüab. Et nende kihwt ei tungiks hingesse, See palju walwamist ja waewa nõuab. Kui hakkad wõitlema, siis märkad küll, |: Kui raske sul. :|

3. Ja jiski maksab wõidelda, Kui auu peale mõtleme, mis neile Saab taewas osaks, kes siin tõega Du taewa poole pöörnid oma meele. Sel oma waewa küll on, arm aga teeb, |: Et kergeks läeb. :|

4. Mu waim, siis ära wäji nüüd, Waid pimeduse wäest siin tungi läbi! Miks muretsed, et wäike sinu jõud? Waat Jumal ise on ju wägew abi! Kui õndsaste saad waewa järel ja |: Seal hingama. :|

ii. 2. 451.

Chr. Fr. Richter 1676—1711.

ii. p. G. Koff 1855. — Eestimaa õp.

Wiis waata selles raamatus nr. 234. P. 288.

197. Nõudke, nõudke wärisedes Taga oma õnnistust, Nõudke hooljast, nõudke kartes, Et ei sünni wiivitust. Urge mitte elage Selle tühja ilmale, Waid siit maa pealt taewa nõudke, Sinna kõigest wäest jõudke!

2. Selle sihi poole tõttes Ära küsi lihalt nõuu, Tema laualt rooga wõttes Kurnad ära waimu jõuu, Waid kuis Jeesus juhataand, Kes meil' ise teeks on saand, Nõnda edasi sa astu, Kui ka liha, weri wastu.

3. Amen, see kõik nõnda jaagu Mulle fures, elades! Püha Waim mind elustagu, Et ei wäsi wõitluses; Ja mind saatku päewad, ööd, Onnistagu minu tööd Ja kord pärast sõja waewa Saatku Ja mind rahutaewa.

ii. p. 463.

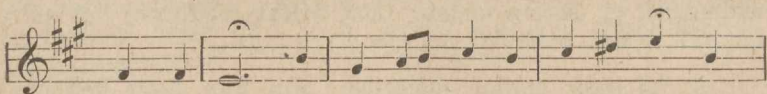
G. A. Götter 1661—1735

ii. p. M. Jürmann 1853 — Farwastu õp.

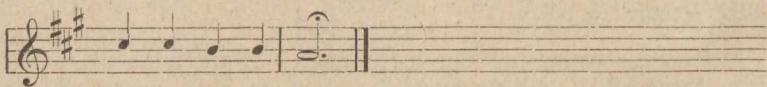

(P. 16.)

1. Ma ann = nan o = ma sü = da = me, Oh ar = mas

Su = mal, Sul! Sa ta = had te = da o = ma = le, See

fei = sab mõttes mul.

2. Sa ütled: „Anna minule, Poeg, süda meeleheaks! Sul pole muidu midagi, Mis mulle rõõmu teeks.“

3. Siis, armas Isa, annan ma Nüüd Sulle südamet; Oh ära põlga teda Sa, Waid teda pühitse!

4. Küll süda on täis roojastust, Ja tühja ihaldab; Ei ole temal wagadust, Ja kurja armastab.

5. Nüüd aga nutab ärdaste Ja kaebab oma süüd; Mis rõõmuks oli temale, Ja seda wihtab nüüd.

6. Oh anna siis, mu Jeesuke, Mull' õigust, õnnistust Ja
 jaada ära kaugele Mu süüd ja hukatust!

7. Mu südant, Jssand, walmista Su hooneks ilma peal,
 Siis wõin ju tempel olla ka Weel igaweste seal!

ii. s. 454.

Joh. C. Schade 1666—1698.

Wiis-waata jelles raamatus nr. 131. P. 339.

199. 1. Oh mis kallid annid jaame Meie oma Kristufelt?
 Aga kõige kallim anne Armastus on ülewelt. Ta
 kui rohi terwist annab, Ta kui täht ka walgustab, Pärli
 wiisi ehitab, Tema ilu kõigil' paistab, Tema auukrooni toob,
 Temast troosti meile saab.

2. Armastus wõib meile anda, Mis hing ial tarwitab,
 Wõib meid taewa poole kanda, Ta meid auusast ehitab. Kui
 ma räägin inimese Ja ka ingli keelega: Ilma armastufeta
 On kõik tühi! Muud ma pole Kui üks wass, mis kumiseb,
 Kelluke, mis heliseb.

3. Kes Sa Jssast taewast tuled, Kallis armastufe Waim,
 Kes Sa südametes põled, Kaswad nii kui taewa taim: Tule
 Sa mu südamesse, Tule minu majasse, Aja wälja täieste
 Wiha, waenu waimud ise. Armastus see kaswagu, Südametes
 põlegu!

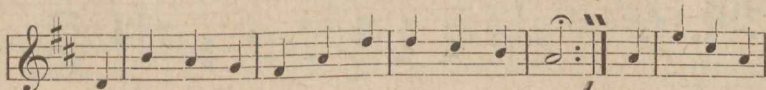
ii. s. 470. —

Cruft Range 1650—1727.

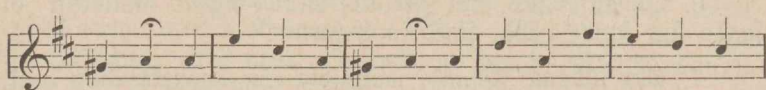
ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

(P. 461 ehk 306) 1. Küll wa-ga-de e-lu fiin seeft-pi-di hiil-gab,
 Mis tae-wa-ne fu-nin-gas nei-le fiin ja-gab,

Eht wäljast poolt ne-mad küll a-la-tuks läind; Mis üks-fi ei
 On nei-le üks-päi-nis ta tut-tawaks teind.

tun = ne, Ei ai = ma = nud en = ne, See e = hib nüüd wa = ga = de

wal = gus = tud hin = ge, Et ju = ma = lif au siin ju osaks saab nei = le.

2. Nad wäljastpoolt küll kõige waesemad, halwad, Nad läilad maailmal', ei hoolita neist. Kuid feestpidi armsamad pruudid on nemad, Ses ehtes nad Jeesusel' kallid on tõest. On ime maailmas Ja melegi filmas, Et nemad siin endid ju walmista wõtwad, Ja taewasel' kuningal' wastu ka tõtwad!

3, Kui Kristus, kes nende sees elanud, ennast Maailmale näitab siin nagu ta on: Siis neid ka, oh imet! kui wõitjaid kenast Ja kalliste ehitab Jsfanda kroon. Siis au tuleb ette Ja saab nende kätte: Siis selgeste taewas kui päikesed paistwad, Ja kõikide kuuldes suurt rõõmu healt tõstwad.

4. Mu Jeesus, kes jalajas hinge sees elad, Seestpidise ilma au, ilu ja kroon! Oh anna, kui ristitee peale mind saadad, Et armas Su jalaja nõu mulle on, Jlm hüüdku mind kurjaks, Ja pidagu wõeraks, Siin olgu mu elu küll warjule pandud, Kui aga Su juures mull' rahu saab antud!

ii. 2. 452.

G. Fr. Richter 1676—1711.

J. S. Schein 1586—1630.

(B. 121.)

1. Mu jä = rel, hüü = ab See = su = te, Kõik ris = ti =
Maa = il = ma ä = ra jal = ga = ge, Mu ar = mu =

rah = was tul = ge. Ka o = ma ris = ti kant = te teal, Ja
 luts = mist kuul = ge!

fäi = ge mi = nu jäl = ge peal!

2. Ma olen walgus sellele, Kes mind siin taga nõuab;
 Ei pimeduses komista, Kes minu juure jõuab. Ma püha elu
 õpetan Ja taewa teele juhatan.

3. Kui teil on raske käin ma eel, Ja teie kõrwas seisän;
 Ma murrän teed ja wõitlen weel Ja teie krooni hoian. Laik
 julane kes seisma jääb, Kui tema isand sõtta läeb.

4. See^m omast elust ilma jääb, Kes elu hoida püüab;
 Kes Kristusega furma läeb, See elu jälle leiab. Kes oma
 risti põlgab nüüd, See põlgab taewa auu ja hüüd.

5. Siis wõttem selle elu sees Kõik risti rõõmsast kanda,
 Ja Jeesu järelkäimises Ta hooleks ennast anda. Kes wõit-
 lewad siin tema wäes, Neil taewas elukroon on peas!

ii. L. 458. —

Joh. Scheffler 1624—1677.

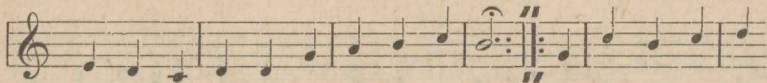
ii. Pp. G. Beermaun 1832 — Kibelf. Eooliõp. Põltsamaal.

Enne 1700 a.

(P. 307.)

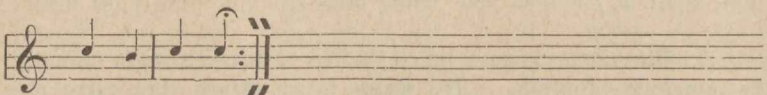
1. Oh Su = ma = laⁿ lap = sed, Kuis ar = mu = ga lu = gu? Dns
 Kas on sul ka ar = mas = tuft, tae = wa = lit ju = gu? Eht

ii - hes nõuus ik - ka kõik sü - da-med meel? Eks Is-san-dal' sü-
tun-neh ju lah - ku-mist wen-da = de meel? Ei friist - la = se ni-

da-med sel - ges - te tea - da? Kui ar-mas-tus sü - da - mes lee-
me fa tõ - e = ga kan - na, Kui ar-mas-tus sü - ga - mes lee-

fi ei an - na.
fi ei an - na.

2. Nii pea kui ülevalt sündsime juuks, Siis Kristus meid wendadeks, õdedeks wõttis; Üks Jsa, üks ust ja üks waim, ja üks tee, Üks ristmine, kõigile ühes on see. Meed jõuawad süda-meid kokku küll kõita, Ei wõi meie muud neist kui armastust leida. ∴ Riid, kadetus, wiha ei saa ennast näita. ∴

3. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waewatud wendade koormat ka kandkem, Et järgeste armastus kangemaks läeks, Et elades armastus otša ei saaks, Siis Jsa ka heldeste jeda wõib näha, Kui kiites ka rõõmu tall' wõtame teha, ∴ Ehk meie, kui lapsed, küll jõuame wähe. ∴

4. Seal teises maailmas küll parem on lugu, Kus Jsa ees seisab ta õnnistud jugu, Ja armastus täieste kuningat näeb, Ja Jeesuse heldus tall' selgemaks läeb. Nüüd ühendud käed ja südamed tõstke Ja Siioni pärast kõik palwet ka tehke, ∴ Siis armastus, ühendus ial ei lõpe! ∴

(P. 138.)

1. Oh wõit = le = jad, et käi = ge pea = = le! Et käi =
Kes auu = ga läks Sii = o = ni mäe = = le, Kõik wae =

ge Tal = le jäl = ge tees, Kui Pea ju wõi = du = kroo = ni saand,
wa nae = ru fan = na = tes:

Saiß Iii = ge see, kes ma = ha jäänd.

2. Mis kardate? Et seiske kindlast Nii walwates kui pa =
ludes, Et Kristus wõinust saanud auu = fast Seal mau pead
rõhudes? Nüüd käige järel Waimu wäes, Siis wõidu jaate
Kristuses.

3. Kes Siionisse aset teinud, Ei pea nõdrust kaebama: „Kui
pea olen hukka läinud, Ei enam wastu seisda saa!“ Sest „Is =
sand on, kes wahwaks teeb Ja nõtradele wäeks jääb.“

4. Ei ükski jaa auukrooni näha, Kui ta ei wõitle Jeesu
wäes, Ei kurje hinu = jid löö maha Nii kaua, kui weel hing
ta sees; Kes aga wõitleb, sõdib teal, Saab õige rahu kätte seal.

5. Siis walwate ja käige peale, Ja palwes hästi wõi =
delge Saks, kunni saame jinnua mäele, Kus wõitu laulab
Talleke: Saab otša argipäewa töö, Siis hingamisepäew on käe!

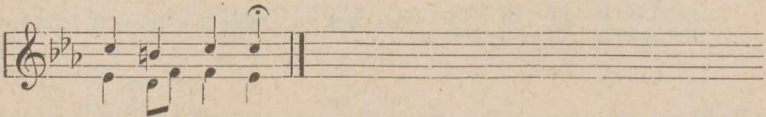

(B. 62.)

1. Ü-lem preester, kes Sa tõest En-nast oh-wri-nud

mu eest, An-na, et ka mi-nu sü-da Wõiks weel siin Su

oh-wriks jaa-da!

2. Ei arm wastu wõtagi, Mis ei teind. Sa, armuke!
Mis Su pühast käest ei tule, Ei see kõlba Jumalale.

3. Tapa siis ja sureta Minu meel ja himud ka, Ehk
teeks tuhat walu: tõmba Hingest kõik, mis minu oma!

4. Jhu, hinge, mis mul on, Hoopis Sulle ohwriks toon:
Oh et nüüd ei mingisugust Doomata jääks enam minust!

5. Küll siis, Jssand, kätte saad, Mis mu käest Sa hi-
mustad; Küll ma siis saan weel siin maewas Armsaks ohw-
riks Jsal' taewas.

H. E. 478.

Sch. Scheffler 1624—1677.

Enne 1760 a.

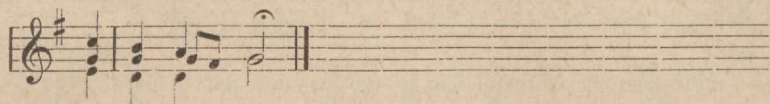

(B. 65.)

1. Wõit = le häs = ti, kui sind arm = fast Su-mal tõmbab

o = ma = le, Et ju waim wõiks ras-kest koor = mast Lah = ti saa =

da õi = e = = ti!

2. Wõitle, küll on wäraw kitsas, Waewaline elutee; Kõik teeb kahju sull' siin ilmas, Mis ei saada taewasle.

3. Wõitle palwes, õhkamises Wäsimata, lõpmata, Wõida wahwast usinuses, Sõdi ööd ja päewad ka.

4. Wõitle wahwaste ja ole Armastuses tuline! Hoiab meel weel ilma poole, Jääb su nõu ka poolele.

5. Wõitle, ära wäsi ilmas Palumast ja õhkamast, Ööd ja päewad ole walwas, Hoiä ära tüdimast!

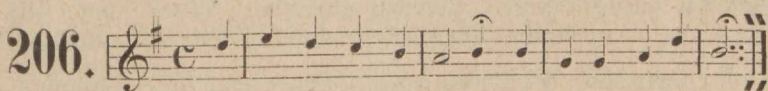
6. Sige truudus jätab käre, Lihä rõõmu ilmale, Tal on taewas rõõmuwara, Sinna läheb elutee.

7. Wõitlejad, oh jeda hoidke, Urge kartke midagi, Jeesu jälgis ikka käige Tema poole tõtake!

II. 9. 482.

Joh. F. Winkler 1670—1722.

b) Ristist ja rõõmust.

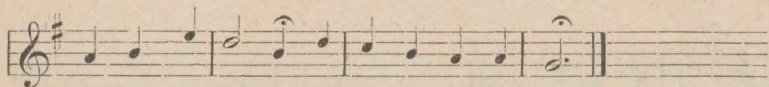

(P. 235.)

1. Ei lah = fu mi = na Sinust, Mu ainsast Su-malast,
Seft Sa ei lah = fu minust, Waid hoiad wä-gewast

Mind ik = ka hoo = le = ga; Su jil-mad mu peal' waatwad, Su käed

mind truu = ist saatwad, Sa ai = tad ar = mu = ga.

2. Kui pöörab ära minult Maailma hea meel, Siis lei-an armu Sinult, Oh Issand, ikka weel! Sa aitad häda seest, Sa peastad patu häbiist, Sa aitad tõbest, wangist Ja hoiad furma eest.

3. Su peale mina loodan, Kui häda, waew on käes, Ma Sinult abi ootan, Mu Jumal, abimees! End ihu, hingega Ma annan Sinu kätte; Kõik, mis ma wõtan ette, Su hooleks jätan ma.

4. Kui ilm ka hukka läheb Kõik oma iluga, Kui au ja rikkus lõpeb, Mis nõuti himuga, Siis on mul ikka weel Üks parem ase teada, Kus julgeste wõin jääda: Jeesuse süles seal!

5. Suur Isa, taewa Looja, Kõik head on meile teind, Ja annud oma Poja, Kes armust furma läind; Ja see on Waimu nõu, Et meile usku anda, Meid wiimaks taewa kanda Seft Jumalale au!

II. L. 484.

Ludwig Selmheld 1532—1598.

Wiis waata selles raamatus nr. 4. P. 273.

207. 1. Isa, mu eest muretse, Minu koormat kanna, Saada mures rahule, Jäädwat abi anna, Muret kanna ikka Sa; Isa, armu näita, Oh Sa helde saatija, Mastes mures aita!

2. Muretse, kui tõuseb päew, Ihu, hinge ette, Muretse, et rist ja waew Jääb Su isa kätte, Et Sind, Issand, üksines Nõuab meel ja mõte, Sinu tõe radades Käib mu ettwõte.

3. Mita, et Su sõna heal Meilt ei lahku ära, Meilt ei
wõeta ilma peal Sakramendi wara! Et kõik kohtuwanemad,
Sõnakuulutajad Ja kõik muud ka nõuawad Sind kui rõõmustajat.

Ludāmīlka Elīzabēth v: S. R. 1640—1672.

ii. S. 490.

ii. p. M. Ripp. 1854 — Nõo õp.

Reunmark 1621—1681.

(R. 143.)

1. Kes Ju=ma=lat nii la=seb te=ha, Kui te=ma
Ei Ju=mal te=maft ä=ra lä=he, Ehk te=mal

tun=neb ü=le=welt, Siis si=na us=fu tun=nis=tad, Kui
füll on hä=da käes;

hä=das u=fud Ju=ma=lat.

2. Mis on sul suurest murest abi? Mis kasu annab kur-
wastus? Sa läed küll wanaks mure läbi, Ei lõpe sinu wi-
letsus; Kui fina liiaft muretsed, Siis oma waewa kaswatad.

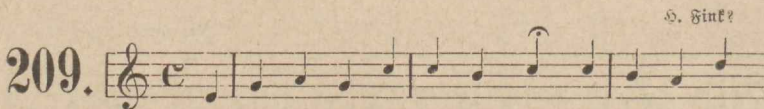
3. Kõik olgu nii, kui Jumal tahab, Kes kõige asja te-
gija; Kuis tema sinu osa jagab, Nii pead rahul olema, Küll
Jumal teab selgeste, Mis tuleb tarwis kõigile.

4. See Jumol, kes meid kurwastanud, Wõib pea jälle
rõõmusta; Kui muretund on mööda läinud, Siis tuleb tema
abiga: Kust siis su meel ei mõtlegi, Sealt tuleb abi sinule.

5. Siis wõta wiimfeldt see hea nõuu: Tee tööd ja palu Jumalat! Ja anna lauldes Talle auu Ka siis, kui kirja kannatad. Kes Jumalast ei tagane, Ei Jumal seda unusta!

ll. 9. 492.

Komp. ühelda laulu luuletaja.

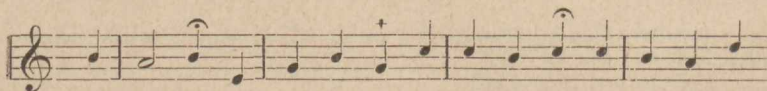

5. Siis?

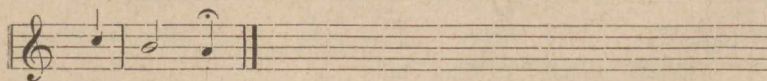
(P. 257.) 1. Kõik jündku ik - ka nõn - da mull', Kui Ju - mal ta -
Ta taht - mi - ne on õi - ge küll, Ta pes - tab kõi -

hab tae - wast. Kui u - ju - me Ja loo - da - me Siis De - ma pea -
gest waewast.

le kind - last, Siis a - wi - tab Ja kin - ni - ttab, Ei ka - ris - ta

meid lii - ast.

2. Mu finnitus, rõõm, lootus ka On Issand Jumal ise;
Sest tahan kannatusega Heal meekel kanda risti! Mis tahab
Ja, Peab jündima; Ja wiimaks kuulda wõtab, Kui hüüame
Ja palume, Ja ikka appi tõttab.

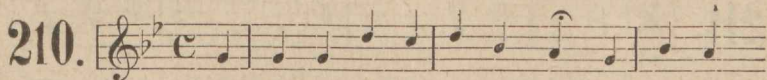
3. Seepärast tahan julgeste Maailmast ära minna, Kui
Jeesus wõtab heldeste Siit ära wiia sinna Mu hingest,
Kus igawest ta jääb ka Dema hooleks; Sest patu süü Ja
surmagi Ja wõitnud on mu õnneks.

4. Mu armas Õnnistegija, Mind tiiva alla wõta, Kui
 turat tuleb kiusama, Siis mulle appi tõtta. Ma palun Sind,
 Oh aita mind, Mu Jumal, lõiges waewas! I'm otša
 jaab, Su sõna jääb: Mu elu olgu taewas!

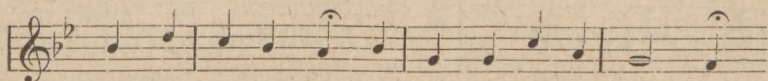
II. L. 493.

Marffrahw Albrecht 1522—1557.

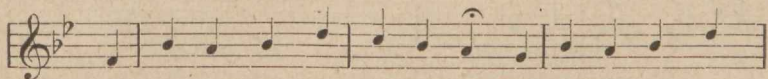
B. Ringwald, 1554.

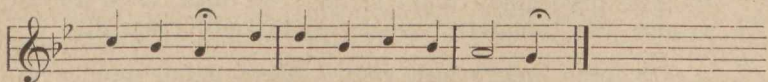
(B. 125.) 1. „Kõik tul-ge mi-nu juu-re nüüd, Kui waewa-

wad teid ras-fed süüd!“ Nii ar-mas Jee-sus hüü-ab;

„Koor, wa-na, suur ehk wäi-ke-ne! Ma annan ar-mu

fel-le-le, Kes andeks-andmist piü-ab.

2. Kes minu ikke wõtawad Ja minu koormat kannawad,
 Ei need näe põrgu waewa: Neil' olen ligi järgeste Ja ai-
 tan kanda heldeste, Et nemad saawad taewa.

3. Mis mina teind ja kannatand, Mis läbi ma teid lu-
 nastand, See kõik on teie kasu; Kui aga teete, mõtlete, Mis
 minu meele järele, Siis Jumal annab ar mu.“

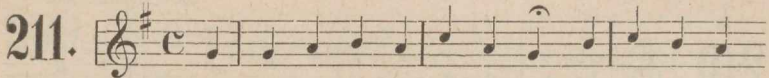
4. Maailm küll tahaks õnnistust, Kui poleks risti, wilet-
 sust, Mis wagad kannatawad; Teist nõuu ei ole ometi: Need
 peaswad põrgust ükšine, Kes Jeesu risti kandwad.

5. Mis Jumal wandes tõutand, Ja Waim on meile kuulutand, See on üks kindel sõna, Oh aita, armas Jeesuke Siit üles taewa heldeste, Ja õnnist elu anna! S. Wisstätt, 1547.

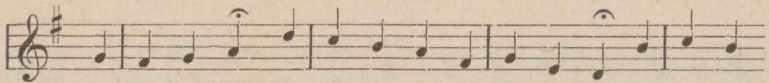
ii. L. 495.

ü. p. S. Hornung 1660—1715. Karula õp.

Louis Bourgeois, 1547.

(B. 40.) 1. Kui meil on püs-ti hä - da käes, Ei o - le ram-

mu mei - e wäes, Ei nõu ei a - bi fu - sa - gi, Eht mu-re

meil küll a - la - ti.

2. Siis meie ainus rõõm on see, Et meie kokku tuleme Ja palume siis Jumalalt: Meid peasta ristifoorma alt!

3. Oh anna andeks meie süüid, Meid patust peasta ar - must nüüd, Meid kõiges waevas awita Ja meie häda lõpeta:

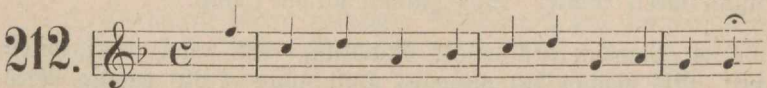
4. Et meie wõime rõõmuga Sind südamest siis tänada Ja sinu sõna kuulda weel, Sind ikka kiita siin ning seal.

B. Eber 1511—1569.

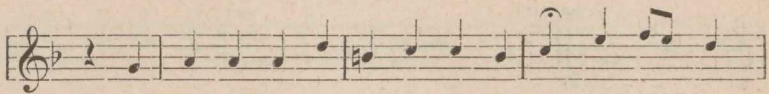
ii. L. 496.

ü. p. S. Hornung 1660—1715 Karula õp.

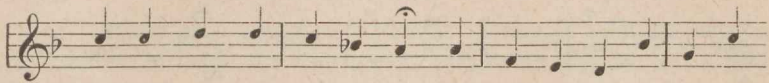
1708.

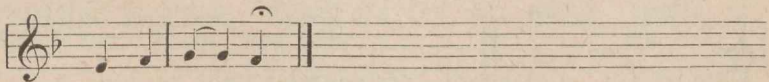
(B. 46.) 1. Küll wii-maks käib weel häs - ti sel - le kä - si,

Kes Kris-tu-ses on I = ja pä = ri = ja, Küll wiimaks

ra - hu = aeg jell' il = mub ka Kes pa = lu = mast ja õh = ka =

mast ei wä = si.

2. Küll wiimaks Jumal meie lootust täidab, Kui rist
saab katkund usku, armastust Ja saatnud pikka meelt ja kan-
natust, Ehk küll maailm meid teutab ja laidab.

3. Küll wiimaks jaawad wõitjad omad kroonid, Ja läe-
wad sõjast isamaale ka, Kus õnnis rahupõli oodata, Kus au
ja walguis täidab rahu hoonid.

4. Küll wiimaks Jumal omad lapsed kannab Ka taewa
rõõmuriiki armuga Ja ühendab nad ingliseeltjiga, Kui siin ka
neile nutuleiba annab.

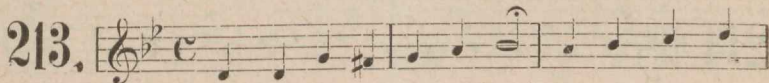
5. Jah wiimaks rõõm, ei esmalt, oh mu süda! Jää ra-
hul', kui sind Jumal kurwastab, Ja ometi sind wäga armas-
tab! Ja mõtle: Kõnda tahab Jumal seda!

Chr. A. Bernstein † 1699.

n. n. 499.

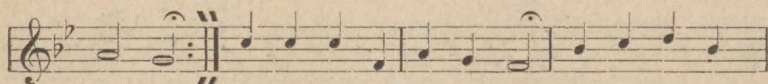
ü. p. Dr. theol. W. Schulz 1813—1887. Tall. õp.

Canter Jeh. Grüger 1598—1662.

(P. 278.)

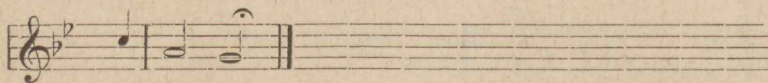
1. Len = da ü = les kurbdu = seft, Sü = da, I = ja
Ks = tu wäl-ja mu-re õöft Ar = mu wal-gu =

poo - le!
 fe - le! Kur-ja waimu ka - wa - lust A - ra - mõistma

tõt - ta: Baa-ta, ar - mu rõõ - mus - tuft Tahab ta

fult wõt - ta.

2. „Wana madu, põgene!“ Ütle julgest talle: „Ei sa enam kahju tee, Wana petja, mulle, Pea on sinul rõhutatud Jeesu surma läbi, Sinu wäest ma peastetud, Otsas hirm ja häbi.

3. Pattu teinud olen ma, Seda ma ei salga, Ära tee-
 nind patuga Olen põrgu palga. Aga oma werega on mind
 lunastanud Minu Snnistegija Ja mull' andeks annud.

4. Sellepärast rõõmuga Julgeste nüüd kiidan: Jeesu
 armu abiga Rõik ma ära wõidan. Olgu jaadan, surm ehk
 patt, Püüdku ilm mind kõita, — Minu heldet aitajat Ei wõi
 ükski wõita.

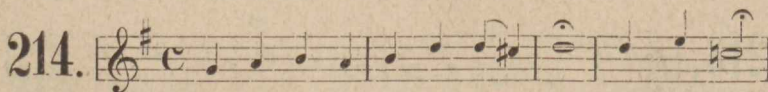
5. Kõnda kiida, süda, ja, Kui sind püüab petta Saadan
 kawalusega, Usku ära wõtta. Lenda üles kurbtusest Rõõmu
 mägedele, Astu wälja mure ööft Armu walguisele!

Paul Gerhardt 1606—1676.

ii. 9. 501.

ii. v. 28. Eifenschmidt 1839 — Tartu õp.

Joh. G. Ebeling 1620—1676.

(P. 282.) 1. Miks mu sü - da enn - asti wae - wab? Mul on ju
 Res mind fee - lab tae - wa jah - makt? Su - ma - la

Jee-su = fe! Kes mult te = da wõ = tab?
Po = ja = ga U = sus e = lan kind = last.

2. Mästi ma emahust Zmale Tulingi, Polnud mul
jüis rikkust; Mästi ma lähen ära Surema, Hauda ka, Jä-
tan oma wara.

3. Kõik, mis mulle waraks pandud, Pole mu Oma ju,
Zumalast ta antud; Tahab Ta kõik ära wõtta, Wõtku ta!
Siiski ma Tahan teda kiita.

4. Mis on ilma warandused? Kallis kuld On ju muld,
Baewab inimesi: Taewas on need kaunid annid, Tõsine kar-
jane Söödab seal mu hinge.

5. Karjane, Sind kiidan kõrgeist, Et Sa mull', Mina
Sull' Omaks saanud järgest! Olen Sinu kallis wara, Jse
Sa Berega Mind ju ostjid ära.

6. Minu oma oled Sina, Zeesute, Sinusse Kinni hak-
kan mina. Sind ei tial mina jäta, Saada Sa Mind, kus
ma Wõin Su juure jääda!

II. 2. 504.

Baut Gerhardt 1606—1676.

E. Gasterius, 1675.

(B. 249.)

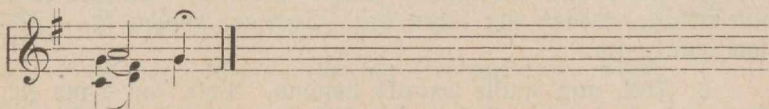
1. Mis Zumal teeb, on it = ka hea, Ta taht = mi-
Ma jään nüüd üs = na ra = hu = le, Kõik jä = tan

ne jääb õi = gets, Mu Zu = mal Ta, Kes wä = e = ga
Te = ma hoo = leks.

Meid hä = das hoi-da mõis = tab, Ta teh = fu, mis Ta

ta = hab.

2. Mis Jumal teeb, on ikka hea, Ei ta mind ilmas peta. Kus saadab Ta, seal õige tee, Ei Ta mind maha jäta. Ta armust mull' Saab juba küll; Ehk olgu häda käes, Ta võid mind peasta väes.

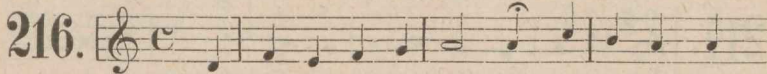
3. Mis Jumal teeb, on ikka hea; Eks Tema muret kanna? Mu helde arst ei ilmaski Mull' jurmarohtu anna Hea rohu eest. Ta truudusest Ma hädas abi ootan, Ta armu peale loodan.

4. Mis Jumal teeb, on ikka hea, Ta minu elu valgus, Ei kurja mina Temast tea. Ta töö on selge heldus, Mii risti all, Kui rõõmu a'al: Kõik saavad näha feda, Kui ustaw on ta süda.

5. Mis Jumal teeb, on ikka hea; Ehk wähest pean jooma Ka suurepeekrist rohkeste, Ei jää ma jüiski kartma, Sest wiimati Saab ometi Mu süda kallist rõõmu, Mis lõpetab kõik hirmu.

6. Mis Jumal teeb, on ikka hea, See lootus ei tee häbi. Ehk käigu minu elu tee Ka hädast, jurmast läbi: Mind heldeste Ja truuste Mu Jha süles kannab. Ta andku, mis Ta annab.

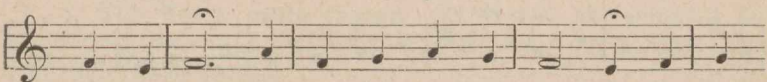
E. Rodigast 1649—1708.

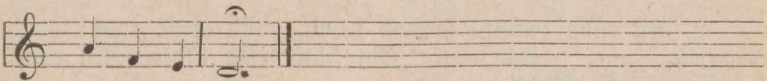
(B. 239.) 1. Mis waewab si = nu sü = dant, Mis ii = al nõu =
Sell', kes on mei = e Is = sand, Kõik hooleks an =

ad fa, Kes tuu = li, pil = wi, tae = wast Kõik häs = ti
na fa:

wa = lit = feb, Küll see find peas = tab wae = wast Ja fu

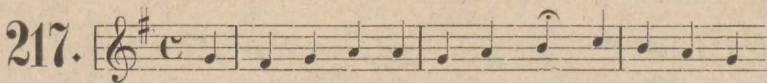
eeft mu = ret = feb.

2. Sa pead Isa uskma, Siis käi hästi käib, Ja Tema peale waatma, Su töö siis korda läeb. Ei aita liiad mured, Ei maksa kurbtuski, Seft Jumal tahab palwid, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Isa, tead, Mis kahjuks tuleb meil', Su lastele kõik sead, Mis hea ia tarwis neil'; Mis Sina ette wõtad, Kõik teed Sa wägewast, Su meele pärast tõttad Kõik seadma usinast.

4. Kõik wõid Sa, Isjand, teha, Seft Sul on rohke nõu; Su töö on hästi näha, Su wiis on selge au. Kes juudab wastu panna, Kui oma lastele Kõik abi tahad anda Siin hädas rohkest?

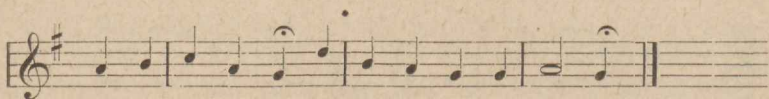
5. Mu hing nüüd looda rõõmsast Ja oota julgeste: Küll Jumal sinu hädast Sind peastab heldeste. Kui wõtad kannatada, Siis tuleb abi tõest, Sind wõtab rõõmustada Su Isjand armu wäest.

(R. 205.) 1. Nii kui = da Jumal saa = dab mind, Nii ta = han käi =
Ta hoo = leks mi = na an = nan end, Ei o = le siis

a if = fa. Ma lä = hen jul = gest e = da = si, || Käin te = ma
mul wi = ga.

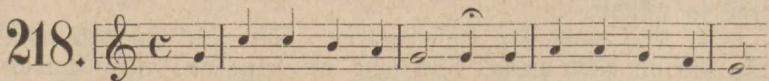
jä = rel a = la = ti, Ei Te = ma tee mind pe = ta.

2. Nii kuida Jumal saadab mind, Ma seega rahul olen;
Kui liha, veri keelab mind Ma siiski ikka lähen Nii edasi,
kui saadab ta, Ja kiidan teda tänuga Siin maa peal ja seal
taewas.

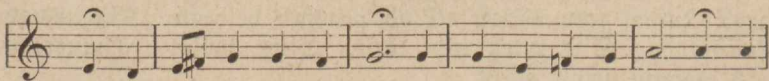
3. Nii kuida Jumal saadab mind, Nii tahan mina käia;
Ja kui ta hädast, waewast, mind Ka tahab läbi wiia: Ma
siiski tean, selgeste, Et Tema saadab truuste. See on mu fin =
del lootus.

n. l. 516.

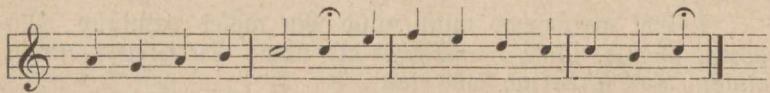
l. Gedike 1683—1735.

(R. 116.) 1. Nii Jünd = ku mi = nu || a = si, Nii käi = gu mi = nu kä =

si, Kui Ju = mal i = se teeb: Kui Te = ma mu = ret kan = nab Ja

i = je nõu mull' an-nab, Küll siis kõit häs-ti for = da läeb.

2. Mu oma jõud ei jaks, Ei minu mure maks, ei kõlba minu nõu; Kii olgu kui see tahab, Kes kõigil' osa jagab, Ring temal' ükfi olgu au.

3. Mis põlve Jumal annab Ring mis ta peale paneb, See hea on minule; Ei ole karta wiga, Kui aga sünnib ikka, Mis armsa Jsa tahtmine.

4. Ma Tema peale loodan Ja Tema abi ootan: Ta hoiab kurja eest. Kui aga Teda kardan, Ta sõna mööda elan, Siis pole häda elades.

5. Siis ole, siida, rahul! Mis ial juhtub sinul', Sa ära murets! Sest sinu Jsa taewas Teab nõu küll kõiges waewas: Suur nõu on Temal' tõeste.

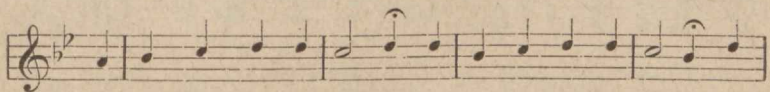
ii. 2. 517.

Paul Fleming 1609—1640.

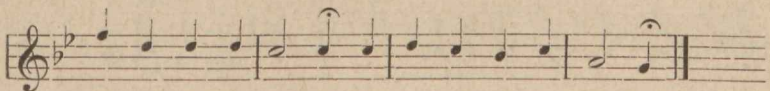
3. Regnard † 1600.

(B. 112.) 1. Oh Ju-mal, Ei - nu peal' On jul-ge mi - nu meel,

Sa wõid mind a - wi - ta - da, Mu waewa wä-hen-da-da Küll

lõ - peb mi - nu hä - da, Kui ta - had feel-da je - da.

2. Ehk waewawad mind nüüd Mu rasked patufüüd, Ma tahan, Jeesus, loota Ja Simult abi oota; Su hooleks ennast annan, Kas juren ma wõi elan.

3. Ehk surm mind suretab, Surm mulle kasuks saab: Sest Kristus on mu elu, Mu kõige kallim ilu, Mind surmast läbi kannab, Ja elu mulle annab.

4. Oh Issand Jeesus Krist, Sa andsid armulisti End risti peale puua, Et saaksid elu tuua Mull' wafel', ja meid kõiki Ka saata taewariiki.

5. Nüüd ütlen aamen tõest Ma kõigest jüdamest! Meil' anna armust jinna Su juure taewa minna, Et seal ka wõime järegeist Su nime kiita kõrgest.

H. L. 520.

E. Weingärtner 1609. —

G. Malan 1787—1864.

230.

(N. 487.)

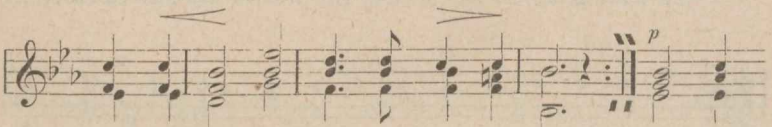
1. Do = ta, hing, oh oo = ta Iss = jan = dat ja

Te = ma pea = le loo = da, Ta on peas = ti = ja.

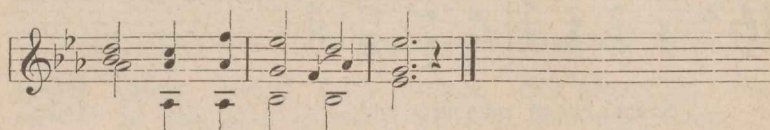
Dö wis-tis = te Väeb jull' foi = du = le, Tal = we

jä = rel tu = leb fuld = ne fe = wa = de. Mu = re =

de ma - rus ja hä - da sees On jull war - jaks

Su - mal, truu a - bi - mees.

2. Oota hing, oh oota Issandat ja, Tema peale looda,
 Ta on peastija. Kui langeb kõik, Sul on warjupaik, Kõngem
 kui su kaitsja pole laente käik. Ta on su aitja su häda sees.
 Meidki, Issand, aita, truu abimees!

ii. 2. 525.

3. 3r. Näder 1815—1872.

M. Sipp, 1854 — Nõe õp.

g) Vaste laulud.

Mel. Sch. v. Mann.

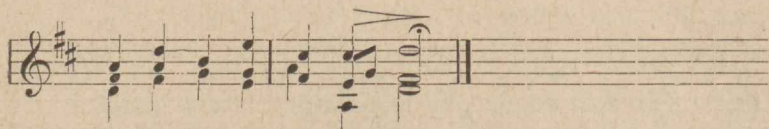
1. D = len Jee-su tal - le - ke, Nõõmus sest mu

hin - ge - ke: Jee-sus kar - ja - seks mull' saa - nud, Heldest

hin-ge fo - su - ta - nud, Mind Ta tunneb, ar - mas - tab,

Ni-me - pi - di ni - me - tab!

2. Tema helde hoiu all Olen kaunil karjamaal: Karjane mind õlal kannab, Mulle magust toidust annab; Ja kui tunnen jänu ma, Joodab Ta mind armuga.

Eks sa hõiska, hingete: „Olen õnnis talleke! Ja kui õhtu jõuab maale, Jõuan Sinu rinna naale, Karjane, seal hingan ma Üliõnnis lõpmata!“

ii. 9. 547.

Lutsc von Hayn 1724—1782

ii. p. Martin Lipp 1854 — Nõo õp.

Wiis waata felleš raamtaus nr. 26. B. 18.

222. Ma olen väike lapsuke Ja püüan õnnistust, Ma olen rannust nõdruke, Ei tea hakatust.

2. Sa olid, Õnnistegija, Mu heaks lapsuke! Sa ostsid oma werega mu hinge omale.

3. Müüd, armas Jeesus, anna Sa, Et tänada wõin Sind; Ma olen ilma kartmata, Et armastasid mind.

4. Ei ole jõudu ühtigi Mu waeše lapse käes! Seft aita, Jssand Jeesuke, Sa wägew abimees!

5. Mu jüda wõta omale, Siis, kallis Jeesuke! Sull eluhooneks olgu see, Sa minu armuke!

6. Kui kutsud mind siit ilma seeft Ju noorelt, mis on seft? Ma peasen mitme häda käest, Saan rahu igawest.

7. Kui wanaks pean minema Ja kaua elama, Mu kulla
Jeesus, aita Sa, Et usku pean ma!

8. Kui puhtaste saan eland ma, Seitseks jain ristitud,
Siis õnnist otsa saada Sa Ja anna mulle suud.

ii. L. 544.

R. S. Krahw Bingenndorf 1700—1760.

Wiis waata jelles raamatus nr. 157. P. 28a.

223. Mind, Jumal, kaitse armuga, Mu armast isa, ema
ka, Mu õdeji ja wendi Sa Kõik hoiu rohke abiga.

2. Kõik suguseltji õnnista Sa oma kalli armuga, Mind
hoia pattu tegemast Ja pühitse mind, oma last!

ii. L. 545.

J. Heermann 585—1647.

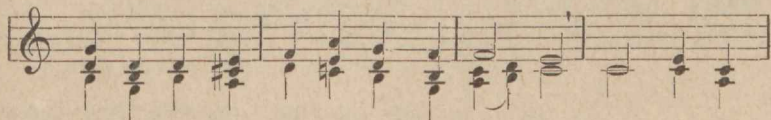
ii. p.C. Maurach 1824— Põltsamaa õp.

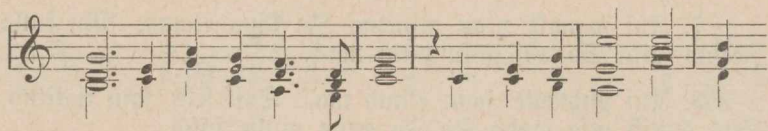
1. Oh õn-nis ma = ja, mis sind was-tu! | wõ-
Mis a = la = ti Sind te = re = ta = ma tõt-

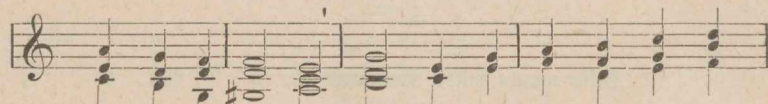
tab, Sa hin-ge sõ = ber, Issand Jeesus Krist, Kus
tab Kui arm-ja-mat ja kal = list kü = la = list,

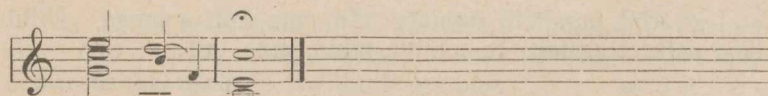
jü = da = med kõik tuu-su = wad sull' was = tu, Kõik jil-mad

fi = nu poo-le waa = ta = wad; Kus üks-fi ei fu kä =

suit ii = le as = tu, Kõik fi = nu sõ = na kuul-ma

no = be = dad.

2. Oh õnnis maja, kus ka lapsukesi Su juure kantak' palwe kätega, Oh laste sõber, kes ei hoidmast wäsi Meid suu-rema kui ema armuga, Kus Sinu jalgele nad liginewad Ning Sinu magust kõnet kuulawad, Ning aegaste Su kiitust hea-litfewad, Sind tundwad, oma armast Issandat.

3. Oh õnnis maja, kus Sa ligi oled, Kus rõõmus ükski Sind ei unusta! Oh õnnis maja, kus Sa aitma tuled Ning oled sõber, arst ning trööstija! Kust siis, kui päewa töö on otfa saanud, Kõik lähewad üksteise järele Nad sinna, kust Sind Issa läkitanud: Su juurde, kauni isamajasse.

ii. L. 534.

G. J. P. Spitta 1801—1859.

ii. p. Wilhelmine Eberberg 1861—1897.

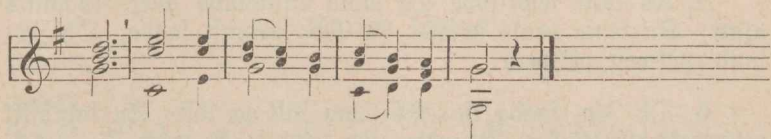
Katol. Kir. Kiuuse laul 1774.

1. Tu = ge = wad on Je = = su käed, Meed mind
Kui kõik sõb = rad lah = = ku - wad Sa mind

i = ga-wes = te hoidwad! Ei mu Ze = fus lah - ku
 üf = ji ma = ha jät-wad,

m'ust, See on mi = nu fin = del troost!

2. Mõistab hukka waenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud; Riisab kurat kurjaste, Jeesus teda ära wõitnud: Tema kostab minu eest, See on minu kindel troost.

3. Ei mind ükski wägi wõi Tema armust lahutada! Tema sõna räägib nii, kes wõib jelle wastu panna? Ei Ta iial lahku m'ust, See on minu kindel troost.

Klaanmann.

h) Palwe laulud ülemate eest.

Wiis waata jelles raamatus nr. 2. P. 174.

226. Issand Jumal, wõta kaitsta Meie keisrit armuga, Anna talle rohkest maitsta Oma heldust lõpmata. Hoia oma wõitnud meest Bahareti nõuu eest!

2. Kuldkroon kaduw; kallimaga Keisri pead ehita: Heldust õigust, waprust, õnne Talle krooniks walmista. Raua tema elagu, Glukrooni päriugu!

3. Ringi keisril' rahupäiwi, Rindlaks tee ta walitus; Tõusku tõde, õigus, rahu, Kadugu kõik kõwerus! Et kõik rahwas tema ees Elaks auusa elu sees.

Wiis waata jelles raamatus nr. 218. ehf 25. P. 116 ehf 117.

227. Meid, Issand, heldest aita, Ja Isa armu näita Sa
meie keisrile; Sa kaitse tema trooni, Et ta wõiks oma
trooni Meil' õnneks kanda ükšine.

2. Ka kõike keisrikoda Sa wõta õnnistada Meil' rõõmuks
alati; Sa tema peale waata Ja teda armust saada, Dh Iss-
sand, põlwest põlweni!

3. Dh Isa, saada ise, Et tema käsf ja käsi Su tahtmist
toimetaks, Et kõik ta ettewõte, Ja tegu ja ta mõte Su rahu-
riiki kaswataks!

4. Su Waim seks walgustagu Ja lahkest juhatagu Meid
ikka lõpmata, Kes tema trooni tugi, Kes tema järje ligi On
oma nõuu ja teuga!

5. Nii wõta ühendada Ja armus kinnitada Meid omast
heldusest, Et seuks teu, tõega Maad, rahwast armu wäega Kuld
rahufide ülewest!

6. Ja wiimaks, Issand, ise Su isakoja jisse Sa fogu rän-
dajad, Et armujärje ligi Wiiks Sinu armuwägi Nii ülemad
kui alamad!

ii. 2. 549.

C. Harmé 1778—1855.

iii. p. M. Lipp 1854 — Nõo õp.

Wiis waata jelles raamatus nr. 176. P. 201.

228. Dh Issand Zumal, suurest wäest Meil keisrit armust
hoia, Ja teda aita rohkest käest Ja Waimuga weel
wõia, Et truuste Sind teeniks ta, Siis tema warjus isamaa
Weel kaua rahu maitseb!

ii. L. 551.

J. Bergmann 1856 — Paistri õp.

XXII. Surmast, ülestõusmisest ja igawesest elust.

a) Surma laulud.

3. Erüger'ist parandud.

239.

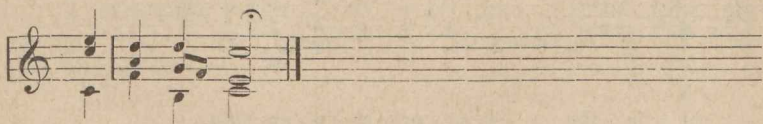
(B. 161)

1. Jeesus, Dnnis = te = gi = ja, Dn mu loo = tus kun =
Se = da te = an : Te = ma = ga Surmas = ki ma jul =

ni e = lan, Kui ka pi = me surma = öö Saadab hir =
ge o = len,

mu mi = nu = le.

2. Jeesus, peastja elab weel, Sest ma saan ka elu näha,
Elan pärast taewas seal, Surm ei wõi mull' hirmu teha; Jeesu
liige olen ma, Mind ei jäta maha Ta.

3. Ühte olen Demaga Igaweste kofku antud, Oma usu =
käega Dema külge finni pandud: Sest mind surm ei hirmuta,
Ega Demast lahuta.

4. Piha olen, pean ka ütskord jälle põrmuks saama; Seda
tean, Siiski ta Saab mind mullast äratama, Et wõin Dema
auu sees Jkka feista Dema ees.

5. Jumalat siis tõeste Saan ma omas lihas näha. Seda
ujun kindlaste, Sest mu Jumal võib kõik teha; Ka jes ihus
igawest Saan ma näha Jeesusest!

H. E. 572.

Br. Kaurwür. pr. Luise Heintlette 1627—1667.

Mitte waga ruttu

R. Veigtländer 1827—1858.

1. Ias' ma läen, Ias' ma läen Ein-na, kus ma Jee-

sust näen! Se-da üf-ji ta-ga nõu-an, Et ta pal-ge

et-te jõu-an, I-ga-wes-te jin-na jään.

2. Walgusta, walgusta, Päike, pilwed kauta! Seda aega
ootan wäga, Millal kõige wagadega Näen Su palet rõõmuga.

3. Ingli heal, ingli heal, Kostab minu wastu seal! Kus
on tiivad, kus on tiivad Mis mind hädaorust wiivad Siio-
nisje täna weel!

4. Taewa linn, taewa linn, Oh et seal ju oleksin, Ja ta
pärliwärawates, Tema kuldseis uulitfates Oma Jeesust kiidaksin!

5. Paradiis, paradiis Sinu wilja maitsten siis! Sinu elu-
puude wilus Näen ma Jeesust taewa ilus. Oh kui õnnis olen siis!

H. E. 580.

G. Fr. Knaf 1806—1878.

ii. p. B. Rentmann 1861 — Kullamaa õp.

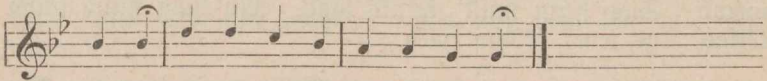
Mich. Brand 1609—1667.

(R. 94.) 1. Üü = hi = fe = ne, ü = ri = fe = ne Dn küll mei = e e =

lu! Nii kui u = du rut = tu tõu = seb, Ja ka wars-ti jäl = le

wa = ub; Nii ka mei = e e = lu fa = ub.

2. Üürikesed, lühikesed Dn jün meie päewad. Nii kui jõed alla jookswad, Laened ruttu mööda läewad, Kawad ka meie päewad.

3. Lühikene, üürikene Dn kõik rõõm maailmas. Walu hood ja lusti laened, Meile tulewad ja läewad: Nii on meie rõõmu päewad.

4. Üürikesed, lühikesed Dn maailma asjad! Kõik mis näeme, läheb hukka: Jumalast jün kinni hakka, Siis jäed kindlasti seisma ikka.

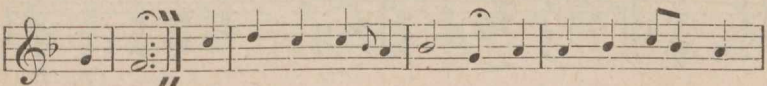
ii. E. 581.

Wiiji Komp. ühtlasi jelle laulu lüuletaja.

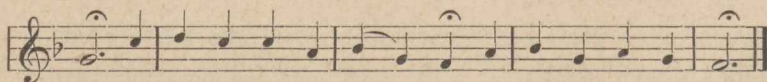

(R. 242.)

1. Ma püü = an kõi = gest hin = = gest Üht õn = niit ot =
Et jün on hä = da roh = = kest, Gest nõu = an ä =

ja nüüd, Mu lust on ä = ra min = na. Oh Jee = sus, wõ = ta
ra jüt:

mind Seft fur=jast [il-mast fin = = na, Kus ing-lid kiitwad Sind;

2. Sa oled lahti ostnud Mind patust, põrgu wäest, Sa oled ära peastnud Mind kõigist waenlastest; See peale mina loodan, Ei karda midagi, Ma Simult armu ootan, Kui Sinu lafsufe.

3. Ehk magus küll on elu, Surm wäga wiha mull', Et temast tuleb walu, Ja teeb mull' haiget küll: Kui Jeesus hinge wõtab, Siis surm mull' kasuks jääb, Mu hing nüüd sinna tõttab, Kus tema rõõmu näeb.

4. Nüüd palun mina: Anna Mull' õnnis tunnike, Mu Jeesus, taewa kanna Siit minu hingele Ja anna feda elu, Mis oled saanud Sa Küll raske surmawalu Ja werehigiga.

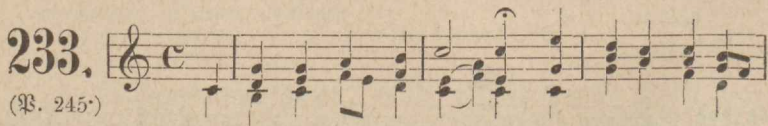
5. Oh wõta kinnitada Mind, armas Jeesufe! Oh wõta kaswatada Mu usku heldeste, Et mina wõitlen kindlast. Siis Sinust õpetud Wõin mina laulda rõõmsast: Nüüd kõik on lõpetud!

Ch. Knoll 1563—1621

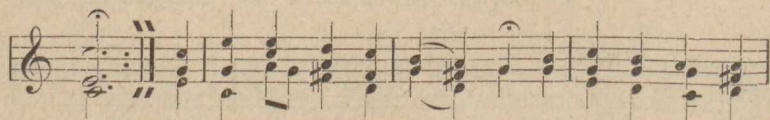
ii. 9. 586.

ii. p. Joh. Hermann 1660—1715. Karula õp.

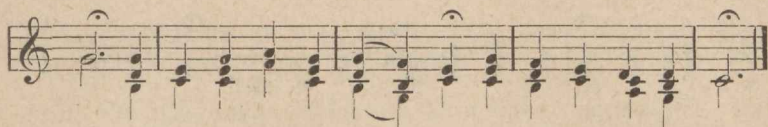
Melch. Teschner, 1613.

1. Ma ta-han jät = ta ma = ha Sind, kawal il-ma-
Ei ar-mas = ta = da ta = ha Siud fi-nu pa-tu-

maa,
ga; Hea e = lu on seal tae = = was, See jä = rel i = gat =

fen, Seal po - le mi - na wae - - was, Kui fiin Su omaks jään.

2. Tee minuga kui tunned, Oh kallis Jeesuke, Ma palun,
et Sa annad Mull' aral' wõimuse. Kui pean tundma valu,
Siis jeda lühenda, Nii lõpeta mu elu, Et õndsast suren ma.

3. Mu hinge põhjas hiilgab Su nimi ja Su rist, Ja rõõ-
mustust mull' saadab, Oh Issand Jeesus Krist! Mu hädas
ilmu mulle Seesama palgega, Mis risti peal Sul oli, Kui
mu eest jurid Sa.

4. Mu hing ka peida Sina Su püha küljesse Ja aita
teda minna Su auuriigisse. Küll õnnis on see olnud Siin
kurja ilma peal, Kes Sinu juure tulnud Ja rõõmsast elab seal.

5. Mu nimi pane üles Ka elukirjasse Ja pea omas süles
Mu hing siis ühtlasi Seal nendega, kes saanud Su riiki auu-
ga; Siis suu ja süda võtavad Su truudust tänada!

II. 9. 587.

Bal. Serberger 1562—1627.

2. Bourgeois 1547.

(B. 288.)

1. Mi - nu hing, oh o - le rõõ - mus Ja kdit kurbtuft
Sest jind kä - sib Issand Kris - tus Hä - da - o - ruft

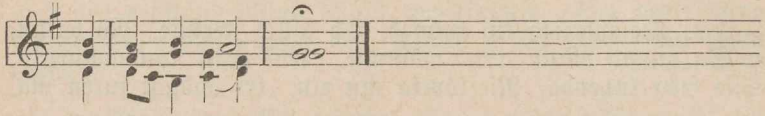

u - mus - ta,
lah - ku - da,

Wa-lust, hir-muist pe - ad ja Rõõ - mu jis - se

mi - ne - ma, Mis on kal - lis ii - le mää - ra, Mis ei ii -

al lõ - pe ä - - - ra.

2. Ööd ja päevad kispendasin, Hüüdsin appi Jumalat, Sest et risti waewa tundsin Gulgal peale tulewat. Nagu ootab rändaja, Et tee otja jõuaks ta, Nõnda elu otja ootsin, Ühest päewast teise lootsin.

3. Kristus, kes Sa koidutäheks Üles tõusid minule, Sind ma kutsun abimeheks, Ara jää must kaugele, Et ma rahu, rõõmuga Täna saaksin lahkuda. Sina tulid lunastajaks, Ole mulle teeks ja rajaks!

4. Sinu külge ennast peidan, Kui mu ees on jurma tee; Sinu haawust läbi tõttan Jämaale, taewasse; Seal, kus kauris paradüis, Kuhu Su arm rõõwli wiis, Sinna Sa mind saadad ise Igawese auu sisse.

Wana Prants. r. laul a. 1600.

ii. P. 589.

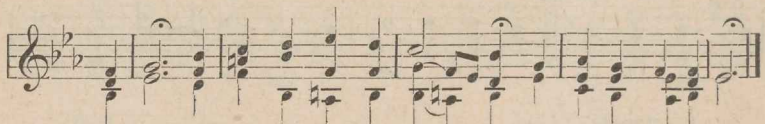
ii. p. C. C. Malm 1837 — Kapla õp.

Cantor Melch, Vulpius, 1560—1616

(P. 9.)

1. Mu e - lu Kris - tus i - - - je, Surm mul - le ka -

juks ka, Tall' annan hin - ge - fe - - - je, Siis õndsast lahkun ma.

2. Suur hinu on mul minna Siit ilmaſt röömuga, Su juure, Kristus, jinna Su riiki pärima.

3. Ma olen wõinust saanud Siin häda, waewa sees, Et mind on lepitanud Mu Jeesus, abimees.

4. Kui tahtwad kinni minna Mu silmad, kõrwad, keel: Siis, Jeesus, kuule Sina, Kui mina õhkan weel.

5. Kui süda, meel ja mõte Kui külinal kustuwad, Mind wõta oma kätte, Kuis Sina tõutad.

6. Kui, Jõsand, tahad seda, Et pean lahkuma, Siis lõpeta kõik häda, Et rahus furen ma.

7. Laf' mind Su külge jääda, Kui usklik lapsuke Ja elu nõnda seada, Et saan siit taewasje.

8. Seal alati wõin kiita Sind, Kristus, Jõsaga, Ja Pühäl' Waimul' näita Suurt auu lõpmata!

ii. l. 590.

Stolbergi krahwi pr. Anna, 1600.

ii. p. J. Hermann 1660—1715 Karula õp.

Enne 1600 a.

(B. 88-a.) 1. Su hoo-lets en-naſt an-nan ma, Dh Ju-mal, i - hu,

hin-ge = ga: Kui e-nam päi = wi fin = gid Sa, Siis ta-han ma Ka

ra = hul ol = la ſel = le = ga.

2. Mu elu aeg on Jsa wäes, Mu surmatund ka Tema käes. Mu juuksid, Zumal, loed Sa, Su tahtmata Ei ükski neist wõi kaduda.

3. Siin ilmas rist on, häda, waem, Mu elu on kui meres laew; Mis meie ilmas elame, On üürife; Kes tark on, wõitleb wahwaste.

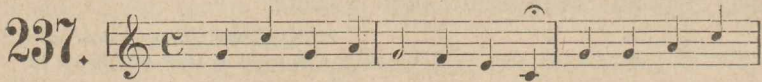
4. Oh Jeesus, kallid Jsa Tall, Mu eest Sa olid koorma all, Mu peale armust halasta, Ja paranda Mu häda oma werega.

5. See peale: N amen — ütlen ma, Meil' õnnist otfa walmista! Oh aita, et juit ühtlasi Su riigisse Ka saame, jääme järgeste!

U. S. 600.

Sch. Bappus 1549—1610.

Sak. Hinge, 1678.

(P. 196.)

2. Surma laps on i = ni = me = ne, Ei = ha on kui
Kõik mis e = lab, ka = ub en = ne Kui ta tõu = seb

lil = le = fe;
uu = es = te.

S = hu pe = ab mul = lats saa = ma, Kui ta

pe = ab ü = les tõusma Sel = le auu = ga e = hi = tud, Mis

on taewas walmis = tud.

2. Sellepärašt tahan mina, Kui on Jsa tahtmine, Selle elu maha jätta, Ära minna rõõmsaste. Sest mu Jeesu wermes, haawad Minu hinge lunastawad; Tema ristifurma wäes Olen rõõmus furma sees.

3. Jeesus minu eest on furnud, Tema furm mu kasuks on; Dnistust Ta mulle toonud, Sest mu süda rõõmus on, Kui ma ilma kära jätan, Taewa rõõmu poole tõttan, Seal saan näha lõpmata Jsa, Poega, Waimu ka.

4. Seal saan maitsta rõõmu elu, Kus ju tuhat hingekest Kandwad taewa püha ilu, Teeniwad seal Jeesukest. Seal, kus feerawimid feiswad, Kaunid laulusid ka laulwad: Püha, püha, püha on Jsa, Poeg ja Püha Waim!

S. G. Albinus 1624—1679.

ii. L. 601.

ii. p. 8. H. Hörschelmann 1833 — [Dr. theol. Tartus.

b) Matmise laul.

Joh. Stabl, 1540.

(B. 37.)

1. Küüd furnu ke - ha ma - ta - me, Ja u - su - me

tõik kindlas - te, Et wiimfel päewal röö - mu - ga Ta jäl -

le tõu - seb e = la^{ma}.

2. Muld tema on, ja mullaks saab, Sest Jumal teda ära - tab, Kui furnud ja ka elawad Kõik kohtu ette tulewad.

3. Hing elab ikka Jumalas, Kes tema peale halastas, Ja mõttis Poja werega Ta patust teda puhasta.

4. Kõik tema mure, waew ja piin On õndsja otsa jaanud
 juin; Ta kandis risti ilma peal, On furnud, elab siiski weel.

5. Ta keha magab rahuga, Hing elab ilma waewata, Ei
 karda enam wiletsust, Saab wiimsel päewal rõõmustust.

6. Siin oli tema risti all, Seal elab ta nüüd Jumalal',
 Nüüd lõpnud otsa tema waew, Ta paistab selgest nii kui päew.

7. Nüüd jätkem teda magama Ja läki koju rahuga, Meid,
 armas Jeesus, walmista, Sest surm meil' tuleb nõnda ka.

8. Meid, helde Jeesus, awita! Kurati wäest ja patust ka
 Meid peastjid oma werega; Ku olgu Sulle lõpnata!

H. 2. 606.

M. Weifs † 1540.

d) Ülestõusmisest, wiimsest kohtust ja igaweseist elust.

1598.

239.

(B. 355.)

1. "Ar-ga = fe!" nii wa = hid hüüd = wad Ja lin = na
 Sü-da = yö on tät = te jõud = nud Ja wa = hi =

fõrgeist tor-nist laul = wad: "Se = ru = ja = lem oh är = ka ja!"
 me-hed on ju hüüd = nud: "Oh tar = gad neitsid, tõuske ka

Ja wõt-ke lambid nüüd, Sest peigmees oo = tab teid! Hal =

le = lu = ja! Nüüd ru = ta = fe, Et o = le = te Kõik

walmis te = ma pul = ma = le!"

2. Wahid laulwad, Siion kuuleb, Ta jüda väga rõõmus = teleb, Ja ärkab, tõuseb rutuga; Peigmees tuleb taewast auus, Ning armu wäes ja taewa jõuus, Ta walgus paistab selgest ta. Oh tule, kallis peig! Oh Jeesus, Isa Poeg! Hojianna! Ju tuleme Nüüd peiuks, Ta kalli rõõmu lauale.

3. Kiitust laulgu meie healed, Auu, kiitust taewa hulga keeled, Et hüüdku kanded, pajunad! Wärawad on pärlist tehtud, Su linnas, kus meid siis saab nähtud, Kus inglid wastu tulewad. Ei näinud filmad weel, Ei kuulnud kõrwad teal Säärast rõõmu; Nüüd hõiskame Ja laulame Suurt halleluja rõõmfaste.

H. Nicolai 1556—1608.

ii. 2. 615.

ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õp.

H. Alberti 1604—1651.

(P. 77.) 1. Oh kui õnd = sad on need pü = had taewas, Kes

nüüd po = le e = nam mingis waewas: Nad peasnud ä = ra,

Meid weel pe = ab wangis il = ma kä = ra.

2. Ilm ep ole muud kui wangikoda, Kus on kartust, hirmu, waenu, sõda, Sest siin on ikka Häda, muret, kurwasust ja wiga.

3. Uga taewas pole seda karta, Seal wõid julgest röömus rahul seista; Kui saad ja sinna, Ei su rööm seal vähemaks wõi minna.

4. Kristus pühib nende filmad ära, Kes siin nuttes tunnud ilma kära; Seal sinu kõrwad Järgest ingli röömulaulu kuulwad.

5. Küll siis röömsast tahan ära jõuda, Kui mind Jumal wõtab taewa nõuda, Kes tahaks jääda Veel maailma, kus on häda teada?

6. Oh siis, armas Jeesus, meie tötta Ja meid kurjast ilmaist taewa wõta! Ei siia jääda Taha, kel seal parem ase teada.

Il. 2. 628.

Simon Dach 1605—1659.

M. Franck 1580—1639.

1. Je = ru = sa = lem, sa! pü = ha tae = wa linn,
Et ma kord si = nu jis = se jõu = af = sin,

Ma oo-tan wa = lu = ga, Kõit il = ma-maad ma jä = tan
Mu sii = da ra = hu = ta.

Siis ma-ha rõõm-fas-te, Ja ar-mu tii-wul tõt = = = tan

Siit ä-ra ü-les-je.

2. Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh millal jõuad sa, Et minu igatseja hingeke Saaks ilmaft lahtuda? Ma teda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma pärismaale Wõiks minna elama.

3. Ja filmapilgul tõusen ülesse Siis taewa poole ma, Ja minuft jääwad maha kaugele Maailm ja häda ka. Hing üles-poole nõuab Elia wanfriga, Ja ingliwägi jõuab Ta wastu lauluga.

4. Sa püha linn, sind teretab mu keel, Uks mu eest lahti tee! Su ammuft ajast igatsees mu meel Su aau järele. Müüd olen ma sind näinud Ja rõõmuft läigib film! Kõik waew on otsa läinud, Mis mulle saatnud ilm.

5. Ja rõõmu kõla, pasunate healt Ja laulu helinat On igaweseft ajast kuulda sealt, Et taewad kõlawad. Kuis laulsid jüamaale Kõik inglid südamest, Nii meie: Jumalale Au olgu igawest!

J. M. Meyfart 1590—1642

ll. 2. 616*

ii. p. C. C. Malm 1837 — Kapla õp.

Dr. Martin Luther 1483—1546.

(N. 202.)

1. See aeg on tõ-est uf-je ees, Et Kristus tul-
Sealt taewast suu-re a-mu sees, Ja rahwalt a-

la jō = u = ab Siis naer küll he = ab lõp = pe = ma, Kui tu = les
ru nõ = u = ab:

pe = ab mi = ne = ma Kõik maa ja tae = was huf = = ka.

2. Siis ingli heal ja pafunad Du kõigis paigus kuulda,
Kõik furnud ülestõusewad, Mis enne pandud mulda; Kes aga
alles elawad Ja fiin maailmas liiguwad, Meid muudab Ju=
mal uueks.

3. Siis raamat lahti tehaff' jeal, Sest kuuleb noor ja
wana, Mis tema teinud ilma peal, Kõik rahwa töö ja sõna;
Siis igamees saab igawest Kõik palka oma teu eest, Kes head,
kes kurja teinud.

4. Kes taewa Jsa sõna healt! Ei ole kuulda wõtnud,
Waid ööd ja päewad fiit ja sealt Du tühja rikkust nõudnud,
See peab warsti minema Siit kurja waimu feltjiga Kristu=
felt ära põrgu.

5. Oh Jeesus, ole abimees, Mind wõta armu hoolde, Et
olen elukirja sees Ja hoiu minu poole! Ma usun feda süda=
mest, Et Sina surid minu eest Ja maksid minu wõlad.

u. p. 631.

B. Ringwaldt 1530—1598.

Wiis waata selles raamatus nr. 143. P. 259.

243. Kui purustaja pisselööök, Kui surmatooja teraw mõel
Du sõna igawene: Aeg ilma hakatuseta, Aeg ilma
lõpetuseta, Waat see on igawene! Kui selle peale mõtleb meel,
Jääb hirmu pärast kinni keel.

2. Kõik ilma walu, waew ja nutt Du ükskord ära lõppe=
nud, Kui kaua ta ka kestab. Kes igawest walust weel, Kui

põrgutules põled seal, Su hinge ära peastab? Kes pidand
põrgu minema, Ei enam sealt see wälja saa.

3. Sa täna weel wõid peaseda, Siis meelt weel täna pa-
randa Ja patu elu jäta: Ehk homme jäänd ju hiljaks see,
Ehk homme juba wiiaakse Sind püha kohtu ette! Et elad, täna
pööra weel: Ehk homme teine järg on eel.

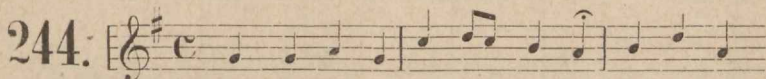
4. Maailm küll wäga meelitab Ja kurat taga kihutab,
Et liha tahtmist teeksid: Oh ära anna järele, Waid pea usku
kindlaste, Et eluteele jääksid! Kes iial eluteele jääb, See üks-
kord õndsast taewa läeb!

II. L. 622.

Soh. Riist 1607—1667.

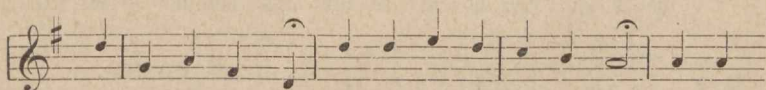
It. p. S. Bergmann 1856 — Raistu õp.

S. R. Nite, 1625—1673.

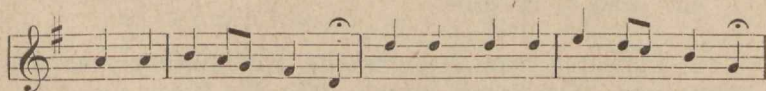

(B. 184.)

1. Oh kui õndsad on need hinged, Kes siin See-

ju kül-jes hingwad, Ke-da Te-ma ar-mu-ga D-maks

ja-üks nõnda wõitnud, Et nad kõik ka Tal-le jät-nud

D-ma i-hu hin-ge-ga.

2. Kui nad ju nii suurel auus Siin jes waeles hädaorus,
Oh kui palju suurem weel Nende au ja õnn on taewas, Kus
nad pole enam waewas, Kus on kuulda rõõmu heal.

3. Seal kõik inglid kummardawad, Oma palge kinni kat-
wad, Seistes Jeesu trooni ees. Seal ta pruut wõib ta ees
seista, Katteta ka jilmad tõsta, Tema peale waadates.

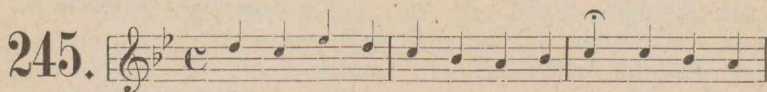
4. Issand Jeesus, mulle anna Siget kuninglikku waimu
Ja ka kuninglikku meelt, Et wõin hinge puhtaks hoida, Sinu
omaks ikka jääda; Anna jõudu ülewelt!

ii. 2. 627.

Ch. Fr. Richter 1676—1711.

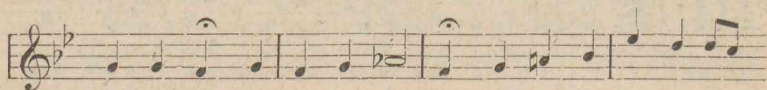
ii. p. C. Maurach 1824 — Põltsamaa õpetaja.

Kuulka Bach'i teine poeg: C. P. E. Bach, 1714—1788.

(P. 105.)

1. Ü - les tõusma pe - ad o - me - ti, Mu i - hu,

pe - a - gi, Kui u - ni läi - nud; Su Eo - ja i - se tei -

mud Sind e - la - waks.

2. Küllwatud saan üles tärkama, Kord tuleb koguma Mu
Issand jeda, Mis Temas furnud: teda Ma kiidan siis.

3. Tänu, rõõmupisarate päew, Mu Jeesus, Sinu päew!
Kui hauas mina Saan küllalt hingand, jina Wind äratad.

4. Siis kui unistajad oleme Ja rõõmsalt ruttame Su
feltjis taewa; Teekäija tüli, waewa Ei tunta seal.

5. Mina elan siis Su palge ees, Mu helde wahamees;
Su nägu kannan, Sull' järgest auu' annan: Halleluja!

ii. 2. 634.

Fr. Gottl. Klepitor 1724—1803.

ii. p. C. E. Malm 1837 — Rapla õp.

246.

R. Weigländer 1853

cresc.

1. Röö-mu ra-hu-maalt ja pe-ad leid-ma

he-ad, hing, fui kot-fas töu-fe fa ü-les-

se ja ä-ra wä-ji! See-fu kä-ji

wö-tab lah-ti wä-ra-wa.

M. Hasjelbarth'i kor. r.

2. Küll ma jooksen, küll ma nõuan, funni jõuan nende
seltsi, kes ju seal kiitwad Talle kummardades, rõõmustades,
kõlab nende heal.

3. Jeesus, wend, et saada ise sadamasje minu laew ja
peasta mind Ilmast ära oma riiki nende liiki, kes seal rahus
kiitwad Sind.

4. Ilma kaju ma ei taha, jäägu maha petis ilu, heitlik
au! Mis on jäädaw, tahan nõuda, taewa jõuda, on mu hinge
ainus nõu.

J. P. G. Mendorf 1693—1773.

n. p. 629.

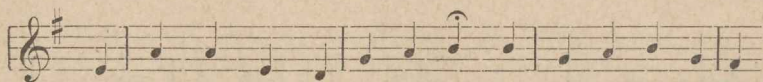
ii. p. G. G. Malin 1837 — Rapla õpetaja.

Ülestõusmise laul.

Wäga wana kir. laul.

(N. 100. 1. Kristus on tõus = nud, Kõigest piinast peasnud;

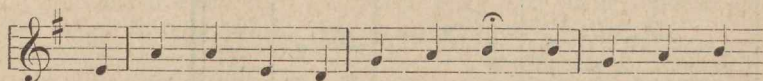
Seft rõõm meil pe = ab = o = le = ma, Meid ta-hab Kristus rõõ =

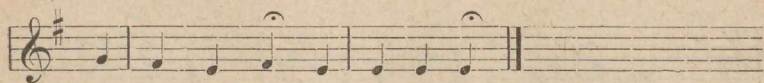
mus-ta. Kii = ri = e = leis!

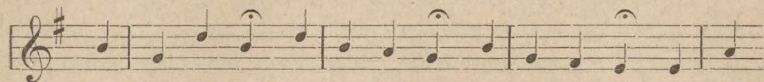
2. Kui ta po=leks tõus = nud, Ilm o = les huf-fa läinud;

See = pä = rast et ta tõu = jis tõest, Siis kiit = fem Kris =

tuft fõi = gest wæeft. Kri = ri = e = leis!

3. Hal = le = lu = ja, hal = le = lu = ja, hal = le = lu = ja, Seit röö =

mu meil peab o = le = ma, Meid ta = hab Kris-tus röö =

mus = ta. Kri = ri = e = leis.

11. 9. 204.

12. aastajajast.

H. C. Breidenstein 1796—1876.

(F. 388.)

1. Hin = ge jõe = ber See = = juš Sa truu kar = ja =

ne, Sind ma nõu = an, et su fel = = guš If = ka pais = taks

mi = nu sees; Wiina = puu ju küll = ges Of-saks o = len,

an = na ram = mu, ar = = must!

2. Mita mind kõik teha Mis Sa nõuad teal, Et ma muud ei võikski näha, Kui mis tunneb Sinu meel. Juhata mind selgest, Issand, Sulle annan ennast täiest.

3. Käi mu eele, Jeesus, Minu eluteel! Siis ma püüan et Su walguis, Jkka läigiks minu eel. Riitust laulan Sulle, Hinge sõber, Jeesus, jää Sa mulle! W. S. 1852—, luvl. 30, X 1906.

(Soome foraal.)

M. G. Hagfors.

249.

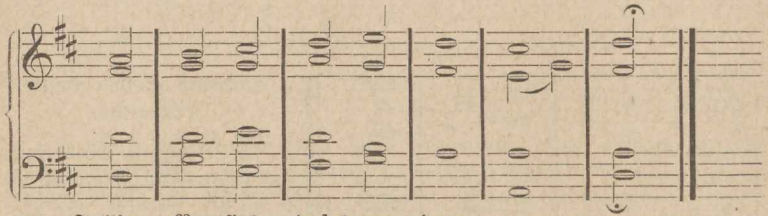
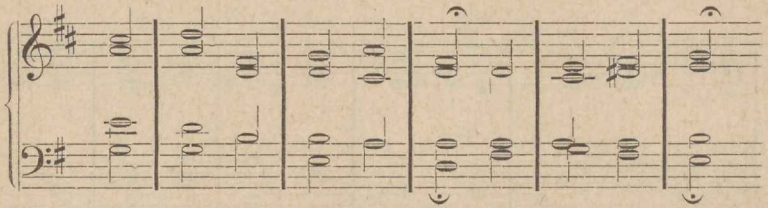

Tallinna Soome fogud.
pruugitaw.

Selle wiisile wõib sõnu
wõtta: Nr. 3, 5, 14, 43,
65, 76, 85, 112, 120, 141,
157, 177, 211, 223, 224,
238.

(Rootsi foraal.)

250.

Tallinna Rootsi koguduseš pruugitaw.

Selle wiistle wõib sõnu wõtta: Nr. 236. — II. L. raant.: nr. 195, 600, 604. —

(Rootsi k. laul: „Dig, helge Ande bedje vi.“)

R. S. 1852—, komp. a. 1890.

251.

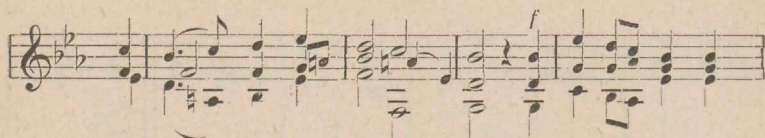
See wiis on Tall. Kootsi kog.
juba 20 aast. pruugitan.

Dr. Silber 1789—1860.

252.

1. Oh wõ = ta mind mu Su = mal, kae fõr = wa = le, Et

tee mul, jõu = e = tu = jel läeks tae = was = se Ei suu = da üt =

fi as = = tu ma sammu = = gi, Seft fi = ru = ta mull'

was = tu käed a = = la = ti,

2. Su armu julle aje mull' juhata, Seal rõõmus, wae-
was lase mind puhata. End siina ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustayast.

3. Kui ma ei saagi aru su armust weel, Sa wiid mind
läbi maru ka surma ööl. Seft wõta mind mu Jumal, kae
kõrwale, Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasfe.

(„Meie laulud“ —)

Julie v. Hausmann.
ii. p. A. Zürgenstein.

Lisa.

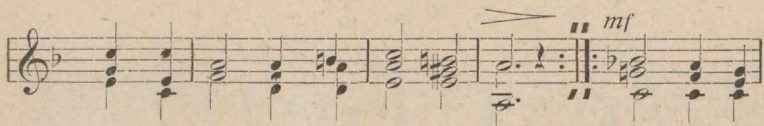
1. Боже, Царя храни!

Торжественно.

Mefstis Emow 1799—1870.

Бо - же - ца - ря - хра - ни! Силь-ный державный, царст-
Zumal Keis-rit fait - je ja! Wä - ge - walt, wahwalt wa-

вуй - на сла - ву, на сла - ву намъ! Царст-вуй на
lit - je mei - le ja fii - tu = jefš! Waen-las-tel'

страхъ вра-гамъ, Царь пра - во - слав - ный, Бо - - -
mht - lu = jefš, õig = = las = tel õn = nefš, Zu = mal

же, Ца - ря хра - ни!
Keis - rit fait - je ja!

2. Süda, oh jäta ja — Lootus.

Bruno Rätzig.

1. Sü-da, oh jä = ta ja, mü-red mis tüh = jad ka,

ei ai = ta find, Loo-da ja S = ja peal, Ta aitab

if = fa teal, Ei ui-nu teal. Loo-da ja S = ja

peal Ta ai = tab teal.

2. Vileksed wälja peal, kes ehitab neid seal nii hellal käel?
 Eks Jumal teinud teal, neid ilul õilmel seal nii hellal wäel,
 Eks Jumal teinud teal, nii hellal käel.

3. Linnuksed okste peal mureta laulwad seal nii rõõmsaste'
 Neid toidab heldel käel Ista seal armu wäel, jah armu wäel,
 Neid toidab heldel käel ja armu wäel.

4. Jsa laps, kuule sa mis ütleb armuga ju Jeesus Krist:
 "Jäta sa muret teal, ei aita need sind seal, looda Ta peal,"
 "Jäta sa muret teal, looda Ta peal!"

Juljus. Sturm
 ü, p. B. S. —

3. Maga rahus! Sõulu laul.

Pitka ja hõrnalt.

viis S. Mair.

p

Ma-ga ra-hus sõi-me sees, tae-wa ing-lid seiswad ees —

cresc.

ma-ga, eks sa pe-a-ge wae-wa riis-ti mait-se!

dolce Ma-ga ra-hus sõi-me sees, seal sõi = = = me

Ma-ga seal, maga ra-hus sõi-me

Ma-ga ra-hus sõi = = = me

fees!

fees! Tae-wa ing-lid wal-wawad, jah! ui = nu, ui = nu

fees!

weel ra = = hu fees! fees!

rit.

1 2

B. S. Sõulu 1901.

4. Armaſtus.

Sollalt.

B. S. 1878, Kolgas.

1. Ar = mas-tus, ja ii = lem a = ſi, ar = mas = tu = ſeft

mf

an = tud meil' ar = mas = tus, oh an = na i = ſe,

cresc.

2. Armastus meid kõiki köidab, armastus meid röömsaks teeb! Armastus kõik paha võidab, armastus meid taeva viib.

3. Armastus meid kutsub seia, Armastust teil' näitama, Armastuseft nüüdki teie, armastust saat' maitseada.

4. Armastus kui suur su vägi, Armastus, ja põhjata, Usk ja lootus lõp'wad ära, armastus jääb lõpmata. —

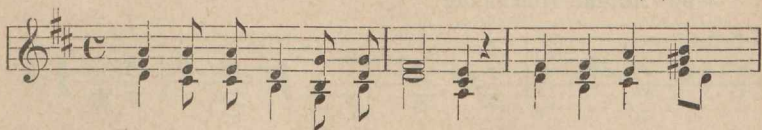
3. Schütz 1872, Raplas.

5. Liturgia 1897. aasta agenda järele.

1

Wastu laulud.

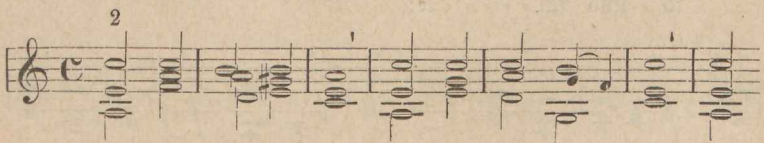
Kolme h. f. B. G.

jääb i - ga - we - fest a - jast i - ga - wes-te. A - - - men.

Is - sand ha - las - ta, Kris-tus ha - las - ta, Is -

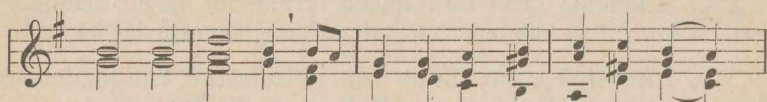
Is - sand ha - las - ta, Kris-tus ha - las - ta, Is -

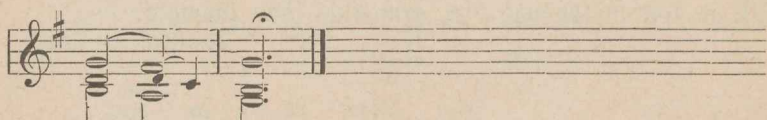
sand ha-las - ta!

A - - - men.

Sa

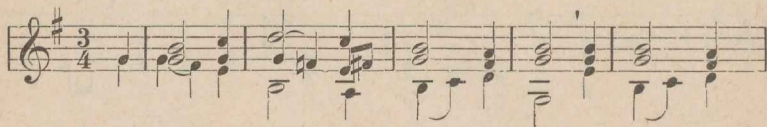

maa-peal ra - hu ja i - ni - mes - test he - a meel.

A - - - - - men.

4 b) Koraal, (rhythmisch)

Au fii - tus ol - - gu i - - - ga-west Kolm - ai - nu
Et te - ma suu - rest hel - du - sest, meid a - - wi

Su - ma - la - - - - - le, Meist he - - - a meel on
ta - nud jäl - - - - - le!

Su - ma - la, suur ra - - hu põlv on tae - wa all, kōit

waen on ot = = fa faa = = = = nud.

4 d) Paastu ajal, (rhythmisch)

Oh süü-ta Tall, oh Jee = = = = sus, find ris = ti küll-
Suur o = li ji = nu kan = = na = tus, ehk find küll kur-

les sur = ma = = = ti, Kõik pa = tud ji = na kand-
jaft põ = la = = = ti,

fid, ja en-nast peastjaks and = fid: Meil' an = na ar = mu,

oh Jee = sus, Meil' an = na ra = hu, oh Jee = sus!

5

6

Sa ji = nu wai = mu = = ga! A = men, A = men!

7 a) *f*

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - - ja!

7 b) *f*

Krii - tus ol - gu Sul - le, oh Kris - - tus!

7 d) (Paastu ajal.) 8 Pealaul, jutlus, tantolilalm.

A - - - men. A - men, A - men, A - - - men!

9 a)

Sind, Jumal, kii - da - me! Sind, Issand, tä - na - me!

9 b) 9 d)

Kuu - le meid, armas Issand Jumal! Mi - ta meid,

9 e)

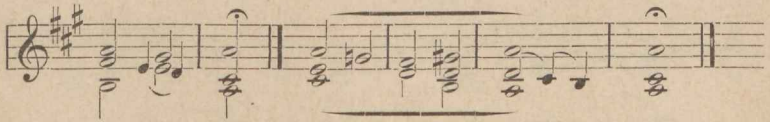
armas Issand Ju - mal! Oh Tee - su - fe, oh

fuu = le mind, oh fuu = le mind, ma ta = han it = = fa

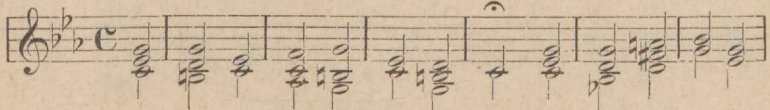
(Kui laupüha on.)

(Lauar. laul.)

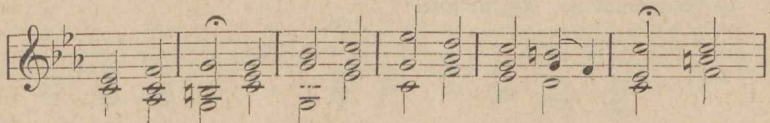

fii = ta Sind. A = = = = = men.

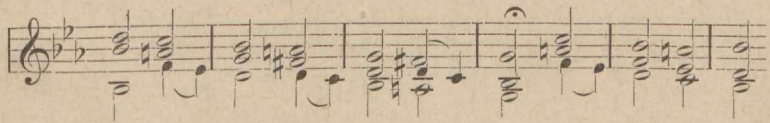
9 g) (Kui laupüha ei ole.)

Müüd laulgem A = men röö = mu = ga, Meid, ar = mas Isfand,

a = wi = ta, et mei = e findlašt u = ju = = me, et

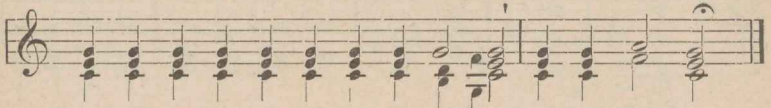

mei = e pal = weid kuul = dat = = se, Su sõ = na pea =

le jul = ges = te fiiš A = men mei = e lau = la = me.

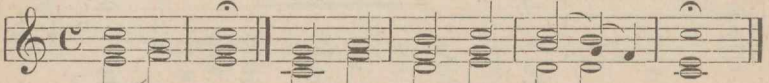
10

S = ga = we = jest a = jast i = ga = weß-te: Hal = le = lu = ja.

11

12 a)

A = = = men. A = men, A = men, A = = = men!

b) ehf:

A = men, A = men, A = = = = = = = = = = men!

10 Lauapühäl 9e Amenl järel:

11

Sa fi = nu wai = mu = ga! Mei = e tös =

12

ta = me fii = da = med Su = ma = la poo = le. See

13

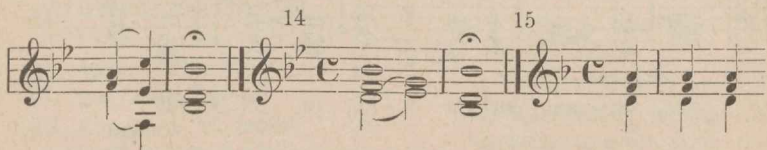
on öi = ge ja fo = hus. Pii = ha,

pü = ha, pü = ha on Is = sand! Ja tae-was

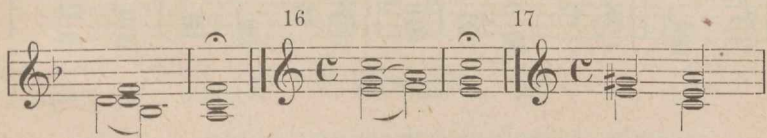
ja maa, ja tae-was ja maa on Te = ma au =

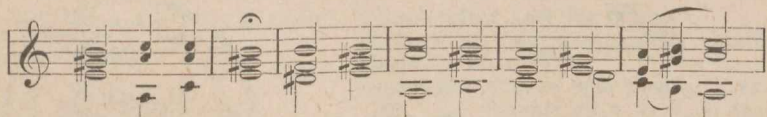
u täis! A = men. Seit Si-nu

pä-ralt on riit ja wä = gi ja au i = ga = wes = te.

A = men. A = men. Kris = tus

Su = ma = la Tall, kes maa = il = ma pa = tud fan =

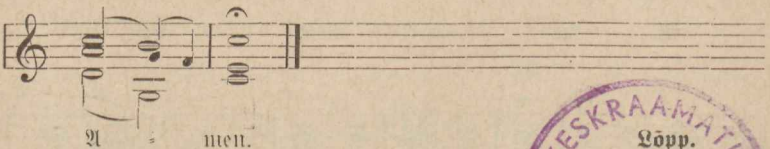
18

(Paastu ajal jääb „Halleluja“ laulmata.)

19

20

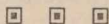

Wäike Lauluraamatu listu.

Lehekülg

Lehekülg

Pühendus	3	XVII. Tänu ja kiituse laulud	110
Soovitusüks	5	XVIII. Sumala teenistuse l.	121
Gesõna	7	XIV. Sumala armuandidest	
Lauluviiside juhataja	9	a) Laulud Sumala f.	126
Laulude juhataja	11	b) Kristimise laulud	128
I. Hommikulaulud	15	d) Püha õhtusööm. l.	129
II. Sööma laulud	23	XX. Kristlikust kirikust	
III. Õhtu laulud	26	a) Kristif. wõit. ja rõõm.	131
IV. Kristuse tulemise laul.	35	b) Missiooni laulud	139
V. Sõulu laulud	40	XXI. Kristlikust elust	
VI. Wana aasta õhtul	52	a) Patustpöörmisest	142
VII. Uue aasta laulud	53	b) Usust, usudig. ja-julg.	152
VIII. Kolmekun. p. laulud	55	d) Pühit. ja waim. wõit.	165
IX. Kristuse kan. ja sur. l.	57	e) Kristif ja rõõmust	177
X. Kristuse ülest. laulud	72	g) Pääste laulud	191
XI. Kristuse taewam. laul.	76	h) Palwe l. ülem. eest.	195
XII. Laulud Jeesuse kiituseks	79	XXII. Surmast, üles. ja ig. el.	
XIII. Relipihi laulud	95	a) Surma laulud	197
XIV. Kolmeainu Sumala p. l.	98	b) Matmise laul.	205
XV. Wähemate pühade l.	100	d) Üles. w. koh. ja igw. e.	206
XVI. Palwe laulud	103		

Erükiwead,

mis enne raamatu tarwitamist äraparandada palutakse:

(Nootides.)

lhf.	nr.	7,	2	noodirida,	kolmas	taft	a	noot	loe	h	noot.
"	24	"	18,	2	"	esimene	taft	es	poolenoodile	punkt	fõrwa.
"	25	"	18,	1	"	kolmas	taft	wiimne	pool	noot	g l. es-
"	25	"	19,	2	"	"	"	fermate	all	a	loe f. ja iga.

				ühe fermate all olemate weerand nootide asemel loe pooled noodid.
lhf.	33	"	33a, 1	" neljas takt esim. noot 1 heale g loe f.
"	33	"	33b, 2	" teine takt, esim. h. e noodile punft kõrva.
"	40	"	42, 1	" neljas " wiinne weerand d loe e.
"	43	"	46, 4	" teine " esim. basji g n. jaba triips.
"	45	"	47, 2	" nelj. " esim. heale e n. faba ülespoole.
"	47	"	50, 4	" wiim. poole n. punft ja lõppu ! pause.
"	49	"	53, 1	" nelj. takt, wiinne kahets. loe:
"	57	"	66, 4	" esim. takt. esim. weerand loe:
"	64	"	75, 1	" kolmas takt, f ja e teise heale n. märgid ette.
"	64	"	75, 3	" neljan. ja wiind. takti wahela takti triips.
"	65	"	75, 2	" esimene takt, teise weerandi teise heale e noot juure lijada.
"	100	"	118, 4	" kolmas takt, esimese weerandi kolmand. heale h noodi asemele loe a.
"	112	"	131, 1	" takti lõpule takti triips.
"	119	"	ülew. 2	" esimene takt, esimese weerandi esimese h. be noodile h ette.
"	128	"	150, 2	" kolmas takt, kolm. weerandi kolm. heale a noodi asemele be h märgiga.
"	132	"	3	" wiimses taktis, teisele healele e poolnoot juure lijada.
"	163	"	189, 1	" lõpul ei ole takti triipsu tarwis.

(Õnades.)

16	"	nr.	3,	3	falm, esim. rida — aitagu loe aidatu.
18	"	"	5,	3	esim. — See loe Su.
24	"	"	15,		Paulu luuletaja: Johan Herman loe Johann Heermann.
28	"	"	26,	1	falm, esim. rida pääw loe pääw, niisama nr. 32, 1 f.
42	"	"	44,	4	" teine " "oma" pole waja.
130	"	"	150,		jelle laulu wiiji komponisti suremise aasta loe 1662.
138	"	"	161,		" " " " " 1546.
142	"	"	66		asemele " loe 166.
148	"	"	172		laulu ümberpanija sünd. a. 1850 — ja oli Vaiuse õp.
197	"	"	239		loe 229.
190	"	"	230		loe 220.
191	"	"	231		loe 221.

NA6907